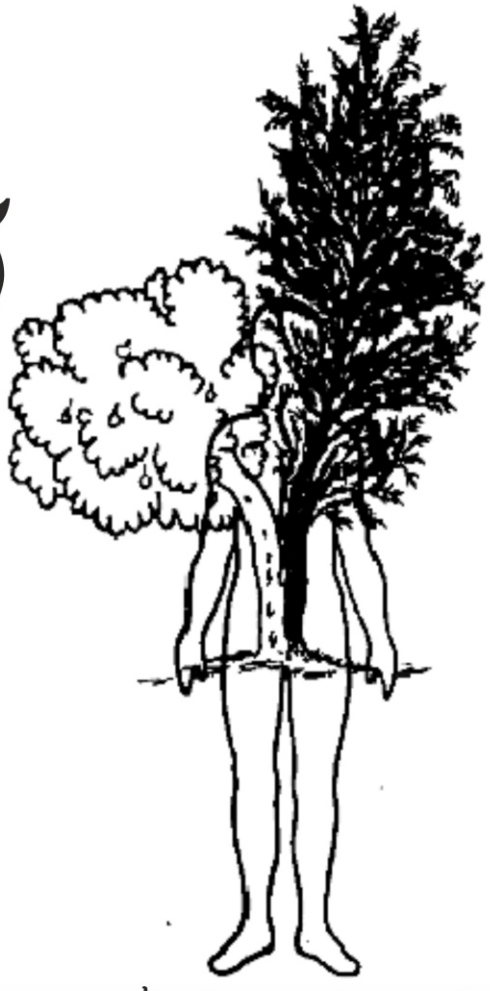
PROPHETIC REVELATION

បរិសុទ្ធ អូហ្គីស្ទីនគិតថា គាត់បានរកឃើញ
អំពើបាប ដែលមនុស្ស ជាតិត្រូវបានចង:
វាមិនមែនដូច្នេះទេគាត់បាននិយាយថា,
ផ្លែឈើនៅលើដើមឈើ
ប៉ុន្តែការលួងលោមរបស់គូនៅលើដី។
តើគាត់ត្រឹមត្រូវទេ?

អំពើ ឆាបដើម

គោលលទ្ធិ
នៃពូជសត្វពស់ពី
បុរាណ(សត្វដូចមនុស្ស)

អ្នកណាដែលមានត្រចៀកសំរាប់ស្តាប់ ឱ្យស្តាប់ចុះ!

បុព្វកថា

សៀវភៅនេះទាក់ទងនឹងការឆ្លើយតបនឹងអ្វីដែល ខ្ញុំក៏បានសរសេរក្នុងឆ្នាំ ១៩៨១ ជូនមិត្ត សម្លាញ់ ដែលតទល់នឹងទស្សនៈរបស់ខ្ញុំ **ក្នុងគោលលទ្ធិអំពើបាបដើម។** សម្លាញ់នេះគាត់អះអាងយ៉ាងខ្លាំង ថាមនុស្សទាំងអស់បាន**ដួលចុះ ក្នុងអំពើបាប**ដោយសារស៊ីផ្លែឈើមែនទែន ជាទស្សនៈដែលពួកជំនុំទូទៅ ដែលបាននាំចេញទៅជាទម្លាប់។ នេះជាបំណងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ត្រូវតែឱ្យអាថ៌កំបាំងនេះ បោះពុម្ពចេញជាសៀវភៅ តាំងពីខ្ញុំត្រូវបាននាំមកក្នុងពន្លឺ នៃការបើកសំដែងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៧១។ សៀវភៅនេះ បានសរុប បោះពុម្ពក្នុងខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៨១ ជាការពេញចិត្តដែល សេចក្តីអធិប្បាយ បោះពុម្ពលើកទី២ បានលើកទឹកចិត្តខ្ញុំឱ្យកែជាថ្មី ហើយពន្យល់បន្ត ជាទីសង្ឃឹមដើមម្បីជួយអស់អ្នកណា ដែលមានបំណងចង់ដឹងសេចក្តីពិតនៃគោលលទ្ធិនិយម១។

ខ្ញុំអធិស្ឋាន ឱ្យមានការលឹក ដើម្បីឱ្យឆែកមើលដោយច្បាស់លាស់ និងអធិស្ឋាន ដល់*អ្នក ស្វែងរក-សេចក្តីពិត* ដែលអានសៀវភៅនេះ ដើម្បីឱ្យពួកគេឆែកមើលបទគម្ពីដោយហ្មត់ចត់ ដើម្បីឱ្យពួកគេបានយល់ ហើយឃើញ**សេចក្តីពិតអំពីអំពើបាបដើម** ជាអញ្ចឹងមែន គឺ*មិនមែន* ជាសេចក្តីពិតគ្រឹះ*មានតែឈ្មោះ* នោះទេ។ ក្រុមនិកាយគ្រីស្ទានជាច្រើនទូទៅ ខ្វះការចាប់ អារម្មណ៍មើលក្នុង**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ** ខាងឯព្រលឹងវិញ្ញាណ។ ពួកគេពេញចិត្តនឹង គ្រាន់តែជា "គ្រីស្ទាន" តភ្ជាប់ជាមួយពួកជំនុំនិកាយ ឬអង្គការជាច្រើន ដូច្នេះ គេខ្វះការយល់ខាងវិញ្ញាណនៃ**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។**

ដូច្នេះ ចុះអ្នកវិញ សម្លាញ់អើយ? តើអ្នកក៏ពេញចិត្តនឹងការធ្វើជា "គ្រីស្ទាន" តភ្ជាប់ជាមួយនឹងពួកជំនុំនិកាយ មិនថា ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ ឬ គ្មានមូលដ្ឋានគ្រឹះឬ? ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកគិតពិចារណាឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពីសំនួរខ្លះ ដែលទាក់ទង នៅក្នុងសៀវភៅនេះ ហើយសិក្សាឱ្យច្បាស់ ហើយពិនិត្យមើលសំនួរ និមួយៗជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់-ព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ-"*ថាតើសេចក្តីទាំងនេះ អញ្ចឹងមែនទេ*"។

សូមចងចាំ ផ្លូវខុសបានមកពីភាពល្ងង់ខ្លៅ និងចំណេះដឹងសើៗ។ វាជាឫសនៃទំលាប់ ពួកជំនុំបង្កើតឡើងដោយគ្រូអធិប្បាយរបស់ពួកនិកាយ។ ដូច្នេះ សិក្សា "*ចូរខំថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះ ទុកជាមនុស្ស ដែលបានល្បងលជាប់ហើយ ជាអ្នកធ្វើការដែលមិនត្រូវខ្មាសឡើយ ដោយកាត់ស្រាយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ*" (២ ធីម៉ូថេ ២:១៥)។

ពេលដែលអ្នកបានយល់គោលលទ្ធិនៃ**អំពើបាបដើម**នេះរួចហើយ នោះអ្នកពិតជានឹងអបអរពី***មូលហេតុ*** ដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ **ត្រូវមកប្រសូតពីនាងព្រហ្មចារី** និងពី ***មូលហេតុ*** ដែល ទ្រង់ត្រូវតែ**ខ្វាយព្រះលោហិតដ៏វិសេសរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់** ដើម្បីសង្គ្រោះយើងពីការជំនុំជំរះអស់កល្បនោះ។

រីឆឺ ល.ស ហ្គាន់
អ្នកនិពន្ធ

មីនា ២០១៨

ផ្នែកទី១ - និយាយពីសំនួរ និងចំលើយ

តើអ្វីទៅពិតជាអំពើបាបដើម ដែលនាំឱ្យមនុស្សដួលចុះនោះ?

១. *"ដ្បិតនេះជាឈាមខ្ញុំ **គឺជាឈាម**នៃសញ្ញាថ្មី ដែលច្រួចចេញសំរាប់មនុស្សជាច្រើន ប្រយោជន៍នឹង**ផ្តាច់បាប**"* (ម៉ាថាយ ២៦:២៨)។

ហេតុអ្វី បានជាត្រូវយកព្រះលោហិតដ៏វិសេសរបស់មនុស្សយេស៊ូវគ្រីស្ទឥតបាប មកខ្ចាយដើម្បីសងថ្លៃបាបយើង បើសិនជា មនុស្សដួលចុះក្នុងអំពើបាប បណ្តាលមកពីអ័ដាម មិនស្តាប់បង្គាប់បញ្ញត្តិ១ប៉ុណ្ណោះនោះ? គម្ពីរបានចែងថា *"ដូច្នេះដែលបាបចូលមកក្នុងលោកីយ៍ដោយសារមនុស្សតែម្នាក់ ហើយក៏មានសេចក្តីស្លាប់ចូលមកដែរ ដោយសារអំពើបាបនោះជាយ៉ាងណា នោះសេចក្តីស្លាប់ បានឆ្លងរាលដាលដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ "* (រ៉ូម ៥:១២)។ **ហេតុអ្វី** បានជាបាបបានធ្លាក់ដល់មនុស្សគ្រប់ជំនាន់ ពេលដែលព្រះគម្ពីរចែងយ៉ាងច្បាស់ នៅក្នុង និក្ខមនំ ២០:៥, ២៤:៧ ជនគណនា ១៤:១៨ ហើយចោទិយកថា ៥:៩ ថា ព្រះនឹង "ធ្វើទោសចំពោះសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់ឪពុក ទៅដល់កូនចៅដល់ ៣ ហើយ ៤ ដំណផង" **ប៉ុណ្ណោះនោះ**?

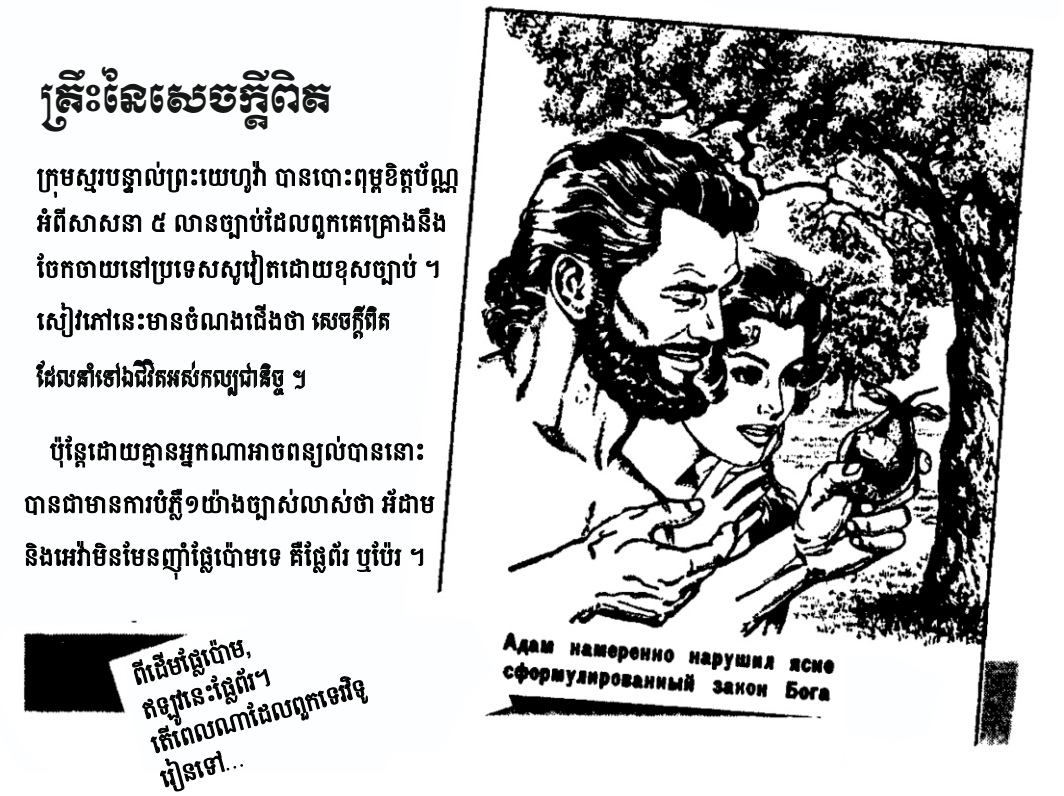
អញ្ចឹង តើអ្វីទៅជាសេចក្តីទុច្ចរិត ឬបាបរបស់អ័ដាម និងអេវ៉ា ជាឪពុកម្តាយរបស់យើង *ដែលមិនគ្រាន់តែធ្លាក់ដល់តំណទី៤ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងដល់មនុស្ស**គ្រប់ជំនាន់**ដែរ?*

បើសិនជាអ្នកសិក្សា ឬសញ្ជឹងគិតបន្តិច អ្នកនឹងសំគាល់ឃើញថា *ត្រូវតែជាអ្វី១* ដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ាបានប្រព្រឹត្ត *ដែលអាច**ឆ្លងរាលដាលដល់**ពីតំណមនុស្ស១ទៅ១ទៀត ហើយដល់គ្រប់តំណមនុស្សរហូតមកដល់ពេលនេះ។*

២. **ហេតុអ្វី**បានជាព្រះជ្រើសរើស***លោហិត*** របស់ទ្រង់ផ្តាល់ម៉ែចមិនយករបស់ផ្សេងទៀត?

គ្រូអធិប្បាយដែលមានគំនិតខាងនិកាយនិយម និងទំលាប់និយម បានថ្វើឱ្យមនុស្សជឿថាការដួលចុះរបស់មនុស្សលោក *គ្រាន់តែ* ដោយសារអ័ដាម និងអេវ៉ាមិនស្តាប់បង្គាប់បញ្ញត្តិ

ព្រះមិនឱ្យ*ស៊ី*ឬ*ទទួល*ផ្លែឈើ**មែនទែនណា១។** បើមូលហេតុនៃ***ការដួលចុះ**ក្នុងអំពើបាប* គឺជាការទទួលផ្លែឈើមែនទែនណា១ ដែលព្រះបានហាមមែន *អញ្ចឹង ការប្រោសលោះ* ត្រូវតែមកដោយការ*ស៊ីផ្លែឈើមែនទែន**ផ្សេងទៀត*** ដែលព្រះនឹងផ្តត់ផ្គង់ ដ្បិត**ច្បាប់របស់ទ្រង់តំរូវយ៉ាងដូច្នេះ** " ...ត្រូវសងជីវិតឱ្យជួននឹងជីវិតវិញ ត្រូវសងភ្នែកឱ្យជួននឹងភ្នែក ធ្មេញឱ្យជួននឹងធ្មេញ ដៃឱ្យជួននឹងដៃ ជើងឱ្យជួននឹងជើង រលាកឱ្យជួននឹងរលាក របួសឱ្យជួននឹងរបួស ជាំឱ្យជួននឹងជាំ"(និក្ខមនំ ២១:២៣-២៤, សូមមើល វិវរណៈ ១៣:១០)។

ដោយសារព្រះ *មិនបាន* ប្រទានផ្លែឈើមែនទែនណា១ ដែលអ័ដាម និងអេវ៉ាអាចស៊ី ដើម្បីឱ្យបានជីវិតអស់កល្បនោះ អញ្ចឹង មានន័យថា មិនមែនការស៊ីផ្លែឈើមែនទែន ដែលបណ្តាលឱ្យមានការដួលចុះក្នុងអំពើបាបដល់មនុស្សលោកនោះដែរ ជាការពិត វាជាការ*មិនស្តាប់បង្គាប់*បញ្ញតិរបស់ព្រះ ***ប៉ុន្តែ**ការប្រព្រឹត្តច្បាស់លាស់បែបនេះ* គឺថា***ចាំបាច់ត្រូវយក**ឈាមហិតនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទមកខ្ចាយទុកជា**ថ្លៃប្រោស លោះ**សំរាប់ការដួលចុះនេះ*។ ដូច្នេះ **ឈាមត្រូវតែមានការពាក់ព័ន្ធនឹងការដួលចុះនេះ បើមិនអញ្ចឹងទេ ព្រះមិនបានតំរូវឱ្យយកឈាមរបស់មនុស្សម្នាក់ទៀត** - គឺព្រះរាជបុត្រាទ្រង់បង្កើតតែ១ - **មកខ្ចាយ**ដើម្បីផ្តាច់បាបរបស់មនុស្សលោក។ (សូមអាន ហេព្រើរ៩:២២និងម៉ាថាយ២៦:២៨-***ឈាមឱ្យជួននឹងឈាម***)។ហេតុនេះវាបង្ហាញជាសេចក្តីពិតថា ត្រូវយកឈាមជាជីវិត**អស់កល្បសុទ្ធសាធ** ដែលគ្មានបាប **របស់**

ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដើម្បីសំអាត **និស្ស័យនៃ**មនុស្ស ដែលមានឈាម**ជា សេចក្តីស្លាប់ដែលខូច មានពេញដោយបាប**។ ចូរអាន ១យ៉ូហាន១:៧, រ៉ូម ៣:២៤-២៥។

៣. **ជីវិតគឺនៅក្នុងឈាម** ឬឈាម គឺជាជីវិត យោងទៅតាម លោកុប្បត្តិ ៩:៤, លេវីន័យ ១៧:៤ ចោទិយកថា ១២:២៣,យ៉ូហាន ៦:៦៣។**ពីដើម មនុស្សត្រូវបានតាំងឡើងឱ្យមានជីវិត (អស់កល្ប)** *ប៉ុន្តែសេចក្តីស្លាប់* **បានសោយរាជ្យ ជំនួស វិញ**។ អានរ៉ូម ៥:១២,១៤,១៧។

ហេតុអ្វី? ដោយរបៀបណា? ពីព្រោះមានសារធាតុ***ផ្សេងទាំងស្រុង*** (មិនមែនជាប្រភេទដូចគ្នា) ពីឈាមសុទ្ធ ត្រូវបាននាំចូលទៅរូបកាយមនុស្ស-ដែលព្រះបានបង្កើតមក។ ចាប់តាំងពីនោះមក**សេចក្តីស្លាប់**ក៏បានគ្រប់គ្រងលើមនុស្សទាំងស្រុង

ការលាយអ្វីពីប្រភេទផ្សេងគ្នា គឺផ្ទុយនឹងច្បាប់របស់ព្រះ។ ព្រះបានដាក់ច្បាប់១ នៅក្នុងការបង្កើតរបស់ទ្រង់ គឺផែនដីនឹងមានបន្លែ ត្រី សត្វស្លាប និងសត្វពាហនៈ"*ទៅតាមប្រភេទរបស់វា*" ឃ្លានេះបានចែងដដែល ៥ដង នៅក្នុងកំណ្ឌាលោកុប្បត្តិ ជំពូក ១ (ខ ១១,១២,១៤,១៥)។ *បើប្រឆាំងនឹងច្បាប់នេះ នឹងបង្កើតចេញជាអ្វី មិនមែនមកពីប្រភេទដើមរបស់វាទេ។ នេះគឺជាបាបនៅចំពោះ ព្រះនេត្រនៃព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ។* **ការបង្កាត់ពូជបណ្តាលឱ្យមានសេចក្តីស្លាប់។ វាមិនអាចបង្កើតជាជីវិតឡើងវិញទៀតទេ។** វិទ្យាសាស្ត្របានយកសេះញីមកបង្កាត់និងលា ក្នុងរាជ្យសត្វ បង្កើតចេញទៅជា លាកាត់ (Mule) តោនឹងខ្លាញីបង្កើតចេញជាតោកាត់ (Liger) សេះបង្កង់នឹងលាញី បង្កើតចេញជា សេះបង្កង់កាត់ (Zedonk) ហើយសត្វកាត់ ទាំងអស់នេះ **ជាសត្វអា** (មិនអាចបង្កើតកូនបាន គ្មានជីវិត)។ ពួកវាមិនអាច បង្កើត**ជីវិត**ឡើងវិញបានទេ ព្រោះពួកវាជាផលិតផល ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់ធម្មជាតិ របស់ព្រះ។ ដូច្នេះ **សេចក្តីស្លាប់** (ភាពអា) សោយរាជ្យលើរូបកាយក្នុងប្រភេទរបស់ពួកវា។ (*ជាគំរូ* យើងអាចមើលឃើញថា *ហេតុអ្វី* បានជាមានតែ**សេចក្តីស្លាប់** នៅក្នុងពួកជំនុំនិកាយនិយមនោះ។ ពួកគេបានប្រព្រឹត្ត*ការសហាយស្មន់ខាងវិញ្ញាណដោយលាយ* **ព្រះបន្ទូលសុទ្ធរបស់ព្រះ** ជាមួយនឹងពាក្យនៃគោលលទ្ធិ ដែលមនុស្សបានបង្កើតសេចក្តីបង្រៀនខុសឆ្គង និងទំលាប់ផ្សេងៗ)។

ដូច្នេះហើយ លទ្ធផលនៃការប្រព្រឹត្ត អំពើបាប*ដែលបង្ហូច*-ការណែនាំពី*សាធាតុ១* **មិនមែនមកពីប្រភេទរបស់វា** ចូលទៅក្នុងខ្សែលោហិត-នាំឱ្យ ***សេចក្តីស្លាប់*** **សោយរាជ្យនៅក្នុង**

មនុស្សខាងវិញ្ញាណវិញ។ *សារធាតុនោះ ដែលមានលក្ខណៈរបស់សាតាំង គឺជាសែនឈាមរបស់ពស់ (ដែលទទួលឥទ្ធិពលពីអារក្ស)។*

ចំណាំៈ អ័ដាម ជាកូនព្រះ ហើយ គាត់ត្រូវតែបង្កើតចេញជា**កូន ប្រុសស្រី របស់ព្រះ**

"*តាមពូជប្រភេទ*" ទៅឯព្រះ។ គឺមិនមាន ឬមិនអាចមានលក្ខណៈរបស់សាតាំងបន្តិច ដូចជាការកុហកនិងការធ្វើឃាត នៅក្នុងពួកគេឡើយ។ មានតែមនុស្សទេ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាម *រូបភាព* និងមាន *ភាពដូចរូបអង្គរបស់ព្រះ*។ ការបង្កើតរបស់ទ្រង់មាន ២ដំណាក់កាល។ អានលោកុប្បត្តិ១:២៦-២៨ ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។ ដំបូងអ័ដាមត្រូវបានបង្កើតតាម *រូបភាពព្រះ* និងពួកទេវតាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ គាត់មាន *ភាពដូចព្រះ* និង ពួកទេវតាបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ នៅ ពេលដែលគាត់បានត្រឡប់ទៅជាមានព្រលឹងរស់ឡើង បន្ទាប់ពីព្រះបានបង្កើតរូបកាយពីធូលីដីដល់គាត់ (លោកុប្បត្តិ២:៧)។ ហើយក៏មានបញ្ញត្តិសំរាប់អ័ដាម ដើម្បីបង្កើតកូននៅលើផែនដី បន្ទាប់ពីគាត់ត្រូវបានបង្កើតជាវិញ្ញាណ នោះបង្ហាញយើងថា ព្រះបានទាក់ទងជាមួយគាត់ជាចំបងនៅក្នុងតួនាទីរបស់គាត់ ជាមនុស្ស *ខាងវិញ្ញាណ* ជាកូនព្រះ។ ហេតុនេះ នៅពេលដែលបាបបានចូលមក សេចក្តីស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ បានដាក់បន្ទុកមកលើគាត់។

៤. "*មើលនាងព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌ប្រសូតបានបុត្រា ១ ហើយនឹងឱ្យព្រះនាមថាអេម៉ាញូអែល*" (អេសាយ៧:១៤)។

"*រីឯកំណើតព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ នោះបានកើតមកយ៉ាងដូច្នេះ គឺនាងម៉ារី មាតាទ្រង់កាលដែលយ៉ូសែបបានដណ្តឹងនាងហើយ នោះនាងមានគភ៌ ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មុនដែលបាននៅជាមួយគ្នា*"(ម៉ាថាយ ១:១៨)។

ហេតុអ្វីបានជាត្រូវឱ្យព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ***គេចផុតពី* ការមានគភ៌តាមមនុស្សធម្មតា** ហើយកើត**ពីនាងព្រហ្មចារី?**

មានគ្រីស្ទានជាច្រើនពិនជាមិនដឹងចម្លើយទៅសំនួរនេះទេ, ចំពោះពួកគេវាហាក់ថា គឺ"គ្រាន់តែជាភស្តុតាង" បញ្ជាក់ថាព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះរាជ្យបុត្រានៃព្រះ។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ឥឡូវនេះ អ្នកគួរតែបានដឹងច្បាស់ បើសិនជាអ្នកបានសិក្សាដោយម៉ត់ចត់ អំពីកថាខ័ណ្ឌខាងក្រោមនេះ។

អំពើបាបដើម

ឈាមរបស់មនុស្ស ពាក់ព័ន្ធនឹងការដួលចុះក្នុងអំពើបាប។ ដូច្នេះ ព្រះត្រូវតែជ្រើសរើស**ឈាម**នៅក្នុងផែនការ ប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ ដូចជាច្បាប់របស់ទ្រង់ផ្ទាល់ បានតំរូវឱ្យយកឈាមនោះ (លោកុប្បត្តិ ៩:៦,និក្ខមនំ ២១:២៣-២៥, ហេព្រើរ ១៣:១២)។ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ត្រូវតែ***គេចផុតពី* ការមានគភ៌តាមនុស្សធម្មតា** ហើយកើត **ពីនាងព្រហ្មចារី** ព្រោះឈាមរបស់មនុស្សបានពុល ហើយព្រះមិនអាចទទួលយកបានទេ។ បើសិនជា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ប្រសូតដោយការមានគភ៌តាម មនុស្សធម្មតា នោះទ្រង់ពិតជានឹងបាន "កើតមកក្នុងសេចក្តីទុច្ចរិត និងក្នុងអំពើបាបដែរ" (ទំនុកដំកើង ៥១:៥)។ អញ្ចឹងកិច្ចការដើម្បីប្រោសលោះមនុស្សលោកនឹងមិនបានសំរេចទេ ដ្បិតព្រះ**តំរូវឱ្យយកតែឈាម**ឥតទោសបរិសុទ្ធ។

នៅក្នុងសញ្ញាចាស់ ព្រះបានតំរូវឈាមរបស់សត្វឥតខ្ចោះពិត ដើម្បីខ្ចាយសំរាប់ប្រោសលោះព្រលឹង។ សូមអានលេវីនិយ ១៧:១០-១៤។ ឈាមរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ***ត្រូវតែ*** បរិសុទ្ធនិងគ្មានទោស ដើម្បីឱ្យព្រះទទួល សំរាប់ប្រោសលោះព្រលឹងរបស់យើង(ម៉ាថាយ ២៧:៤,អេភេសូរ ២:១៣,រ៉ូម ៣:២៤,១យ៉ូហាន ១:៧)

សេចក្តីបង្រៀន ដែលប្រមាថ:** គ្រូអធិប្បាយរបស់និកាយនិយម បាននាំគេទៅទឹកដីគ្រោះថ្នាក់ដោយបង្រៀនគេឱ្យជឿថា ព្រះយេស៊ូកើតពីពងនៃមេជីវិតរបស់ម៉ារី និងមេជីវិត (ស្តែម៉ាតូសូអ៊ីត) របស់ព្រះ។ ពួកគេជឿថា ពិតជាអញ្ចឹងមែនពីព្រោះ ព្រះយេស៊ូគឺជាមនុស្ស-ព្រះដោយទទួលស្គាល់ជាទំនាយអំពី "ពូជស្ត្រី***" ហើយមាន ពង្សាវតានៅផែនដីដែរ ហើយដោយទ្រង់គឺជាមនុស្ស-ដ៏ជាព្រះ បានជាទ្រង់ត្រូវកើតពីកោសិកាមេជីវិតមកពីព្រះ និងពងនៃមេជីវិតពីនាងម៉ារី។ ឥឡូវ បើវាជាការពិតមែន អញ្ចឹងព្រះយេស៊ូដែលជាព្រះគ្រីស្ទ នៅ***ក្នុងសាច់ឈាមមានបាបជំនួស***ឱ្យរូបអង្គ " *ដូចជាសាច់ឈាម ដែលតែងតែមានបាប* " ដើម្បីទទួលបាបយើង (រ៉ូម ៨:៣,២កូរិនថូស ៥:២១)។ អញ្ចឹង ទ្រង់នឹងបានកើតមកជាមនុស្សមានបាប ព្រោះមនុស្សដែលកើតមកក្នុងលោកីយ៍នេះ គឺជាមនុស្សមានបាប ដោយសារការដួលចុះតាំងពីសួនច្បារអេដែនមក។ ដូច្នេះ បើពងនៃមេជីវិតរបស់ម៉ារី បានពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតរូបកាយ នៃព្រះយេស៊ូនោះ អញ្ចឹង ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ មាននិស្ស័យពេញដោយអំពើបាប។

ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនដូច្នោះទេ! រូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូ ជារូបកាយមនុស្សបានបង្កើតមកពីព្រះសុទ្ធសាធ។ ព្រះក៏បានបង្កើតមក**ទាំង២ផ្នែក** គឺកោសិការនៃមេជីវិត

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង
(ស្តើម)នឹងកោសិការពងនៃមេជីវិត ហើយ*មកសណ្ឋិតក្នុង* ម៉ារី បានដាំជា**ពូជ** ដែលលូតលាស់ នៅក្នុងស្បូនរបស់នាង។ នាងម៉ារីទទួលព្រះពររបស់ព្រះ ដែលបានទទួលផ្នែក***ជាអ្នកសង្គ្រោះ*** នាំឱ្យមានអ្នកសង្គ្រោះមកក្នុងលោកីយ៍។ នាងជាម្តាយក៏បានបីបាច់ថែរក្សា ឱ្យកូនបៅដោះ និងបញ្ចុកអាហារដល់ព្រះអង្គដ៏ បរិសុទ្ធនោះ។ ពាក្យខាងទេវវិទ្យា "**ពូជនៃស្ត្រី**" ដែលបានបង្ហាញចេញកមពីបទគម្ពីរនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:១៥,អេសាយ ៧:១៤។ បានសំដៅទៅលើការ**មានគភ៌** *មិនមែនមកពីមនុស្ស* **ប៉ុន្តែមកពីព្រះវិញ** (លូកា ១:៣១,៣២,៣៣,៣៤,៣៥)

មិនត្រឹមតែពងនៃជីវិតរបស់ម៉ារី មិនបានពាក់ព័ន្ធ នឹងការបង្កើតរូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្តប៉ុណ្ណោះទេ ឯឈាមមានបាបរបស់នាងក៏ *មិន* បានធ្វើឱ្យឈាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត ទៅជាស្មោកគ្រោកនៅខណៈ ដែលទ្រង់ជាទារកនៅក្នុងផ្ទៃរបស់ នាង។ (ទារកដែលនៅក្នុងផ្ទៃរបស់ម្តាយវានោះ មានប្រព័ន្ធឈាមរត់ផ្គាល់របស់វា។ ឈាមរបស់ម្តាយមិនបានឆ្លងកាត់សុកចូលទៅក្នុងឈាមទារកទេ)។

ដូច្នេះ យើងឃើញថា *សែន* ទាំងមូលជារបស់ផងព្រះតែ១គត់។ ហើយព្រះបានបណ្តាលឱ្យព្រះយេស៊ូ ***កើតពីនាងព្រហ្មចារី*** សំរាប់គោលបំណង១:គឺ **ឈាម** របស់ទ្រង់អាច **បរិសុទ្ធ** ហើយ**គ្មានបាប** ដើម្បីប្រោសលោះមនុស្សលោក។ នោះគឺជា *ការបង្កើតថ្មី* ទាំងស្រុងដើម្បីនាំចេញឱ្យមាន "ចិត្តថ្មី" និង "*វិញ្ញាណថ្មី*" សំរាប់ ព្រលឹងដែលប្រែចិត្ត ដូចជាបានទាយនៅក្នុងអេសេគាល ៣៦:២៦-២៧។ **ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត គឺជា ការមានគភ៌ដ៏ខ្ពស់បំផុត របស់ព្រះនៅក្នុងផែនការដ៏ធំនៃព្រះ។**

ហើយដោយសារទំនាយ និងសេចក្តីសន្យា ដែលព្រះបានប្រទានមកតាមរយៈពួកហោរា ទ្រង់បានប្រទានមកការកត់ត្រាពីពង្សាវតា ដើម្បីចំណាំពីអ្នកសង្គ្រោះយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ នោះហើយគឺជាគោលបំណងនៃពង្សាវតារបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត។

៥. ដោយសារឈាមបានពាក់ព័ន្ធនឹងការដួលចុះរបស់មនុស្ស **ភេទ** ត្រូវតែជាច្រកផ្លូវចូលមកនោះ។ **បើភេទ** មិនបានពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងបាប **ហេតុអ្វី**បានជាអ័ដាម នឹងអេវ៉ាយក*ស្លឹងល្វាមកធ្វើជាប្រដាប់បឹង* **ដើម្បីមកបាំងការអាក្រាតរបស់ពួកគេ?** (លោកុប្បត្តិ ៣:៧)។ ហើយហេតុអ្វី បានជា**ប្រដាប់ភេទរបស់ស្ត្រីត្រូវបណ្តាសា ដោយសារព្រះ** ដែលសេចក្តីព្រួយលំបាក និង ការ**មានគភ៌**របស់នាង **ចេះតែចំរើន ឡើងៗ?** (លោកុប្បត្តិ ៣:១៦)។

អំពើបាបដើម

ពួកអ្នកដែលជឿថា អំពើបាបបានមកពីការស៊ីផ្លែ ឈើមែនទែន (មិនថាជាផ្លែប៉ោម ស៊ីរី (ប៉ែរ) ឬ ផ្លែឈើណាក៏ដោយ) តើអ្នកមិន**ឆ្ងល់**ទេ ឬ ថា**ហេតុអ្វី**បានជាប្រដាប់ភេទ ត្រូវបិទបាំង ហើយត្រូវបណ្តាសាម៉េចមិនបិទ**មាត់**ទៅ **បើសិនជា**មាត់ ពិតជាពាក់ព័ន្ធនឹង ការប្រព្រឹត្តអំពើបាបមែន? តើវាមិនប្លែកទេឬអី ដែលអ័ដាម និងអេវ៉ា បិទបាំងប្រដាប់ភេទ**ជំនួសឱ្យ**មាត់របស់ពួកគេវិញ? គឺមិនអាចច្បាស់ជាងនេះទេថា ***ប្រដាប់ភេទ*** គឺជា**អាម៉ៃ**:*មានកំហុស*របស់រូបកាយ នៅក្នុងការស៊ី*ដើមឈើដឹងខុសត្រូវ!* ហើយពួកគេខំ ***បិទបាំង*** ផ្នែកដែលមានកំហុសរបស់ពួកគេ! "***តើអ្នកណាប្រាប់ឱ្យឯងដឹងថា ឯងនៅខ្លួនទទេដូច្នេះ តើឯងបានស៊ីផ្លែឈើ ដែលអញបានហាមមិនឱ្យស៊ីឬអី?*** "(លោកុប្បត្តិ ៣:១១) **ហេតុអ្វី**បានជាព្រះ (ហើយហេតុអ្វីបានជាទ្រង់គួរ)ដាក់បណ្តាសាប្រដាប់ភេទស្រី ពេលដែលស៊ីផ្លែឈើ *មែនទែន* (បើសិនជាវាជាផ្លែឈើ *មែនទែន)* ដូចដែលពួកជំនុំនិកាយនិយមបានឱ្យអ្នកជឿនោះ?

"ខ្ញុំគិតថា យើងគួរតែរៀបការ"

ប្រដាប់ភេទរបស់បុរស មិន ត្រូវបណ្តាសាទេព្រោះ "អ័ដាមមិនបានចាញ់បញ្ឆោត" អេវ៉ាគឺអ្នករំលងច្បាប់ (១ធីម៉ូថេ ២:១៤)។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ដីត្រូវបណ្តាសា ដោយសារអ័ដាម។ ចាប់តាំងពីនោះមក មនុស្សត្រូវតែកាប់គាស់ និងភ្ជួររាស់ដីដោយខំឆ្កាបន្លានិងអញ្ចាញដើម្បីបានអាហារ(លោកុប្បត្តិ៣:១៧-១៩)

៦. នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ ព្រះបានដាក់បណ្តាសាសត្វពស់(ដូចមនុស្ស) បានមានបន្ទូលទៅវាថា: *"អញនឹងធ្វើឱ្យឯងហើយនឹងស្ត្រី គឺទាំងពូជឯង និងពូជនាងមានសេចក្តី**ខ្មាំង**និងគ្នា **ពូជនាង**នឹងកិនក្បាលឯង ហើយឯងនឹងចឹកកែងជើងគេ"*។

គ្រីស្ទភាគច្រើន ក្នុងការខាងវិញ្ញាណ លោកុប្បត្តិ ៣:១៥ អាចគ្រាន់តែយល់ថា "ពូជនាង" ខាងទំហាយសំដៅទៅលើ "ពូជនៃស្ត្រី" គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលកើតពីនាងព្រហ្មចារីម៉ារី ហើយថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងកិន ហើយឈ្នះសាតាំង ដែលគ្រាន់តែអាចធ្វើឱ្យ ទ្រង់ឈឺចាប់

បណ្តោះ អាសន្ន ប៉ុណ្ណោះ។ពួកគេមិនអាចមើលឃើញហើយមិនយកចិត្តទុកដាក់ផ្នែកទី១នៃទំនាយ២ផ្នែនេះទេ។ព្រះបានធ្វើឱ្យពស់ និង នាងអេវ៉ាមាន**សេចក្តីខ្មាំង**នឹងគ្នា គឺទាំង*ពូជ* វា និង*ពូជ* នាងដែរ គឺ*ពូជ*-**ទាំង២** *ខាងធម្មជាតិ* និង*ខាងសាច់ឈាម*។ (“ពូជឯង” គឺជាចំនុច១ ដែលធ្វើឱ្យគ្រីស្ទានជាច្រើននៅតែល្ងង់។ “***ពូជឯង*** **គឺជា ពូជរបស់ពស់** គឺ**ពូជនៃសត្វដូចមនុស្ស។**” ពស់ពីដើមនេះមានពូជ) អេវ៉ាមានពូជធម្មតាដែរ “ពូជនាង” **គឺអេបិល** ហើយពស់ពីដើមនេះក៏មានពូជធម្មតាដែរ “ពូជឯង”-គឺ**កាអ៊ីន**។ ហើយពួកគេទាំង២នេះមានសេចក្តីខ្មាំងនឹងគ្នា ទាក់ទងនឹងជំនឿក្នុងព្រះ។

៧. **ពង្សាវតា**នៃមនុស្សម្នាក់ យើងតាមដានខាងឯមនុស្សប្រុស (ឪពុក) ពីព្រោះ **ខ្សែឈាម** (ឬ**ពូជពង្ស**) បានមកពីកោសិកាបុរស។ ប៉ុន្តែ**ហេតុអ្វី**បានជាគម្ពីរមិនបានប្រាប់យើងថា **អ័ដាមជាឪពុកនៃមនុស្សទាំង** តែថា អាវ៉ា “ជា**ម្តាយនៃមនុស្សទាំងអស់**” ជំនួសវិញ? (លោកុ.៣:២០)។ **តើនេះមិនបានបង្ហាញថា កាអ៊ីន***មិនមែន*ជាកូនអ័ដាមទេ ប៉ុន្តែជាកូន**អេវ៉ា និងសត្វពស់ទេឬអី?** ចូរពិចារណា ហេតុអ្វីបានជាអ័ដាម ដាក់ឈ្មោះកូនប្រុសទី១របស់អេវ៉ាថា ***កាអ៊ីន។*** *កាអ៊ីន* មានន័យថា *អ្វីដែលបានមក* ពីព្រោះវា ***មិនមែន*** ជា**កូនបង្កើតរបស់អ័ដាម** វាគ្រាន់តែជា **កូន** *ដែលបានមក ប៉ុណ្ណោះ។* លោកុប្បត្តិ ៤:១ ក៏បានចែងផងដែរថា ***គ្រាន់តែ អ័ដាម*** *ស្គាល់អេវ៉ាម្តង* ប៉ុន្តែមានកូន២នាក់បានកើតមក។ ប៉ុន្តែមិនបានចែងថា ជាកូនភ្លោះទេ។ ពេលណាមាន “**កូនភ្លោះ**” ចេញពីឪពុកតែ១ នោះច្បាស់ជាមានចែងនៅក្នុងបទគម្ពីរហើយ។ សូមអាន(លោកុប្បត្តិ ២៥:២៤,៣៨:២៧)។

ចំណាំ: ជីវិតទាំងអស់ ធំឬតូច អាក្រក់ឬល្អ បានមកពីព្រះ (អេសាយ ៤៥:៧) ដូច្នេះអេវ៉ាអាចនិយាយបានថានាងបាន“***មនុស្សម្នាក់មកពីព្រះអម្ចាស់***” លោកុ៤:១ ដោយគ្មានការសង្ស័យកាអ៊ីនមិនមែនជាពូជអ័ដាមទេ។វាច្បាស់ជា***ពូជរបស់ពស់***។

៨. បើកាអ៊ីនជាកូនរបស់ អ័ដាម ដែលជា**កូនព្រះ ហេតុអ្វី** បានជាវា**សំលាប់** អេបិល ចោល (លោកុប្បត្តិ ៤:៨) ព្រោះថា **លក្ខណៈអត្តចរិត**របស់ព្រះនោះ គឺសេចក្តីសុចរិត? តើសេចក្តី

សុចរិតនៃព្រះ *ត្រឡប់ទៅជា* សេចក្តី ទុច្ចរិតនៅក្នុង ការអ៊ុនដើម្បី**សំលាប់** ហើយ**បំផ្លាញ** ជីវិតចោលឬ? សូមអាន លូកា ៩:៥៦, លោកុប្បត្តិ ១៨:២៣-២៨, ១យ៉ូហាន ៣;១៥-១៦។ (សូមចាំ: ច្បាប់របស់ព្រះចែងថា គ្រប់ពូជទាំងអស់ នឹងបង្កើតចេញទៅតាមប្រភេទរបស់វា

អញ្ចឹង អ្នកណា ជា**មេកំណាច** ជាមេផ្តើមនៃការធ្វើឃាត? ព្រះយេស៊ូ បានមានបន្ទូលថា ***អារក្ស*** *វាជាអ្នកសំលាប់គេតាំងពីដើមមក* (យ៉ូហាន ៨:៤៤) ។វាគឺជាអ្នក ដែលបានបញ្ចូលវិញ្ញាណសំឡាប់ និងលក្ខណៈអាក្រក់ផ្សេងៗ ទៀតទៅក្នុងការអ៊ុនតាមរយៈសត្វពស់ ។

ការអ៊ុន ដែលជាពូជពស់ បានកើតពីមេកំណាច-១យ៉ូ នហាន ៣:១២។
អ័ដាម មិនមែនកើតពីមេកំណាចទេ ។ អ័ដាមជាកូនព្រះ។ លក្ខណៈអាក្រក់របស់ពូជសត្វពស់ពីដើមនោះ គឺធ្វើទឹកមុខក្រញូវ (បូញមាត់) ការកុហក់ កំហឹង ការធ្វើឃាត ការច្រណែន ការកំផិត ការស្អប់ សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាអាក្រក់ ។ល។ ហើយលក្ខណៈទាំងនេះបានធ្លាក់មកលើពូជតំណរបស់វាទៀត

(លោកុប្បត្តិ ១: ១១, ១២, ២១ ,២៤, ២៥, ២៦)។

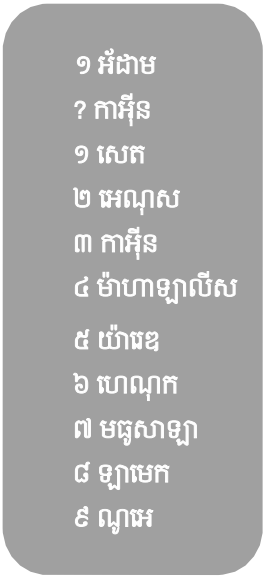
បើការធ្វើឃាតរបស់ កាអ៊ីន **មិនបាន**មកពីព្រះទេ **អញ្ចឹង** តើកាអ៊ីន បានទទួលលក្ខណៈនេះមកពី**អ្នកណា?** ១ យ៉ូហាន ៣:១២ អានថា "កាអ៊ីន ដែលកើតពីមេកំណាច ហើយបានសំលាប់ប្អូនខ្លួននោះឡើយ" ។

៩. **ចុះ ចំពោះ ការកុហក**របស់កាអ៊ីនវិញ "*ទូលបង្គំមិនដឹងទេ...*"? (លោកុប្បត្តិ ៤:៩)។ **តើវា**បានមក**ពីណា?** យ៉ូហាន ៨:៤៤ មានចម្លើយ *គឺអារក្ស គឺជាឪពុកនៃការកុហក។*

ដូចគ្នាដែរ តើកាអ៊ីន បាន***ការឆេវឆាវ ហិង្សាមកពីណា*** ដែលវាបានទាស់នឹងព្រះដូច្នេះ- "*តើទូលបង្គំជាអ្នកថែរក្សាប្អូនឬអី*"?

កាអ៊ីន មិនត្រឹមតែបង្ហាញលក្ខណៈ ទាំង២នេះទេ ប៉ុន្តែ វាក៏សំដែងពី និស្ស័យ **"មិនប្រែចិត្ត"** ដែលបានបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថា មុននឹងការធ្វើឃាត ជីវិតរបស់វាត្រូវតែមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះ។

១០. សិទ្ធិកំនើត ជារបស់**កូនច្បង**តែម្នាក់គាត់ (លោកុប្បត្តិ ៤៣:៣៣,៤៨:៨-៩)។ **ហេតុអ្វី**បានជាកាអ៊ីន ដែលជាកូនច្បង (លោកុប្បត្តិ ៤:១) *មិនឃើញមានចែង* នៅក្នុង *បញ្ជីពង្សាវតានៃពូជអ័ដាម* (លោកុប្បត្តិ ៥) ហើយនៅក្នុង*ពង្សាវតានៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ* (លូកា ៣:២៣-៣៨)? (**ចំណាំ** អេសាវ ដែលជាកូនច្បង របស់អ៊ីសាក *មិនបានចែងនៅក្នុង ពង្សាវតានៃ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទទេ* ពីព្រោះគាត់បានលក់សិទ្ធិកំនើតរបស់គាត់ ទៅឱ្យយ៉ាកុបហើយ- លោកុប្បត្តិ ២៥:២៩-៣៤។ អេបិលមិនបានកត់ទុកទេ ពីព្រោះ គាត់ត្រូវបានគេធ្វើឃាត(បានបញ្ឈប់ខ្សែស្រឡាយនោះ) ឯសេត ជាអ្នកជំនួស ដើម្បីនាំចេញពូជខាងអ័ដាមមកនោះ)។

គម្ពីរយូដាស១៤ ចែងថា ហេណុក(អេណុក) គឺ***ទី៧***មកពីអ័ដាម។ ***ឬបើ*** កាអ៊ីនជាកូន អ័ដាមហេណុកមិនមែងជាកូនទី៧ទេ គឺគាត់ជាកូនទី៨ ដោយរាប់ពីអ័ដាមមក។

អំពើបាបដើម

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ***គ្មានកន្លែងណា១*** នៅក្នុងគម្ពីរ ដែលចែងថា ការអ៊ីនជាកូនអ័ដាមទេ ចំនុចខាងលើនេះ **បានបញ្ជាក់យ៉ាងខ្លីថា** មិនត្រឹមតែបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ត្រូវបានបំពាន ប៉ុន្តែ **ឈាម** ក៏មានការពាក់ព័ន្ធនឹងការដួលចុះ តាមរយៈកាសហាយស្មន់ ដែលជាលទ្ធផលបង្កើតចេញជាពូជ នៃសត្វពស់ពីដើម (ដែលសាតាំងបានចូល)-គឺការ៉ីន។

ការ៉ីនមិនមែនជាពូជអ័ដាមទេ វាពិតជា*ពូជរបស់ពស់ពីដើម* ដូចជាបានចែងនៅក្នុងបទគម្ពីរ លោកុប្បត្តិ ៣:១៥ និង ១យ៉ូហាន ៣:១២។ គាត់ជាកូនឥតខាន់ស្លា(ខុសច្បាប់)។ គាត់មិនមែនជាពូជដែលបានដាំដោយព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តានោះទេប៉ុន្តែដោយសាតាំង។

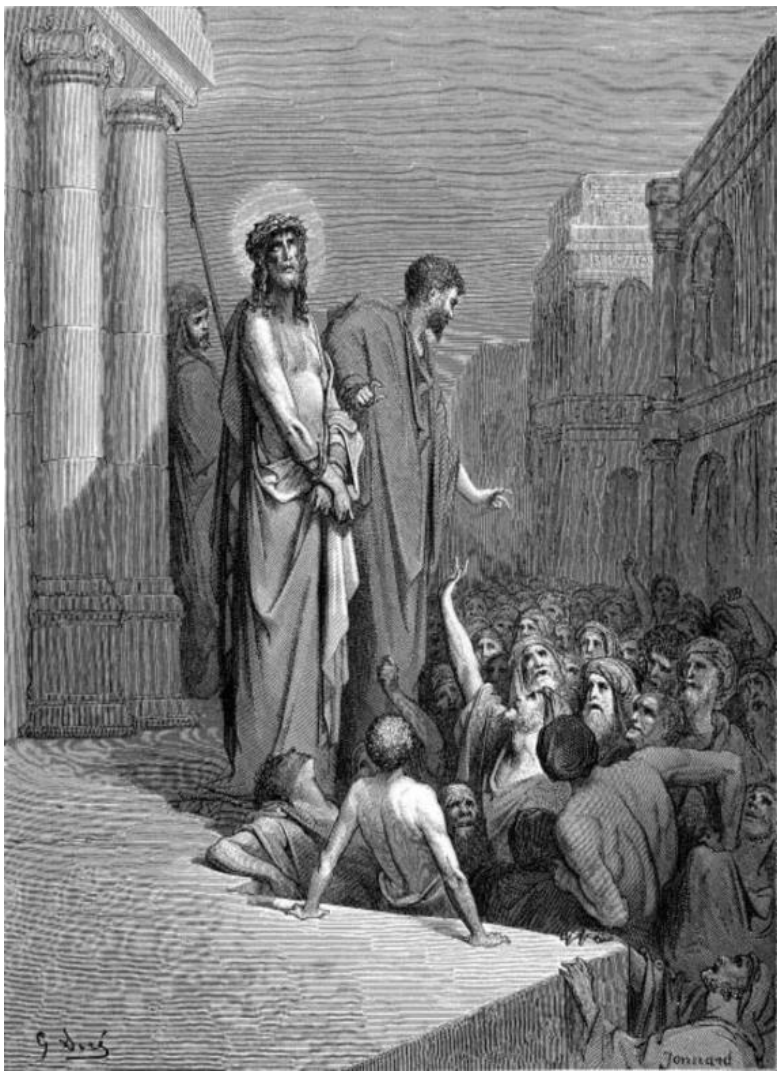
ការសហាយស្មន់តាមផ្លូវភេទ បានចាប់ផ្តើមឡើងនៅក្នុងសួនច្បារនៃអេដែន។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ការរួមភេទ" ដ៏ស្មោកគ្រោក "វារាលដាលនៅគ្រប់ទីកន្លែង សាតាំង ***វាខូច***(ជាអ្នកបង្ខូច)ហើយវាបានបង្កើតការអាក្រក់យ៉ាងធំ ៣ មកគ្របលើពិភពលោកទាំងមូល នៅសព្វថ្ងៃនេះ ១: **ការបង្ខូចខាងផ្លូវភេទ** ២: **ការកុហក (រួមទាំងការកុហកលេង)**ហើយនិង ៣: **ការសំលាប់** បានបង្ហាញឲ្យឃើញនៅទឹកដីអេដែន ។ តាំងពីនោះមក ការទាំងនេះចេះតែកើនឡើងនូវសក្ខណៈអាក្រក់នៅគ្រប់សម័យ។

១១. បើដើមឈើដឹងខុសត្រូវ គឺជា**ដើមឈើមានផលផ្លែមែនទែន** ដែលគូទី១ បានទទួលស៊ីផ្លែឈើនោះ បានបណ្តាលឲ្យមនុស្សដួលចុះក្នុងអំពើបាប ហើយ***បើដើមឈើជីវិត*** គឺជា**ដើមឈើមានផលផ្លែមែនទែន** ដែលឲ្យមនុស្សអាចទទួលដើម្បីឲ្យបានជីវិតអស់កល្ប អញ្ចឹង សព្វថ្ងៃតើ**ដើមឈើទាំង២នេះនៅឯណា** ដ្បិតព្រះមិនបានបំផ្លាញដើមឈើទាំង២នេះទេ?(គ្មានការកត់ត្រានៅក្នុងគម្ពីរពិសិដ្ឋ ដែលថាដើម ទាំង២នេះត្រូវបំផ្លាញទេ)។ ***បើដើមឈើទាំង២ នេះជាដើមឈើមែនទែន*** នោះគឺត្រូវតែជឿថា ច្បាស់ជា*ដើមឈើជីវិត* មាននៅលើផែនដីដែរ នៅក្នុងសួនច្បារនៃអេដែននោះ (លោកុប្បត្តិ២:១០-១៤) ដែលមនុស្សអាចទទួលទានផ្លែដើម្បីឲ្យបានជីវិតអស់កល្ប មែនទេ? **បើសិនជាអញ្ចឹងមែន**

១) តើដើមឈើជីវិត នៅឯណា ?

២) ហេតុអ្វីបានជាព្រះគ្រីស្តត្រូវសុគតដើម្បីឲ្យយើងមានជីវិតដោយការខ្ចាយឈាមទ្រង់?

ចំណាំ: នៅក្នុងទេវកថាវិទ្យារបស់អេស៊ីព្ទ *ថាដើមជីវិត* គឺជាដើមល្វា។ ជាក់ស្តែង អ្នកមិន**បានជឿការនោះទេ** *ឬតើអ្នកជឿឬ ?*

"...បើគ្មានការខ្ចាយឈាមទេ នោះគ្មានផ្លូវ ណាឲ្យបានរួច ពីបាបឡើយ..."។ ដូច្នេះ ព្រះគ្រីស្ទបែបយ៉ាងនោះដែរ ដែលទ្រង់បានថ្វាយអង្គទ្រង់ ១ដង ហើយ ដោយព្រោះ បាបរបស់មនុស្សជាច្រើន នោះទ្រង់នឹងលេចមកម្តងទៀតក្រៅពីរឿង អំពើបាប គឺ សំរាប់ នឹងជួយសង្គ្រោះដល់អ្នកណាដែលរង់ចាំទ្រង់

(ហេព្រើរ ៩ : ២២-២៨)។

ពូជរបស់សត្វពស់ពីដើម (ដូចមនុស្ស)

និង

ពូជរបស់អ័ដាម

នៅក្នុងការឆែកមើល ខ្សែឈាម (ទាំង២) របស់អ័ដាម និងសត្វពស់ យើងនឹង សំគាល់ឃើញភាពខុសពីគ្នាជាច្រើន រវាងពូជពង្សទាំង២នេះ។

សត្វពស់នៅជាមួយអ័ដាម និងអេវ៉ា
នៅក្នុងសួនច្បារអេដែន

១. លោកុប្បត្តិ ៤:២ ចែងថា "កាអ៊ីនជាអ្នកធ្វើស្រែចំការ "។

វាដូចឪពុករបស់ វាគឺសត្វពស់ដែលបានកាប់គាស់ដី គឺ ជាអ្នកបំរើរបស់អ័ដាម។ គឺបានចែងថា មនុស្ស" **កាប់គាស់**" ដី(លោកុ២:៥)តាមរយៈតែ *អ្នកបំរើរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ* គឺ សត្វពស់។ ចូរសំគាល់ថា មនុស្ស បានទទួល បង្គាប់ ពីព្រះដើម្បី ***បង្ក្រាប*** ផែនដី និងឲ្យ ***មានអំណាច*** លើសត្វទាំងអស់នៅលើផែនដី គឺ ដែលព្រះបានដាក់នៅក្រោម **សិទ្ធិអំណាច**របស់គាត់ (លោកុ១:២៨) ***ក្រោយពីការដួល*** ចុះ អ័ដាមត្រូវតែ កាប់គាស់ដីដោយ ខ្លួនឯងផ្ទាល់ (លោកុ៣:២៣) ពេលគាត់បាត់បង់អ្នកបំរើសត្វពស់របស់គាត់ ដែលព្រះបានដាក់បណ្តាសា ឲ្យក្លាយទៅជាពស់ ដែលលូនវារនឹងពោះ។

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង
បទគម្ពីរមិនអាចចែងពីសត្វពស់ពីដើម(ដូចមនុស្ស)មកច្បាស់ជាងនេះទេ។ ប៉ុន្តែ សេចក្តីពិត, ពិតជាត្រូវលាក់ពីពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងពួកឈ្លាសវៃ **(អេសាយ ២៩:១៤ សូមមើល១កូរិន.១:១៩, លូកា ១០:២១)** ចូរសង្កេតមើលថា សត្វពស់ពីដើមនេះ គឺជា***សត្វឆ្លាក*** មានភាពវិតខ្ពស់ជាងអស់ទាំងសត្វព្រៃ។ វាក៏ចេះឧបាយកលថែមទៀតដែរ។ វាមិនមែនគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើមទេ។ នៅក្នុងអស់ទាំងសត្វ សត្វពស់នេះ ជា សត្វព្រៃតែ១គត់ ដែលចេះនិយាយទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអ័ដាម និងអេវ៉ា(លោកុប្បត្តិ ៣:១)។ ដោយគ្មានការសង្ស័យ វាជាសត្វដើរត្រង់ខ្លួន គឺដូចជាមនុស្សមែន ទែន ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានបង្កើតមកក្នុង រូបអង្គនៃព្រះ និងមាន ភាពដូចព្រះ ដើម្បីធ្វើជាកូនព្រះ ដូចអ័ដាមទេ(លោកុ១:២៦)។ វានៅក្រោមការត្រួតត្រារបស់អ័ដាម ជាកូនព្រះ ដើម្បីធ្វើតាមអ្វីដែលអ័ដាមបញ្ជា។ វាជាអ្នកបំរើរបស់អ័ដាម(ប្រហែល ជា សត្វនេះដូចមនុស្សនៅសម័យបុរេប្រវត្តិ ប្រហែលជាស្អាតជាង ដែលបានរស់នៅយូរមកហើយ ពី មនុស្សនៅសម័យទំនើប-គឺពូជអ័ដាមបច្ចុប្បន្ននេះ-ដែលត្រូវបានបង្កើតអស់រយៈពេល ៦០០០ ឆ្នាំមកហើយ)។

ដូច្នេះហើយកាអ៊ីនដូចជាឪពុករបស់វា-គឺសត្វពស់ពីដើម-ជាអ្នកភ្ជួររាស់ដី។ ប៉ុន្តែ អេបិលគឺជាអ្នកគង្វាលហ្វូងសត្វ (លោកុ.៤:២) ដូចឪពុករបស់គាត់ គឺអ័ដាម ដែលមើលថែសត្វនៅក្នុងដែរបស់គាត់ (នោះហើយ ជាសិទ្ធិអំណាចរបស់គាត់)។

២. **អេបិល**ដែលជាកូនអ័ដាម ***ជាកូនព្រះ*** **មានការបើកសំដែងពិត**ពីការដួលចុះក្នុង អំពើបាប ការបើកសំដែងនោះអាចឲ្យគាត់ថ្វាយយញ្ញបូជាពីកូនដំបូងពីហ្វូងសត្វ (លោកុ.៤:៤)។ គាត់បានដឹងអ្វី ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងសួនច្បារអេដែនគាត់បានដឹងថា ឈាមបានចូលពាក់ព័ន្ធហើយ ឈាមត្រូវតែបានច្រួចចេញ។ (យ៉ាងហោចណាស់ មានសត្វ២ ដែលព្រះបានយកមកធ្វើយញ្ញបូជា ហើយយកស្បែកវាធ្វើសំលៀកបំពាក់ឲ្យអ័ដាមនិងអេវ៉ា(លោកុ៣:២១)

កាអ៊ីន ដែលជាកូន**សត្វពស់** មិនមានការបើកសំដែងបែបនេះដូចជាអេបិលទេ គាត់បានយកដង្វាយមកថ្វាយព្រះ ពីបន្លែ ផ្លែឈើ ផ្កា និងផលិតផលផ្សេងៗទៀត ដែលដុះពីដី (លោកុ.៤:៣) អញ្ចឹង **សាសនាសាសន៍ដទៃ**ត្រូវបានតាមដានរកឃើញថាចេញមកពីកាអ៊ីន។ **វាជាសាសនារបស់កាអ៊ីន។**

អំពើបាបដើម

៣. កាអ៊ីនបានសំដែងចេញជាលក្ខណៈពិសេសរបស់ឪពុកវា ដែលចេញមកពី**សា តាំង**, មាន**ធ្វើឃាត កុហក និង ឆាប់ខឹងឃោរឃៅ** (លោកុ.៤:៨-៩)។ សូមអាន យ៉ូហាន ៨:៤៤។

៤. **ពង្សាវតារបស់កាអ៊ីន** ដូចបានចែងនៅក្នុងលោកុ. ៤:១៦-២៤ បង្ហាញដល់យើងពីប្រភេទមនុស្សនៃពូជកាអ៊ីន មានលក្ខណៈដូចម្តេចហើយ។

ឡាមេក ដែលជាកូនចៅជំនាន់ក្រោយរបស់កាអ៊ីន *បានអនុវត្ត* ពហុពន្ធភាព (**ការមានប្រពន្ធច្រើន**)ដោយបានយក *ប្រពន្ធ២* (លោកុ.៤:១៩)។ តើគាត់បានទទួល " ការបើកសំដែងបែបនេះ "មកពីណា ឬពីអ្នកណា? (សូមអានអ្វី ដែលព្រះបាន បង្គាប់មកតាមរយៈទំនាយនៃអ័ដាមក្នុងលោកុ.២:២៣-២៤ ទាក់ទងនឹងវិវាហមង្គល)។ ដូចជាដូនតារបស់គាត់ គឺកាអ៊ីន ដែរឡាមេកក៏ **បានសំឡាប់មនុស្សដែរ** (លោកុ.៤:២៣)។

ប្រជាជនរបស់កាអ៊ីន *គឺជាមនុស្សល្បីល្បាញ*។ ពួកគេអាចចេះដឹងស្គាល់អ្វីៗជាច្រើន នៅ**ក្នុងពិភពលោកនេះ** ពួកគេជា **អ្នកបង្កើតរបស់ថ្មីៗ ជាអ្នកកសាងទីក្រុងធំៗ និងវិមានធំៗ** និង**ជាអ្នកធ្វើជំនួញដ៏ល្បីល្បាញដែរ**(លោកុ.៤:១៧-២២)។

៥. បន្ទាប់ពី អេណុសបានកើតឲ្យដល់សេត " **ហើយនៅជាន់នោះ** *គេចាប់តាំងអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះយេហូវ៉ា*" (លោកុ.៤:២៤)។ ខនេះ ជារឿយៗ ត្រូវបានបកស្រាយខុសដោយអ្នកអានគម្ពីរភាគច្រើន។ ឯកសារសាសន៍យូដាពីបុរាណ បានប្រែថា **ប្រជាជនរបស់កាអ៊ីនបានរសាត់ចេញពីចំណេះដឹងនៃការថ្វាយបង្គំដោយវិញ្ញាណពិត** ដែលគេបានរៀនពី**ឪពុករបស់ពួកគេ** គឺកាអ៊ីន ចូលទៅក្នុងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ។ ពួកគេបានអំពាវនាវព្រះនាមបរិសុទ្ធ នៃព្រះយេហូវ៉ានៅក្នុងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរបស់ពួកគេ។ ការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ត្រូវបានមានពីពេលនោះមក។

៦.លោកុប្បត្តិ៥ បានចែងពីពូជរបស់អ័ដាមរហូតដល់លោក ណូអេ។ គេជា**មនុស្សសាមញ្ញ** ពួកគេបានរក្សាវិញ្ញាណនៃការថ្វាបង្គំដោយពិតត្រង់ដល់ព្រះយេហូវ៉ា រហូតដល់ពួកគេបានចាប់ផ្តើមលាយជាមួយពួកកូនចៅកាអ៊ីន។ ប្រវត្តិសាស្ត្របាបប្រាប់យើងថាពួកគេច្រើនតែជា**ពួកអ្នកគង្វាលសត្វ**។ នៅក្នុងពង្សាវតានៃពីជអ័ដាម យើងនឹងសំគាល់ឃើញថា **គ្មានការកត់ត្រាពីលក្ខណៈពិសេសរបស់សាតាំង** បាន**សំដែង**នៅក្នុងកូនចៅជំនាន់ក្រោយទេ ព្រោះថា

កូនច្បងនិមួយៗ គឺ ជាកូនចៅមានឈាមសុទ្ធរបស់អ័ដាម ជាកូនព្រះ។ (មានតែកូនច្បងទេ ដែលបានកត់ត្រាទុក ព្រោះតែសិទ្ធិកំណើត)ស្រូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ៣ ។

សំនួរ: តើយើងថាដូចម្តេចអំពី **លក្ខណៈអាក្រក់** របស់កាអ៊ីន និងកូនចៅជំនាន់ក្រោយរបស់គាត់? ហេតុអ្វី បានជានិស្ស័យរបស់កាអ៊ីន និងកូនចៅជំនាន់ក្រោយ របស់គាត់ខុស**ពី** សេត និង កូនចៅរបស់គាត់**ខ្លាំងម្ល៉េះ** ***បើសិនជា*** ពួកគេ**ទាំងអស់**បានចេញមកពី**ពូជតែ១** (ឪពុកតែ១គឺអ័ដាម)?

វិវាហមង្គលច្របូកច្របល់នៃមនុស្ស២នាក់

លោកុប្បត្តិ៦:៤ បង្ហាញថា នៅជំនាន់នោះ មាន***ពួកមនុស្សរួបធំសំបើម*** ពីមុន និងក្រោយទឹកជំនន់ ។

ពួកមនុស្សរួបធំសំបើម (ពាក្យកយហេព្រើរ: **នេហ្វីលីម**)**លោកុប្បត្តិ ៦**

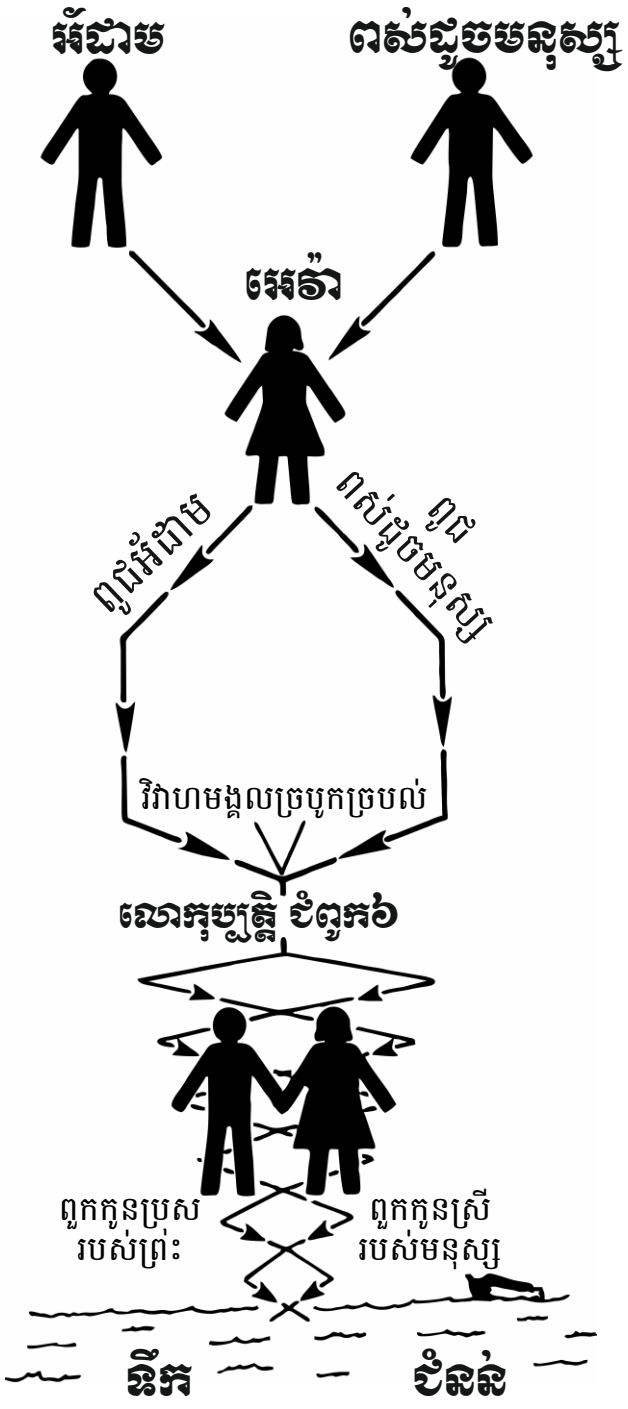
មនុស្សមាឌធំទាំងរូបកាយនិងបញ្ញាបានកើតមកដោយសារការរំខានខាងហ្សែនដែលបណ្តាលមកពីការរួមរស់រវាងកូនប្រុសរបស់ព្រះ (កូនចៅសេត) និងកូនស្រីរបស់មនុស្ស (កូនចៅរបស់កាអ៊ីន)។

ដោយគ្រប់កូនច្បងទាំងអស់បានចែងរហូតមកដល់លោក ណូអេ(លោកុប្បត្តិ៥)យើងអាចដឹងច្បាស់ថាប្រពន្ធរបស់ពួកគេបានមានខ្សែ**ឈាម(របស់សេត)របស់ពួកគេផ្ទាល់** លើកលែងតែណូអេប៉ុណ្ណោះដែលមានឈាមលាយ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយពួកកូនប្រុសស្រីរបស់ព្រះនៃកូនច្បងនិមួយៗជាច្រើន បានក្លាយទៅជាកូនស្រីកូនប្រុស ដែលដួលចុះរបស់ព្រះ។ បទគម្ពីរបានបញ្ជាក់ថា "ពួកកូនប្រុសរបស់ព្រះ"(កូនប្រុសរបស់សេត)បានយក "ពួកកូនស្រីរបស់មនុស្ស"(កូនស្រីរបស់កាអ៊ីន)។ប្រហែលជាមានពួកកូនស្រីរបស់ព្រះបានរៀបការជាមួយកូនប្រុសរបស់កាអ៊ីន ពីព្រោះពួកគេមានរាងខ្ពស់ និងមានសាច់ដុំធំខ្លាំងមាំមួនដែរ ពួកគេមិនគ្រាន់តែទឹមនឹមស្រៀក ជាមួយមនុស្សរបស់កាអ៊ីន ដោយការរួមរស់ជាមួយគ្នា ឬ

អំពើបាបដើម

រៀបការជាមួយគ្នាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏ដើតាមរបៀបរស់នៅដ៏អាក្រក់ហើយធ្វើឲ្យខ្លួនពួកគេពុករលួយទៀត។

ទឹកជំនន់

ការរៀបការច្របូកច្របល់ចេះតែបន្ត នៃខ្សែស្រឡាយទាំង២នេះ **បានបណ្តាលឲ្យ** ស្ថានភាព នៃលោកុប្បត្តិ ៦ កាន់តែរីក ធំឡើងៗ បានជាព្រះ ត្រូវតែកាត់ទោសលោកីយ៍ តាមអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ ។ ទឹកជំនន់បានចូលមក នៅក្នុងសម័យ ណូអេ ប៉ុន្តែកូនច្បងសុទ្ធសាធរបស់សេតទាំងអស់ត្រូវតែចាកចេញពីឆាកនោះ មុននឹងមានការកាត់ទោសធ្លាក់មកដល់លោកីយ៍នេះ ។ (ការនេះជាគំរូពី " **ពួកជំនុំរបស់កូនបងច្បង** " ដែលបានបរិសុទ្ធនៅក្នុងជំនឿ *ជាផលដំបូងនៃរបស់ដែលទ្រង់បានបង្កើត* ដែលនឹងត្រូវដកចេញពីផែនដី មុនគ្រាវេទនាចូលមកដល់ ។ ក្នុងចំណោម **ពូកកូនប្រុសរបស់ព្រះ** (*កូនរបស់សេត*) មានតែណូអេ ប៉ុណ្ណោះដែលជាមនុស្ស**សុចរិត** និងគ្រប់លក្ខណ៌ដែល *បានដើរជាមួយនឹងព្រះ* ហើយ**ប្រកបដោយព្រះគុណ**នៅចំពោះ**ព្រះនេត្រនៃព្រះ** ដើម្បីរួចពីទឹកជំនន់ជាមួយនឹងគ្រួសាររបស់គាត់ ។ (ហេតុអ្វីបានជា ណូអេដែល ជាកូនច្បង់ហើយ ត្រូវដាក់ឲ្យឆ្លងកាត់ " សេចក្តីវេទនា " ទឹកជំនន់ដែលត្រូវបកស្រាយនៅក្នុងការពិភាក្សាខាងក្រោមនេះ?)

តើពូជសត្វពស់នោះអាចគេចផុតពីជំនន់ឬទេ ?

មាន**ព្រលឹង ៨** នាក់ ដែលនៅក្នុងទូកធំ។ គឺមានលោក ណូអេ(កូនសេតសុទ្ធ) អ្នកស្រី ណូអេ,សិម,ហាំ,យ៉ាផែត និងប្រពន្ធរបស់ពួកគេ។ តើមានកូនចៅសុទ្ធរបស់កាអ៊ីននៅក្នុងទូកធំឬទេ? តើមាន**ពូជសត្វពស់** ឆ្លងផុតទឹកជំនន់ឬទេ? **ហេតុអ្វីបានជានិស្ស័យសត្វពស់**គេចផុតពីទឹកជំនន់បាន? ហើយតើអ្នកណាបានយក វាតាម?

ដោយសារលោក **ណូអេ គឺជាកូនសេតសុទ្ធ** អញ្ចឹង មានតែ៧នាក់ទៀតទេ ដែលអាចឲ្យគេដឹងពីអត្តសញ្ញាណបាន។ ទោះបីជាពួកកូនសេតសុទ្ធ អាចត្រូវគេនាំឲ្យ ដើរតាមរបៀបរស់នៅរបស់កាអ៊ីនក៏ដោយ ក៏ពួកគេមិនបាន សែនរបស់ពស់ដែល អារក្សបានចូល នៅក្នុងឈាមរបស់ពួកគេដែរ ។ គឺបានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ៩:១៩ ដែលមនុស្សគ្រប់រូប ដែលបានកើតមកនៅលើផែនដីនេះ អាចចេញមកពីកូនណា១ក្នុងចំណោមកូនទាំង៣គឺ សិម ហាំ និងយ៉ាផែត " *អ្នកទាំង៣នោះជាកូនរបស់ណូអេ* គឺកូនចៅទាំងនោះហើយ ដែលបានចេញទៅនៅពេញពាសលើផែនដី "។ ណូអេ និងប្រពន្ធរបស់គាត់ មិនមានកូនប្រុសស្រីណាទៀតទេ **បទគម្ពីរមិនបានចែងកុហកទេៈណូអេ មានតែកូន៣នាក់ប៉ុណ្ណោះ គឺ សិម ហាំ និងយ៉ាផែត។** ដូច្នេះ គ្មានកូន ឬពូជ សត្វពស់សុទ្ធសាធទេ នៅក្នុងទូកធំនោះ ។

នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៩:២០-២៤ បានចែងថា ហាំបានរួមដំណេកជាមួយម្តាយរបស់គាត់ គឺអ្នកស្រី ណូអេ។ គាត់បានប្រព្រឹត្តការនេះ នៅពេលដែលលោក ណូអេស្រវឹកស្រា ហើយដេកអាក្រាត នៅក្នុងត្រសាលរបស់គាត់។ ទាំងហាំ នឹងអ្នកស្រីណូអេ មានទោសដោយប្រព្រឹត្តការបង្ខូចខាងផ្លូវភេទ។

ចំណាំៈ អស់ពួកអ្នក ដែលមិនបានយល់ពាក្យ " **បកកេរ ឬបើកកេរខ្មាស " និង " កេរខ្មាសឪពុក"** សូមសិក្សា លេវីវិន័យ ជំពូក១៨និង២០។ ជំពូកទាំងនេះចែងពីច្បាប់ ដែលហាមប្រព្រឹត្តនូវអំពើអលីលធម៌ និងទោសបញ្ញត្តិ សំរាប់អ្នក ដែលប្រព្រឹត្តអំពើទាំងអស់នោះ។ យោងទៅតាម លេវីវិន័យ ១៨:៨និង ២០:១១មនុស្សណាដែលរួមដំណេកជាមួយប្រពន្ធរបស់ឪពុក នោះឈ្មោះថាបានបើកកេរខ្មាសរបស់ឪពុកហើយ។ សូមអាន ចោទិយកថា ២២:៣០ និង ១កូរិនថូស ៥:១។[សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ៦]

អំពើបាបដើម

ដូច្នេះ យើងឃើញថា ភាគីទាំង២នេះ បានសំដែងឲ្យឃើញវិញ្ញាណខុសឆ្គង-គឺជាលក្ខណៈដែលអាចមកពី អារក្សផ្ចាល់ប៉ុណ្ណោះ តាមរយៈសត្វពស់(ពីដើម)។ ហេតុនេះហើយ អ្នកស្រីណូអេច្បាស់ជាកូនចៅកាអ៊ីន ឬកូនកាត់។ (ឯកសារនៃសាសន៍យូដាពិត បានបញ្ជាក់ថា អ្នកស្រីគឺជាកូនចៅកាអ៊ីន។) ហើយដោយសារអ្នកស្រីជាម្តាយរបស់ហាំ នោះហាំ ត្រូវតែទទួលលក្ខណៈសែនរបស់សត្វពស់ពីដើម តាមរយៈអ្នកស្រី។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ **ហាំ** មិនមែនជាពូជសត្វពស់នោះទេ ព្រោះថា គាត់មិនមែន ជាកូនចៅកាអ៊ីន ប៉ុន្តែជា កូនចៅកាត់សេតពាក់កណ្តាល,ដូចគ្នាដែរសិម,យ៉ាផែតក៏បានទទួលលក្ខណៈរបស់សត្វពស់ពីដើមដែរ

ដូច្នេះ យើងមានណូអេសុចរិត (ខ្សែស្រឡាយរបស់សេត) និងប្រពន្ធជាកូនកាត់ ឬកូនចៅនៃកាអ៊ីន ដែលកើតបានកូន៣ នាក់ដោយឈាមលាយគ្នា។ បន្ទាប់ មក កូនទាំងនេះមុនជាបានរៀបការជាមួយស្ត្រីជាកូនចៅកាអ៊ីន ឬស្ត្រីមានឈាម លាយ ពីព្រោះនៅក្នុងកំឡុងពេលនោះ ផែនដីមានពេញទៅដោយមនុស្ស ដែលមានឈាមលាយគ្នា ដែលបំពេញផែនដី ដោយភាព កំណាច អាក្រក់ និង អំពើ ហឹង្សា(លោកុប្បត្តិ ៦:១-១៣)។ ចូរចងចាំស្ត្រីជាកូនចៅកាអ៊ីន *"កូនមនុស្ស"* មានមុខស្រស់ល្អ (គឺថា សុចស៊ីនិងទាក់ចិត្តគេ ប្រហែលដូចជា *"ពួកយេសិបិល"* សម័យទំនើបដែរ)។ ដោយសារស្ថានភាពបែបនេះបានគ្របដណ្តប់ហើយ *"ពួកកូនព្រះ"* ពិត-ជាកូនចៅសេតត្រូវតែស្លាប់ដោយសារទឹកជំនន់។

ចំណាំ: គ្រីស្ទានខ្លះជឿថា លោណូអេក៏ជាពូជលាយដែរ ព្រោះបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ គាត់បានត្រឡប់ទៅជាស្រឹងស្រោ។

ទេគាត់មិនមែនជាពូជលាយទេ,**ណូអេជាពូជ សេតសុទ្ធ។** ការស្រឹងរបស់គាត់មិនបានបញ្ជាក់បែបហ្នឹងទេ។ ភាពស្រឹងមិនមែន ជាលក្ខណៈអាក្រក់ទេ។ គឺមិនបានរាប់ជាបាបទេនៅក្នុងសម័យចាស់ ប៉ុន្តែគ្រាន់ តែជាបណ្តាសា (អេសាយ៥:២២-២៣,សុភាសិត ២៣:១៩-២១)។ នៅក្នុងសម័យសញ្ញាថ្មី នៅក្រោមព្រះគុណ *លោកប៉ុលបានទាត់ចោលការធឹកស្រោហួសហេតុ និងបានព្រមានថា ពួកអ្នកប្រមឹងមិនអាចគ្រងនគរព្រះជាមរតកទេ ព្រោះក្នុងនាមជាកូនរបស់ព្រះ រូបកាយរបស់យើងជាព្រះវិហារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ កាលណាជាតិស្រឹងបានចូលក្នុងខ្លួនហួសប្រមាណ មិនគ្រាន់តែស្តីកវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំង*

បំផ្លាញជាសិកានៃរូបកាយបានបន្តិចម្តងៗ (សូមអាន អេភេសូរ ៥:១៨, ១ធីម៉ូថេ ៣:៣,៨, កាឡាទី ៥:១៦-២៦, និង១កូរិនថូស ៦:៩-១០)។

ការចំណាយពេលព្រឹកច្រើនពេករបស់ណូអេ ដើម្បីធឹកស្រាហួសហេតុ ដែលបានធ្លាក់មកលើគាត់នោះមុខជាដោយ សារតទ្ធិពលនៃ រាស្ត្រជាន់ទាបចំរុះនៅជំនាន់ គាត់ ពីមុខទឹកជំនន់។ អញ្ចឹង គាត់ត្រូវតែបានប្រមូលសិល្បៈនៃការធ្វើស្រាហើយ និងការធឹកស្រាហើយ។ (អ្នកត្រូវតែចងចាំថា មនុស្សនៃអ័ដាមជាមនុស្សសាមញ្ញ ជាអ្នកថែហ្វូងសត្វជាចម្បង ប៉ុន្តែ ពួកកូនចៅពស់ពីដើមវិញ គឺជាអ្នកធ្វើស្រែចំការ ក៏ដូចជាអ្នកសំរេចការធំៗ នៅក្នុងផ្នែកជាច្រើន នៃវិទ្យាសាស្ត្រ ដោយសារគំនិតបង្កើតជាថ្មីនឹងស្រមើស្រមៃរបស់ពួកគេ)។ ណូអេ បានក្លាយជាអ្នកធ្វើស្រែចំការ ភ្ជួររាស់ដី និងដាំចំការទំពាំបាយជូរ បន្ទាប់ពី ទឹកជំនន់ប៉ុណ្ណោះ (លោកុប្បត្តិ ៩:២០)។

ប្រសិនបើណូអេជាគ្រាប់ពូជកូនកាត់ បន្ទាប់មកម្តាយរបស់គាត់គឺ ជាស្ត្រីកាអ៊ីន ឬ ម្នាក់ដែលជាគ្រាប់ពូជកូនកាត់។ ប៉ុន្តែ ពង្សាវតា នៃកូនច្បងរបស់អ័ដាម មិនបានបញ្ចប់ជាមួយឪពុករបស់គាត់ឈ្មោះឡាមេកទេ។ សូមអានលោកុប្បត្តិ៥ចប់ ,វាជាមួយណូអេដែលត្រូវបានគេ និយាយជាមួយកូនប្រុស ទាំងបីរបស់គាត់ ជាមួយគ្នាជាជាងនិយាយជាមួយលោកយ៉ាផែត ជាកូនប្រុសច្បងតែម្នាក់ឯង។ ជេភេតស្ថិតនៅក្នុងចំណោមកូនប្រុសទាំងបី។ ដូច្នេះកូនច្បងសុចរិតដំបូងបង្អស់គឺណូអេ។ [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ៧ពិនិត្យមើលពង្សាវតាររបស់)
:៤ កាអ៊ីនក្នុងលោកុប្បត្តិ១៦ហើយ ២២- អ្នកអាចឃើញថាកូនច្បងរបស់សត្វពស់សុទ្ធគឺ ឡាមេក។ ឡាមេកមានកូនប្រុស ៣ នាក់និងកូនស្រីម្នាក់ដោយប្រពន្ធពីរនាក់របស់គាត់គឺ អាដានិងហ្សីឡា។ ចាបាឡាជា កូនច្បងរបស់ឡាមេក ហើយ "គាត់ជាឪពុករបស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងតង់ និង មានសត្វគោក្របី" (ខ ២០ខនេះនាំឱ្យយើងយល់ថាអាដាអាចត្រឹមតែ (ជាសិដ្ឋដែលបង្ហាញពីរបៀបរស់នៅ ចរិតលេចធ្លោរបស់ ចេបឡាបយ៉ាថា អាចកើតចេញពីនាង។ ផ្ទុយទៅវិញកូនប្រុសទី ២ របស់អ័ដាមគឺ ជូបាលបានទទួលមរតកធម្មជាតិកាអ៊ីនសម្រាប់"គាត់ជាឪពុករបស់មនុស្សទាំងអស់ដូចជាកាន់ពិណនិងសរីរាង្គ"(ខ២១(។ កូនប្រុសទាំងបី របស់ឡាមេក គឺជាជំនាន់តែ មួយដូចសេចិចហេណុក ដែលព្រះបានចិញ្ចឹមបីបាច់ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងមនុស្ស អាក្រក់ និងជំនាន់អាក្រក់នៃប្រជាជនទាំងពីរ នៅពេលពួកគេ

អំពើបាបដើម
ចាប់ផ្តើមរៀបការជាមួយគ្នា)។

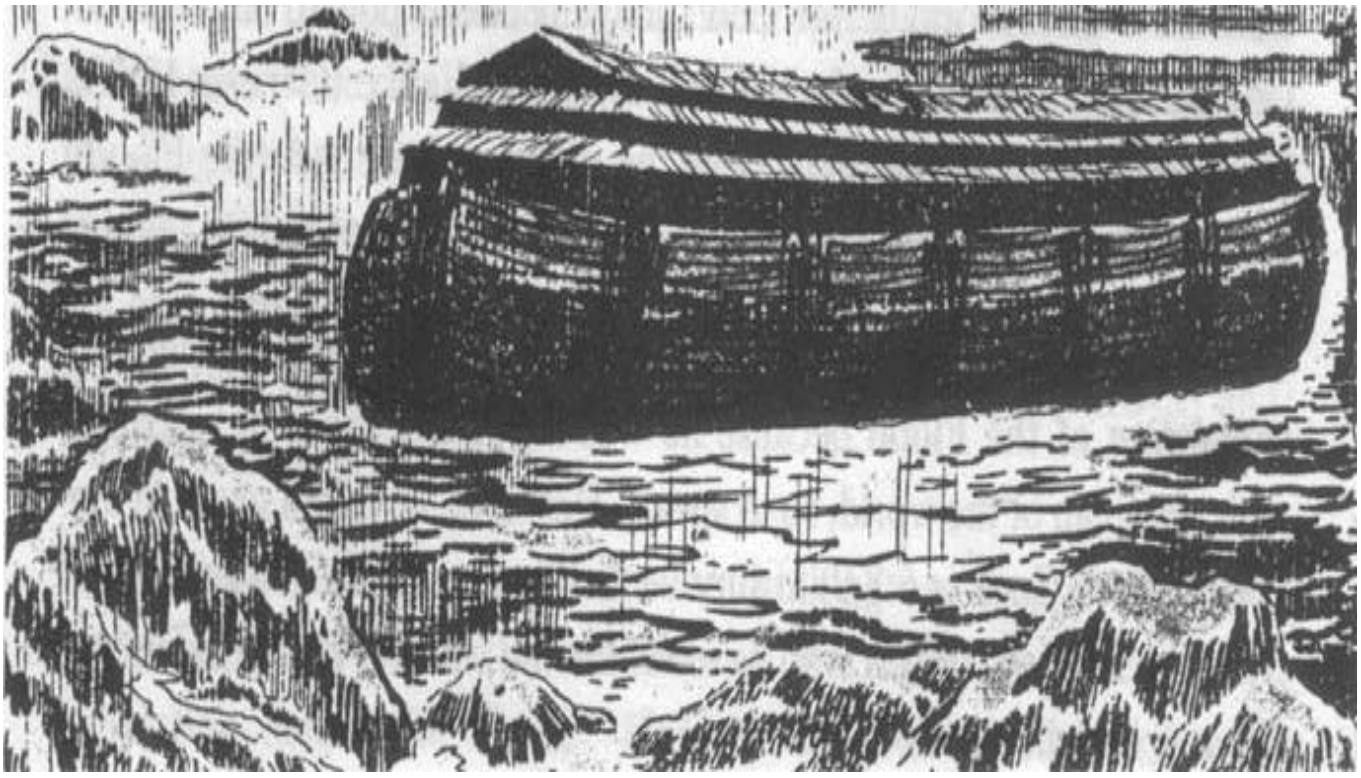
កូនច្បងដ៏សុចរិតនៃឈាមរបស់អ័ដាម ត្រូវតែស្លាប់ពីលោកីយ៍ដ៏អាក្រក់នេះ មុនពេលការជំនុំជំរះរបស់ព្រះ ត្រូវបានចាក់ចេញពីព្រោះ ព្រះមិនប្រព្រឹត្តចំពោះមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សអាក្រក់ដូចគ្នា *(លោកុប្បត្តិ ១៨:២៣, ២៥; ទំនុកដំកើង ១: ៥-៦)* ។ មធូសាឡាជាអយ្យកោចំណាស់ជាងគេនិងចុងក្រោយ (មុនទឹកជំនន់) ដែលបានស្លាប់។ទោះជាគាត់ជាកូនច្បងដ៏សុចរិត ក៏ដោយណូអេត្រូវឆ្លងកាត់ទុក្ខវេទនានៃ ទឹកជំនន់ ពីព្រោះគាត់បាននឹមមិនស្មើគ្នា ក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយស្ត្រី នៃពិភពលោកដូច្នេះដើម្បីនិយាយ។ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់បានរកឃើញ ព្រះគុណនៅក្នុង ព្រះនេត្ររបស់ព្រះ (លោកុប្បត្តិ ៦: ៨,៩) ដើម្បីរស់ពីទឹកជំនន់ជាមួយគ្រួសារគាត់។ (ពូជណូអេជា ស្រីព្រហ្មចារីល្ងីល្ងើ ដែលត្រូវជៈរលកនៃគ្រាវេទនាដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ)។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

តាមផែនការដើមរបស់ព្រះ, អ័ដាមនិងអេវ៉ា ត្រូវបានគេសន្មត់ថាបង្កើត កូនប្រុស កូនស្រីរបស់ព្រះ, ជូនទ្រព្រះ (លោកុប្បត្តិ១:២៦-២៨,២:២១-២៤)ទោះយ៉ាងណា**សាតាំង**បានបញ្ជូន**សត្វពស់** ដើម្បីល្បួងលោមអេវ៉ា ហើយ **បង្វែរចរន្តឈាម**ដោយចាក់បញ្ចូលចរិតអាក្រក់របស់វា ចូលទៅក្នុង**ពូជរបស់សត្វពស់** ដែលបញ្ចូលជាមួយស៊ុតរបស់អេវ៉ា(អ៊ូវ៉ុល) ហើយបង្កើតកាអ៊ីនមកដែលជាកូនប្រុសរបស់វា។ **កាអ៊ីនមានលក្ខណៈ ខាងវិញ្ញាណពេញលេញរបស់សាតាំងនិងលក្ខណៈរបស់សត្វពស់។** ដូច្នេះខ្សែឈាមពីររបស់ស្រូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ៧ កាអ៊ីននិងសេតដែលជំនួសអេបិល, សេតមានន័យថា" **ជំនួស**" បន្ទាប់មកត្រូវបាន បង្ហាញ។ **ខ្សែបន្ទាត់ឈាមទាំងពីរនេះ** មានភាពខុសគ្នារហូតដល់មុនទឹកជំនន់។ ណូអេជា កូនច្បងចុងក្រោយបង្អស់នៃពូជពង្សរបស់សេត។ ភរិយារបស់គាត់ ជាពូជរបស់សកាអ៊ីនឬកូនកាត់។ នាងបង្កើតបានកូនប្រុសបីនាក់គឺយ៉ាផេតហាំនិងសិម។ *ហើយ"ទាំងនេះគឺ ជាកូនប្រុសទាំងបីរបស់លោកណូអេបានបង្កើតកូនចៅនៅពាសពេញលើផែនដីឡើងវិញ"* (លោកុប្បត្តិ៩: ១៩)។

ដូច្នេះអ្វីដែលជាអំពើបាបដើម?

វាគឺ ជា**សាតាំង** ដែលមាន*ក្នុង* **ពស់** ដែលបានដាំ**គ្រាប់ពូជ**របស់វានៅក្នុងអេវ៉ាដោយសហាយស្មន់នឹងនាង។ នេះមានន័យថា មារសាតាំង បានប្រើចរិតអាក្រក់ និងអំពើខុសឆ្គងរបស់វាចូលក្នុងពូជមនុស្ស។ ហើយវាគឺ ជាគ្រាប់**ពូជរបស់សត្វពស់** ដែលបានធ្វើឱ្យមនុស្សជាតិពុករលួយហើយ បណ្តាលឱ្យទំនាក់ទំនងរបស់ ពួកគេជាមួយ*និងព្រះ*,ដែលជាអ្នកបង្កើតបានធ្លាក់ចុះដល់កម្រិត,មួយទាំងរូបកាយ និង ខាងវិញ្ញាណ។ **មនុស្សទាំងអស់សព្វថ្ងៃនេះមកពីកូនប្រុសទាំងបីរបស់ណូហើយនោះគឺជាកន្លែងដែលពួកគេទទួលបានចរិតលក្ខណៈរបស់សាតាំង។**

គោលលទ្ធិ
នៃ
ពូជពស់

• • •

*"ព្រះជាអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមក**សត្វពស់**ថា,ដោយឯងបានធ្វើដូច្នេះក្នុងបណ្តាសត្វស្រុក សត្វព្រៃទាំងប៉ុន្មានឯងនឹងត្រូវបណ្តាសាហើយ។ ឯងត្រូវតែលូននឹងពោះ ហើយស៊ីតែធូលីដីអស់មួយជីវិត។ យើងនឹងធ្វើអោយឯង និងស្ត្រីព្រមទាំង**ពូជឯង** និងពូជស្ត្រីក្លាយទៅជាសត្រូវនឹងគ្នាពូជនាងនឹងជាន់ក្បាលរបស់ឯងហើយឯងនឹងចឹកកែងជើងពូជនាង"។*

–លោកុប្បត្តិ ៣ : ១៤-១៥

ការគ្រប់គ្រងរបស់មនុស្សលើសត្វ

លោកុប្បត្តិសៀវភៅនៃការចាប់ផ្តើម កត់ត្រាការបង្កើតនៃផ្ទៃមេឃនិងផែនដី។ មនុស្ស គឺការបង្កើតចុងក្រោយរបស់ព្រះ។ ហើយដូចជាទេវតាដែលទ្រង់ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបភាពនិងដូចអង្គព្រះ។ អ័ដាមដែលជាកូនរបស់ព្រះមិនត្រឹមតែត្រូវបានព្រះប្រាប់ឱ្យ*ចូរបង្កើតកូនចៅអោយបានកើនច្រើនឡើងពាសពេញលើផែនដី ហើយត្រួតត្រាផែនដីទៅ* ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជាគាត់អោយមានអំណាចលើអ្វីៗទាំងអស់ដែលមានជីវិតនៅលើផែនដី ។(លោកុ ១ : ២៦,២៨) ដូច្នេះយើងដឹងថាអ័ដាមព្រះបានបង្កើតវាមកគឺខ្ពស់លើអស់ទាំងអ្វីៗ

ច្បាប់នៃការបន្តពូជ

ឥឡូវនេះ វាត្រូវបានចែងនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ១: ១១,១២ និង ២៤ ដែលព្រះបាន**បញ្ជា** ***គ្រប់ប្រភេទនៃ ជីវិតមិនថារុក្ខជាតិ ឬ ជីវិតសត្វដើម្បីបង្កើត*** *ពូជតាមប្រភេទរបស់វា។* **ដូច្នេះ ដើម្បី**បង្កាត់ពូជ**សត្វ ពីប្រភេទផ្សេងៗគ្នាគឺ***ប្រឆាំងនឹងបទបញ្ញត្តិ របស់ព្រះ**និងច្បាប់នៃការ បន្តពូជ។* (ចងចាំច្បាប់នេះរបស់ព្រះដើម្បី អ្នកអាចយល់នៅពេលក្រោយ អំពីមូលហេតុ ដែលការបញ្ចូលគ្នារវាងមនុស្សជាតិ និង សត្វពស់បានបង្កើតអំពើបាប ដែលអាចត្រូវបាន ផ្ទេរទៅមនុស្សទាំងអស់នៅថ្ងៃនេះ)។

ដើមឈើធម្មជាតិទាំងអស់នៅលើដីគឺល្អសម្រាប់អាហារ

ដោយបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើនិងសម្រាកនៅថ្ងៃឈប់សម្រាកដំបូង *"ព្រះបានបង្កើតមនុស្សពីធូលីដី ហើយផ្លុំមដង្ហើមចូលក្នុងរន្ធច្រមុះរបស់គាត់។ ហើយមនុស្សបានទៅជាព្រលឹងដែលមានជីវិត"* (លោកុប្បត្តិ ២:៧) បន្ទាប់មក ព្រះបានដាក់អ័ដាមនៅក្នុងសួនច្បារមួយក្នុងអេដែនដើម្បីស្លៀកពាក់វា។ **ហើយចេញពីដី**ដែលព្រះ បានបណ្តាលអោយដុះគ្រប់ដើមឈើ ដែលល្អសំរាប់អោយអ័ដាម បរិភោគ (ទទួលទាន)។ **ដើមឈើពីរផ្សេងទៀត ត្រូវបានព្រះលើកឡើងផងដែរ។**

ការបកស្រាយពីបញ្ហាសាច់ឈាមក្នុងសួនច្បារអេដែន

ពួកគេត្រូវបានព្រះហៅថាដើម**ឈើជីវិត និងដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់។** គំនិតខាងសាច់ឈាមនឹងបកស្រាយដើមឈើទាំងពីរជាដើមឈើធម្មជាតិពីរ។ប៉ុន្តែបើដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់ជាដើមឈើធម្មជាតិពិតប្រាកដ វានឹងផ្ទុយពីព្រះបន្ទូលផ្ទាល់របស់ព្រះនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២: ៩ ប្រសិនបើផ្លែឈើរបស់វាមិនអាចបរិភោគបាន។—*"ព្រះជាអម្ចាស់បានធ្វើអោយដើមឈើ*

ពូជពស់

គ្រប់មុខដុះចេញពីដីមក មានសំរស់គួរអោយទាក់ទាញចិត្ត និងមានផ្លែឆ្ងាញ់ពិសាផង" មើល! ដើមឈើទាំងអស់ដែលមានផ្លែឈើល្អសម្រាប់អាហារ! ហេតុដូច្នេះដើមឈើជីវិតនិងដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់គឺជាអ្វីដែលខុសពីដើមឈើធម្មជាតិដែលពួកគេមិនបានដុះចេញពីដី (លោកុប្បត្តិ ២: ៩ ខ) ។

បកស្រាយខាងសាច់ឈាម

មនុស្សដែលមានគំនិតខាង សាច់ឈាមតែងតែផ្តល់ ព្រះគម្ពីរដល់ពួកគេ នូវការធ្វើពិសោធន៍ខាងសាច់ឈាមដោយផ្អែកលើ*គំនិតផ្ទាល់ខ្លួន ទ្រឹស្តីសាសនានិង ទំនៀមទម្លាប់របស់មនុស្ស ឬ "ព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំបង្រៀនតាមរបៀបផ្សេងៗទៀត"។* ដើម្បីឲ្យយល់ពីអាថ៌កំបាំងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយើងត្រូវតែលះ បង់អាកប្បកិរិយាដូចកូនក្មេងហើយត្រូវមានភាជាចាស់ទុំហើយរៀនឲ្យមានប្រាជ្ញា។

ការយល់ដឹងអំពីពាក្យ

សូមកត់សម្គាល់ថា**គោលលទ្ធិនៃពូជពស់** (**គោលលទ្ធិនៃបាបដើម**) មិនមែនជាការប្រៀបធៀបទេវកថារឿងព្រេងនិទានឬរឿងប្រឌិតទេ ប៉ុន្តែ ផ្អែកលើអង្គហេតុប្រវត្តិសាស្ត្រដែល*បានកំណត់និងសង្កត់ធ្ងន់ដោយការប្រើប្រាស់ជាក់លាក់។* ការបញ្ចេញមតិពិសេសឬតួរលេខនៃការនិយាយមិនដែលត្រូវបានប្រើ លើកលែងតែគោល**បំណង**នៃ ការសង្កត់ធ្ងន់និងកាន់តែខ្លាំងឡើងហើយអំពាវនាវឱ្យយក*ចិត្តទុកដាក់លើភាពពិតនៃន័យព្យញ្ជនៈ។* វាជាផ្លូវរបស់ព្រះដើម្បីលាក់សេចក្តីពិតខណៈពេលដែលបង្ហាញវា។

សូមក្រឡេកមើលពាក់កណ្តាលទីពីរនៃលោកុប្បត្តិ ២:៩ *"នៅកណ្តាលសួនឧទ្យានក៏មានដើមឈើដែលផ្តល់ជីវិត និងដើមឈើដែលនាំអោយស្គាល់ល្អស្គាល់អាក្រក់ដែរ"។* នេះគឺជាការអាក់ខានដើម្បីហៅការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកទៅនឹងអ្វីដែលខុសគ្នា។ ការបញ្ចេញមតិពិសេសនេះអាចយល់បានដោយការវិភាគអត្ថន័យនៃពាក្យផ្សេងៗ ដែលបានប្រើនិងពាក្យផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងវា។ ដូច្នេះដើម្បីយល់គោលលទ្ធិនៃពូជពស់ដំបូង យើងត្រូវវិភាគអត្ថន័យ នៃពាក្យដូចតទៅនេះ *"ដើមឈើជីវិត" "ដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់"*

"នៅកណ្តាលសួនច្បារ" "បរិភោគ" និង*"ផ្លែឈើ"*។

ពាក្យថា "ដើមឈើ" ត្រូវបានប្រើក្នុងព្រះគម្ពីរដើម្បីតំណាង ឲ្យ រឿងផ្សេងៗ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើងបានប្រើវាសម្រាប់ជាតិសាសន៍លូកា២១:២៩ ចំណែកឯមនុស្សខ្វាក់ដែលទ្រង់បានព្យាបាលនៅបេតសៃដាបានប្រើវាសម្រាប់មនុស្ស (ម៉ាកុស ៨:២៤) ។ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ពាក្យនេះត្រូវបានប្រើសម្រាប់ស្តេចមួយ *(ដាន៤:១០) ប្រាជ្ញា (សុភាសិត ៣:១៨) ក្រៅពីអ្នកដទៃ*។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២ និង ៣ ពាក្យ *"ដើមឈើ"* ត្រូវបានប្រើសម្រាប់របស់ពីរផ្សេងគ្នា។ ចំនុចមួយចង្អុលទៅអ្វីដែល *"ដុះចេញពីដីមក"* ដើមឈើធម្មជាតិនិងចំនុចផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹង *"នៅកណ្តាលសួនច្បារ"* ប៉ុន្តែតើពួកគេជានរណា? ហេតុដូច្នេះហើយមិនមែន *"ដើមឈើទាំងអស់"* (ក្នុងបទគម្ពីរ) សុទ្ធតែជាដើមឈើពិតៗទេហើយដើមឈើទាំងនោះក៏មិនមែនជា *"ដើមឈើ"* ដែរ។

ដូចគ្នាដែរពាក្យថា *"សួនច្បារ"* មិនចាំបាច់មានន័យថាជាសួនច្បារទេ។ វាអាចជានិមិត្តរូបនៃព្រលឹង *(យេ ៣១:១២)* ទីសក្ការៈបូជា *(អេ ៦៥: ៣)* ឬរូបកាយមនុស្ស (បទចំរៀងសាឡូម៉ូន ៤-៨)។ អត្ថន័យជាមូលដ្ឋាននៃ សួនឧទ្យានមិនថាព្យញ្ជនៈ និមិត្តរូបឬខាងវិញ្ញាណ គឺជា ឯករភជប់១) ដែលគ្រាប់ពូជមួយអាចត្រូវបានគេដាំដើម្បីបង្កើតវាឡើងវិញ២) ដាំដុះសម្រាប់ការរីករាយជាសាធារណៈ។ ខណៈពេលដែលសួនច្បារអេដែនគឺ ជាសួនច្បារមួយយ៉ាងពិតប្រាកដ" សួនច្បារ" ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២: ៩ខ មិនមែនជាសួនច្បារអេដែនទេ។

ពាក្យថា *"ស៊ី"* ទៅមនុស្សជាច្រើនមានន័យថាទទួលទានអាហារដោយមាត់។ *"ញុំា" មានន័យថា"ទទួលទាន"*។ សុភាសិត ៣០:២០ ផ្តល់នូវពាក្យល្អនៃពាក្យនេះ។ វាប្រាប់អំពីស្ត្រីផិតក្បត់ម្នាក់ដែលបានរួមដំណេកជាមួយការផិតក្បត់ (នោះគឺ នាងបានរួមរស់ជាមួយបុរសដែលមិនមែនជាប្តីរបស់នាង) ហើយ បន្ទាប់មកបាននិយាយថា នាងមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ទេ។ សូមអានទំនុកតម្កើង ១២៧: ២; សុភាសិត ១:៣១; ១៣: ២; យេរេមា ១៥:១៦; ហូសេ ១០:១៣; យ៉ូហាន ៦:៥៦។

សំគាល់: ក្នុងចំណោមការប្រើប្រាស់ផ្សេងៗទៀតនៃពាក្យ"បរិភោគ" ជាភាសាហេប្រឺគឺ "ដេក" (សូមមើលភាពស្របគ្នាខ្លាំង ៣៩៨ akal [ភ្លឺឬរូបភព]។ សូមមើលផងដែរ ៥០៦០

ពូជពស់

nagaបកប្រែថា"ប៉ះ" នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣: ៣ ពាក្យមួយបន្ថែមដោយអៀវ៉ាទៅនឹងអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលទៅកាន់អ័ដាមក្នុងលោកុប្បត្តិ ២:១៧។ Nagaមានន័យថាក្នុងន័យ**លួងលោមកុហក**ជាមួយនារីម្នាក់។ ពាក្យភាសាហេព្រើរដំបូងថា *"អាហារ"* (*"maakal"*) បានមកពីអត្ថន័យដើមដូចគ្នានឹងពាក្យ *"បរិភោគ"។* ហើយនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣: ៦ ពាក្យទាំងពីរនេះត្រូវបានបញ្ចូលគ្នាដើម្បីលាក់បាំងហើយនៅតែបង្ហាញពីអាថ៌កំបាំងនៃការប្រព្រឹត្តដែលបានកើតឡើងពីអំពើបាបដំបូង។

ចំពោះអ្នកអានព្រះគម្ពីរស្ទើរតែទាំងអស់ពាក្យ ***"ផ្លែឈើ"*** គឺគ្រាន់តែជាផ្លែឈើដែលមានលក្ខណៈដូចជាផ្លែប៉ោមឬ ផ្លែល្ហុង។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយយោងទៅតាមបទគម្ពីរពាក្យ *"ផ្លែឈើ"* (ហេប្រឺ: *"periy"*) អាចត្រូវបានប្រើតាម**ព្យញ្ជនៈ**ឬ **ជានិមិត្តរូប** (សូមមើលភាពស្របគ្នាខ្លាំង ៦៥២៩ periy; ពី ៦៥០៩ **ផ្លែឈើ** [ភ្លឺឬរួបភព]) ឧទាហរណ៍សូមអានចោទិយកថា ២៨: ៤; ទំនុកដំកើង ១២៧: ៣; សុភាសិត ១៨:២០; លូកា ១:៤២ ។ ដូច្នេះពាក្យ *"ផ្លែឈើ" **មិនមែន**សំដៅទៅលើផ្លែឈើដែលមានលក្ខណៈជាក់ស្តែងនោះទេ។* ឥឡូវនេះយើងមានសាវតានៃគោលលទ្ធិនៃពូជពស់ និង អំពីរបៀបដែលមនុស្សបានធ្លាក់ខ្លួនពីអំពើបាបដំបូង។

ពស់ពីដើម — ជាសត្វដែលមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ

*"ឥឡូវនេះ**ពស់ជាសត្វ**មួយមាន**កលល្បិច**ជាងគេ ក្នុងចំណោមសត្វព្រៃទាំងអស់ដែលព្រះជាអម្ចាស់បង្កើតមក។* – លោកុប្បត្តិ ៣: ១

ពាក្យ *"ពស់"* មកពីភាសាហេព្រើរ "nachash" ហើយមានអត្ថន័យដូចតទៅ *"hiss"* គឺ *"ខ្សឹប" "ការគ្រាស់ដឹង" "ព្រៃកគ្រអាល" "រៀនដោយបទពិសោធន៍"។ "ល្បិចកល"* មិនត្រឹមតែជាល្បិចកលប៉ុណ្ណោះទេតែថែមទាំងមានប្រាជ្ញានិងវាងវៃផងដែរដែលមានចំណេះដឹងអំពីការយល់ដឹងអំពីជីវិតផងដែរ។

សត្វពស់ គឺ ខ្ពស់បំផុតក្នុងចំណោមសត្វទាំងអស់ ហើយ ជាសត្វចុងក្រោយដែលត្រូវបានបង្កើតមុនអាដាម។ **ក្នុងចំណោមសត្វ ទាំងអស់ដែលបានបង្កើតគឺមានតែវាជាប្រភេទសត្វប៉ុណ្ណោះដែលអាចនិយាយបាន!** ប្រសិនបើសត្វពស់មាននៅថ្ងៃនេះវា ប្រាកដជានៅតែអាចនិយាយបាន។ អ្នកខ្លះអាចប្រកែកបានថាវា អាចនិយាយបានព្រោះ វាត្រូវបានកាន់កាប់

ដោយសាតាំងដូចជាបុរសដែលមានអារក្សចូលនៅGadarenes (លូ ៨: ២៦-៣៣), ឬដូច ជាសត្វលាដែលព្រះធ្លាប់និយាយជាមួយបាឡាម (ជន ២២ : ២៨-៣០), សាតាំងប្រហែល ជាបានធ្វើដូចគ្នានឹងសត្វពស់ដែរ។ ប៉ុន្តែសូមកត់សម្គាល់ការពិតដែលថាវា **គឺជាសត្វពស់ ដែលបានបញ្ឆោតនាងអេវ៉ាមិនមែនសាតាំងទេ។** ដូច្នេះ វាមិនមែន ជាសាតាំងនិយាយតាម រយៈសត្វពស់នោះទេ។ ហើយ តើព្រះបានវិនិច្ឆ័យនរណា—សាតាំង ឬសត្វពស់?

សព្វថ្ងៃនេះពស់ពីដើម *លែងមានទៀតហើយ* ដោយសារតែវាត្រូវបានព្រះដាក់បណ្តា សាហើយ បានប្រែក្លាយទៅជា**ពស់**ដែលជាសមាជិកនៃ ស្តេចសត្វទាបបំផុត។ ដំបូងឡើយ វា*មិនមាន*ជាប់ទាក់ទងនឹងពស់ទេ តែពេលនេះនៅពេលដែលយើងនិយាយថា *"ពស់"* ជា ទូទៅយើងនឹងស្រមៃឃើញសត្វពស់វែងដែលមានរាងស្តួម។

ទេវរឿទាតាមបែបប្រពៃណី បានធ្វើឱ្យចិត្តមនុស្សរំជួលចិត្តដូច្នេះ វាធ្វើឱ្យពួកគេជឿថា ពស់ដំបូងឡើយជាពស់គ្មានអវៈយវៈ ហើយដែលឈរនៅកន្ទុយរបស់វា! អ្នកខ្លះថែមទាំង ហ៊ាននិយាយទៀតថា វាគឺ ជាសត្វពស់ដែលរស់នៅ ហើយ ផ្លាស់ប្តូរតែលើដើមឈើប៉ុណ្ណោះ ហើយ មិនមែននៅលើដីទេ! ដោយមិនគិតពីភាពសមហេតុសមផល ទាំងអស់របស់ សាសនានៅក្នុងពិភពលោក ពួកក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានវាត្រូវបានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុង ព្រះគម្ពីរ ថា**សត្វពស់ពីដំបូងជាសត្វដែលមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ!** យើងដឹងថាសត្វស្វាទាំងនេះមាន លំដាប់លំដោយខ្ពស់បំផុតនៃ សត្វដែលព្រះបានបង្កើត។ ហើយកត់សម្គាល់ថាពួកគេមាន ដៃពីរហើយថាពួកគេឈរជើងពីរ! ហើយ ដោយសារព្រះគម្ពីរចែងថា *"ពស់ជាសត្វមួយមាន កលល្បិចជាងគេ ក្នុងចំណោមសត្វព្រៃទាំងអស់"* វាត្រូវតែស្ថិត ក្នុងចំណោមលំដាប់ទីមួយ នៃការធ្វើសង្គ្រាមជាមួយអាដាមដែលគ្រប់គ្រងលើវា! វាមិនអាចជាពស់គួរឱ្យខ្លាចទេ សម្រាប់ ពស់ គឺជាសត្វល្មូនហើយសត្វល្មូនត្រូវបានជាប់ចំណាត់ថ្នាក់ទាបបំផុតនៅក្នុងនគរសត្វ។

សត្វចុងក្រោយគឺជាដែលបានបង្កើតមុនអ័ដាម **សត្វពស់ស្ថិតនៅជាប់នឹងមនុស្សហើយ មើលទៅដូចជាមនុស្សណាស់។** យើងអាចនិយាយបានថាវាគឺជា *"តំណភ្ជាប់ដែលបាត់"* រវាងសត្វនិងពូជមនុស្ស។ [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ៩] វិទ្យាសាស្ត្រអាចដាក់ឈ្មោះប្រភេទផ្សេង ៗគ្នានៃ*"បុរសដើម"* **ដូចជាបុរស Neanderthal បុរស Peking បុរសCor-Magnon**។ល។ ប៉ុន្តែសត្វមួយដែលត្រូវបានបង្កើតដើម្បីធ្វើជាអ្នកបំរើរបស់អ័ដាមត្រូវបានគេដាក់ឈ្មោះថា

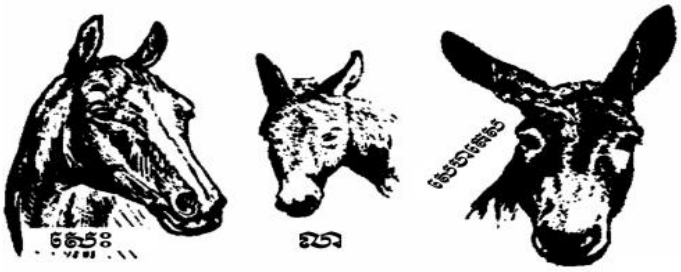
ពូជពស់

ពស់ពីដើម ដោយអ័ដាម។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថាអ្វីៗទាំងអស់រួមទាំងសត្វពស់ដែលព្រះបានបង្កើតគឺល្អហើយល្អណាស់។ ទោះបីជាវាមើលទៅដូច ជាមនុស្សហើយអាច និយាយនិងប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាក៏ដោយ *សត្វពស់មិនត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបភាពអង្គទ្រង់ទេ, តែអ័ដាមដែលព្រះបានបង្កើតមកមានសភាពដូចជាព្រះវិញ*។ សត្វពស់មិនមានព្រលឹងខាងវិញ្ញាណទេ។

សម្គាល់: អ័ដាមត្រូវបានបង្កើតឡើងជាមនុស្សពេញវ័យដែលមានបញ្ញាល្អឥតខ្ចោះ។ គាត់ច្បាស់ជាមានទំនាយមួយ ដែលព្យាករណ៍ទុកជាផ្លូវការដើម្បី ដាក់ឈ្មោះ សត្វពស់ព្រោះឈ្មោះនោះ មានជាប់ទាក់ទងនឹងមនុស្សអាក្រក់ (សាតាំង) ពាសពេញព្រះគម្ពីរ ដែលព្រះបាន បណ្តាលឲ្យមានការសរសេរនៅពេលក្រោយនៃការដួល។ **ឈ្មោះពស់**បានប្រែទៅជាមានន័យ **ដូចគ្នានឹងឈ្មោះ សាតាំង** ដូចជា**សាតាំង**បានគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងលើសត្វពស់និង អំណាចនៃហេតុផលរបស់វា។ នោះជាមូលហេតុដែលវាអាចត្រូវបានបញ្ឆោះបញ្ឆូលយ៉ាងខ្លាំងដែលអេវ៉ាបានចុះចាញ់នឹងល្បួងរបស់វា។

គ្រាប់ធញ្ញជាតិខ្លះអាចបង្កាត់ពូជបាន

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង ពូជរបស់សត្វពស់អាចលាយជាមួយស៊ុតរបស់ស្ត្រី។ នេះហាក់ដូច ជាឆ្ងាយណាស់សម្រាប់មនុស្ស ភាគច្រើន។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែក្រឡេកមើលអ្វី ដែលបុរសខ្លះបានធ្វើ ជាមួយសត្វមួយចំនួន។ ពួកគេបានបង្កើតសម្ព័ន្ធភាព រវាងliger និងតោឲ្យទៅជាខ្លាញី។ zedonk,ដែលជាកូន

កាត់រវាងសេះបង្គង់និងសត្វលា។ កូនកាត់ ទូទៅបំផុតដែលយើងស្គាល់គឺសេះដែលជា ល្បាយនៃលានិងកន្ទេល។អ្នក វិទ្យា សាស្ត្រ បាន ព្យា យាមប្រមូល សត្វព្រៃនិង មនុស្ស ជោគជ័យ។សត្វតិរ ច្ឆាននិង មនុស្សមិនអាច ចំលង និងបង្កើតឡើងវិញ បានទេ។ ប៉ុន្តែ ទំនាក់ទំនងគីមីរវាងពួកគេ បង្ហាញ ពីទំនាក់ទំនង ជិតស្និទ្ធ របស់ពួកគេ។ ទោះយ៉ាងណា ការ ប្រាស្រ័យ ទាក់ទងគ្នា រវាងសត្វមួយ (សត្វពស់) និងស្ត្រីម្នាក់ (អេវ៉ា) បានកើតឡើងនៅក្នុងសួនច្បារ អេដែន។ ប៉ុន្តែ ព្រះបានបំផ្លាញ សត្វពស់ នោះ

កូនកាត់ 'Apemen'
អាចត្រូវបានបង្កាត់សម្រាប់ការកិច្ចខាងប្រុស:

រ៉ូម - អ្នកជំនាញវិទូជនជាតិអ៊ីតាលីនិយាយថាគាត់ជឿជាក់ថាកូនកាត់ "Apemen" ថ្ងៃមួយអាចត្រូវបានបង្កាត់សម្រាប់ការកិច្ចខាងប្រុសឬដើម្បីផ្តល់សរីរាង្គប្តូរសរីរាង្គ។ សាស្ត្រាចារ្យ Brunetto Chiarelli នៃសាកលវិទ្យាល័យប្លរិនបានប្រាប់ជនជាតិអ៊ីតាលីម្នាក់។
ការសែតនិងទស្សនាវដ្តីមួយនៅក្នុងបទសម្ភាសន៍ដែលបានចេញផ្សាយកាលពីថ្ងៃច័ន្ទ។ជំណើរការនេះនឹងរួមបញ្ចូលទាំងការបង្កកំណើតមន្ទីរពិសោធន៍នៃសត្វស្វាហ៊ឺមេនជាមួយទឹកកាមរបស់មនុស្ស។ទាំងការសែត Corriere Della Serra និងទស្សនាវដ្តី L 'Espresso ។បានដកស្រង់សំដីរបស់សាស្ត្រាចារ្យ Chiarelli ថា ជាការពិសោធន៍មួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកូនកាត់របស់មនុស្ស។ត្រូវបានគេធ្វើរួចទៅហើយ នៅសហរដ្ឋអាមេរិក ប៉ុន្តែ បានបែកបាក់តាំងពីដើមមក។ ដំណាក់កាលលោកមិនបានផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតបន្ថែមទេ។ បញ្ហាវន្ត៖ម៉ាំងកាតូលិកនាំមុខមួយក្រុមបានបដិសេធគំនិតនេះច្បាប់បង្កើតនិងបាននិយាយថាការពិសោធន៍ បែបនេះគួរតែត្រូវបានហាមឃាត់។
ឪពុក Bartholomew Kiely ជាអ្នកស្រាវជ្រាវខាងសាសនានិងជីវគីមីវិទ្យាដែលបានដើរតួជា។ លោកបាននិយាយថាអ្នកផ្តល់យោបល់ដល់អ្នកនិពន្ធឯកសារហូលីថ្មីៗនេះថ្កោលទោសឧបាយកលហ្សែន។គ្មានការសង្ស័យទេនៅក្នុងក្រសែភ្នែកសាសនាចក្រថាការពិសោធន៍បែបនេះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតទេ - រដងឆឺ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះមិនបានបង្កើតកូនកាត់ទាំងអស់នោះទេ។ ព្រះបានបញ្ជាសត្វមានជីវិតប្រភេទនីមួយៗឱ្យបង្កើតតាមភេទរបស់វា (លោកុប្បត្តិ ១: ១១ ២៤) ។ ប៉ុន្តែមនុស្សបានបណ្តាលឱ្យគ្រាប់ពូជនៃសត្វខ្លះលាយគ្នាជាលទ្ធផល នៃការស្លាប់នៃពូជដែលមានន័យថាកូនកាត់គឺមាប់មគ។ វាមិនអាចនាំមកនូវជីវិតបានទេ។ ការពិន័យចំពោះការរំខានដល់ច្បាប់របស់ព្រះគឺសេចក្តីស្លាប់។ [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ១០]

ពូជពស់

កាអ៊ីន — ជាកូនកាត់

នៅពេលសត្វពស់ដែលមានអារក្សបានប្រព្រឹត្ត អំពើស**ហាយស្មន់**ជាមួយស្ត្រី, នោះពូជរបស់សត្វនោះត្រូវបានគេដាំនៅក្នុងស្បូនរបស់នាង ហើយបានក្លាយជាស៊ុតដែលលាយជាមួយស៊ុតរបស់នាងដែលជាលទ្ធផលបង្កើតបាន**កូនកាត់**មួយ - **កាអ៊ីន - ជាពូជដែលនាំអោយខូច**! ហើយ**សេចក្តីស្លាប់បានចូលមកក្នុងលោកីយ**! ប៉ុន្តែ **សេចក្តីស្លាប់** មិនមែននៅក្នុងគ្រាប់ពូជធម្មជាតិទេប៉ុន្តែគឺ នៅក្នុងគ្រាប់ពូជប្រលឹងវិញ្ញាណ សម្រាប់មនុស្សដំបូងត្រូវបាន**បង្កើតវិញ្ញាណ** មួយដែលដំបូងគេហើយក្រោយមកត្រូវបានគេ**ដាក់ក្នុងដីឥដ្ឋ** (លោកុប្បត្តិ ១: ២៦-២៧; ២: ៧)។

ច្បាប់របស់ ម៉ានដេល បានចែងថា *"មនុស្សម្នាក់ៗគឺជាផលបូកនៃចរិតថយចុះឬលេចធ្លោជាងគេនៅក្នុងអ្នកតំណាងពីរនាក់។ គ្មាននរណាម្នាក់ដែលមិននៅក្នុងឪពុកម្តាយរបស់មនុស្សនោះទេហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងឪពុកនិងម្តាយគឺស្ថិតនៅក្នុងកូនចៅ"។*

ក្នុងនាមជាពូជឆ្លង របស់សត្វពស់ និងស្ត្រី កាអ៊ីន ដែលជាកូនរបស់ពស់បានទទួលចំណែក នៃធម្មជាតិអេវ៉ា គឺធម្មជាតិនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ ព្រះដែលមាននៅក្នុងអ័ដាម។ សូមចាំថាអ័ដាម និង អេវ៉ាដែលត្រូវបានបង្កើត ឡើងតាមរូប និងរូបដូចព្រះ ពួកគេបានធ្វើបាបបន្ទាប់ពី ការដួល។ រូបភាពនិងភាពដូចព្រះដែលមាននៅក្នុងពួកគេដូច្នេះត្រូវបានប្រឡាក់ដោយអំពើបាបដូច្នេះត្រូវនិយាយ។ ដូច្នេះសេត (ដែលជំនួសជំនួសអេបិល) ហើយកូនចៅទាំងអស់របស់គាត់អាចទទួលបានតែរូបភាពនិងភាពដូចអាដាម (លោកុប្បត្តិ ៥: ៣)។

ទោះយ៉ាងណា កាអ៊ីន ដែលជាកូនកាត់ មិនបានទទួលនូវរូបនិងភាពដូចអ័ដាមដែលជាកូនរបស់ព្រះទេ។ គាត់ជាមនុស្សដែលមានរូបរាង និង រូបរាងដូចមនុស្សជាតិដែលខូចហើយខូច។ ការមិនស្គាល់រូបភាព**ដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះ**មានន័យថាការស្លាប់ខាងឯវិញ្ញាណ។

អំពើបាបដែលមិនស្តាប់បង្គាប់

អំពើ**ប្រាសចាកសីលធម៌**ខាងផ្លូវភេទរបស់ស្ត្រីជាមួយនឹងសត្វពស់បានធ្វើអោយមនុស្សដល់**សេចក្តីស្លាប់**ពេញពិភពលោក។ តាមពិតវាជាការមិនគោរពរបស់អេវ៉ាចំពោះបទបញ្ញត្តិ

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង
របស់ព្រះដែលមិនត្រូវបរិភោគដើមឈើនៃចំណេះដឹងនៃសេចក្តីល្អនិងអាក្រក់។ [សូមមើល
ឧបសម្ព័ន្ធទី១១]

ការអនុវត្តនៃពាក្យ

សូមយកលក្ខខណ្ឌទាំងនោះ "*ដើមឈើជីវិត*" "*ដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់*" "*និង*" "*បរិភោគ*" និង សមាធិ លើវាមួយរយៈ។ យើងនឹងយល់ថា**រាងកាយមនុស្ស**គឺជា**សួនច្បារ**ហើយ**នៅកណ្តាលសួនច្បារ**គឺជា**សរីរាង្គបន្តពូជផ្លូវភេទ។** ហើយច្បាប់ពីរចែងថា**សរីរាង្គបន្តពូជ។** (សូមចាំថាដើម**ឈើពីរ**ដើម**ឈរនៅកណ្តាលសួនច្បារ**មិននៅក្បែរគ្នាទេ - លោកុប្បត្តិ ២: ៩) ។ **មាគ៌ាដ៏ទេវភាព**ឬច្បាប់**នៃជីវិត**ត្រូវបានតំណាងដោយ**ដើមឈើជីវិត។ មាគ៌ានាំផ្លូវ**ឬច្បាប់**នៃសេចក្តីស្លាប់**ត្រូវបាននិមិត្តរូបដោយ**មែកធាងនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់។** ច្បាប់ទាំងពីរនេះ (ដើមឈើ) ត្រូវបានជំទាស់នឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ កាលណាមនុស្សម្នាក់រក្សាឬល្មើសនឹងច្បាប់របស់ព្រះគេនឹងទទួលផលពីផលនោះ។ [សូមមើល
ឧបសម្ព័ន្ធទី ១២]

ជីវិតនិងសេចក្តីស្លាប់

ជីវិតដ៏ទេវភាពនិងសេចក្តីពិតមកពីព្រះហើយជារៀងរហូត។ **ចំណេះដឹងនិងវិធីដែលនាំអោយមក**ពីអារក្សហើយវានាំទៅរក**សេចក្តីស្លាប់។** សាតាំងតែងតែ**ប្រឆាំង**នឹងព្រះ។ វាតែងតែ**បង្វែរទិសដៅ**ជីវិតរបស់ព្រះ។ អេសេគាល ២៨ និងអេសាយ ១៤: ១២-១៥ ប្រាប់យើងអំពីជំហររបស់សាតាំងនៅក្នុងឋានសួគ៌មុនពេលការដួលរលំរបស់វា។ វាត្រូវបានគេស្គាល់ថាលូស៊ីហ្វើរនៅពេលនោះ។ វាគឺ ជាត្រានៃប្រាជ្ញានិង មកុដនៃភាពស្រស់ស្អាត។ ដោយមិនស្កប់ស្កល់នឹងឋានៈនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់វា, វាបានប្រើចំណេះដឹងរបស់វាដើម្បីលើកតម្កើងខ្លួនវាឱ្យដូចជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។ វាបានបង្ខូចចំណេះដឹងដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យវាហើយដូច្នេះបានធ្លាក់ចុះពីទ្រព្យសម្បត្តិដំបូងរបស់វា។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកវាជាអ្នកប្រឆាំងនឹងមាគ៌ាសច្ចធម៌និងជីវិត។

របស់ទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់គោលបំណងមួយ

មានគោលបំណងនៅក្នុងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានបង្កើត; ហើយ នោះគឺដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់អង្គទ្រង់ (អេភេសូរ ៣:១១ អេស។ ៣: ១ ១៧, អេសាយ ១៤: ២៦-២៧) ។ ដូច

គ្នានេះដែរមានគោលបំណងនៅក្នុងសមាជិកម្នាក់ៗ នៃរាងកាយរបស់មនុស្ស។ ការប្រើសមាជិកមិនត្រឹមត្រូវគឺជាអំពើបាបនៅក្នុងភ្នែករបស់ព្រះ។ សូមអានម៉ាថាយ ១៨: ៨-៩; យ៉ាកុប ៣: ១០-១២ ។ បទបញ្ញត្តិគឺច្បាស់លាស់: បុរសត្រូវតែ**គោរពតាមច្បាប់ដ៏ទេវភាពនៃជីវិតនិងគោលបំណងរបស់អ្នកបង្កើត។** ការមិនគោរពប្រតិបត្តិគឺជាការបំពានលើបទបញ្ញត្តិដ៏ទេវភាពដែលនាំឱ្យមានការរង្វេងស្មារតីនៃសេចក្តី**ពិតនិងគោលបំណងរបស់ព្រះដែលជាអ្នកបង្កើត។**

គោលបំណងសរីរាង្គនៃការបន្តពូជ

ដោយគ្មានភាពច្រួងចម្រាស**គោលបំណង** នៃសរីរាង្គបន្តពូជ គឺដើម្បី**នាំមកនូវជីវិត។** ស្ត្រីនោះបានត្រូវ ឲ្យអ័ដាមដើម្បី **បង្កើតកូន។** យោងទៅតាមផែនការដ៏**ទេវភាពរបស់ព្រះ**អ័ដាមនិងភរិយារបស់គាត់ត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងមកជាមួយគ្នានៅ**ពេលកំណត់និងរដូវកាលនៃជីវិត** (សាស្តា ៣: ១-៨) ដើម្បី**បរិភោគ** (**ទទួលទាន**) **ផ្លែឈើ** (**ផលផ្លែរង្វាន់**) នៃ**មែកធាង នៃជីវិតនៅកណ្តាលសួនច្បារ។** ឥទ្ធិពលនៃការ**ទទួលទាន**បែបនេះនឹង**នាំមកនូវ** (**ផល, រង្វាន់នៃ**) កូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះជាមួយនឹង**ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។**

ការប្រើខុសសរីរាង្គនៃការបន្តពូជ

ទោះយ៉ាងណា សាតាំងតាមរយៈសត្វពស់ច្បាស់ជាមានពេលវេលាជាក់លាក់មួយនៅក្នុងពេលវេលាបានបញ្ចូលអេវ៉ា អំពីការទទួលទានដើមឈើមួយទៀត គឺដើមឈើនៃសេចក្តីល្អនិងអាក្រក់ហើយទីបំផុតបានល្បួងនាង ឲ្យ បរិភោគវា។ *"ស្ត្រីមើលទៅដើមឈើ ឃើញថាមានរសជាតិឆ្ងាញ់ពិសា គួរអោយគយគន់ ហើយថែមទាំងអាចធ្វើអោយមានប្រាជ្ញាទៀតផង នាងក៏បេះផ្លែមកបរិភោគ ព្រមទាំងចែកអោយប្តីដែលនៅជាមួយ ហើយប្តីក៏បរិភោគដែរ។"* (លោកុប្បត្តិ ៣: ៦)។

ជំនួសឱ្យការបរិភោគដើម**ឈើជីវិតនៅកណ្តាលសួនច្បារ** តាមពេលវេលានិងរដូវកាលដែលបានកំណត់អ័ដាមនិងភរិយារបស់គាត់បាន**បរិភោគដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់** (ដែលនៅ**កណ្តាលសួនច្បារ**) ដែលព្រះ បានបញ្ជាពួកគេមិនឱ្យធ្វើដូច្នេះ។

"វេទនា អស់អ្នកដែលហៅអំពើអាក្រក់ថាល្អ... !អស់អ្នកដែលនឹកស្មានថាខ្លួនមានប្រាជ្ញា ហើយចាត់ទុកខ្លួនឯងថាជាអ្នកចេះដឹង
មុខជាត្រូវវេទនាពុំខាន!"។

- អេសាយ ៥: ២០ ក, ២១

ដូច្នេះ ដោយមានហេតុផលខាងសាច់ឈាមសត្វពស់បានបំភាន់ស្ត្រីនោះឱ្យគិតថានាងនឹងមាន**ប្រាជ្ញា**ដោយការទទួល**ផ្លែឈើ** នៃដើមឈើហាមឃាត់ ដែល**រីករាយនឹងភ្នែក - រីករាយផ្តល់នូវបំណងប្រាថ្នា ខាងរាងកាយ និងត្រេកត្រអាលតណ្ហា - ដូចជាដើមឈើ ល្អសម្រាប់ម្ហូប ធ្វើឱ្យមានប្រាជ្ញា (វែកញែក)** ។ (ដើមឈើនោះប្រហែលជាមើលទៅល្អសម្រាប់អាហារ ប៉ុន្តែ វាប្រាកដជាមិនមែន ជាអាហារសម្រាប់ព្រលឹងវិញ្ញាណទេ)។ [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ១៣]

ផលនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់ការ**ទទួលទាន** មែកធាងនៃ*ចំណេះដឹងល្អនិងអាក្រក់*គឺជាការចាប់កំណើតរបស់កាអ៊ីន។ កាអ៊ីន គឺជា***កូនកាត់*** មួយនៅក្នុងពិភពលោកដែលភាវរស់ទាំងអស់ជាពូជសុទ្ធ។ គាត់ជាមនុស្សដែលមិនស្របគ្នា ហើយ រំខានដល់សណ្តាប់ធ្នាប់របស់ព្រះ។ គាត់ជា**គ្រាប់ពូជរបស់សត្វពស់** (លោកុប្បត្តិ ៣:១៥) និងជា"កូនប្រុស" របស់មារ កំណាច—សាតាំង (១យ៉ូន៣:១២)។ គាត់គឺ ជាផ្នែកមួយនៃ ផែនការរបស់សាតាំង ដើម្បីបំផ្លាញផែនការរបស់ព្រះ។

អេវ៉ាគឺ ជាផ្នែកមួយរបស់អ័ដាម ពីព្រោះនាងត្រូវបានយកចេញពីអ័ដាម។ ហើយអ័ដាមត្រូវបានគេសន្មត់ថាចូលរួមជាមួយអេវ៉ា ថាពួកគេគួរតែក្លាយជាសាច់តែមួយ។ ប៉ុន្តែមុនពេលអ័ដាមអាចធ្វើតាមនាងអេវ៉ា អារក្សបានបណ្តាលឱ្យនាងកំផិតនឹងសត្វពស់។ អេវ៉ាបានបំពានបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ នៅពេលនាងប្រើសរីរាង្គផ្លូវភេទរបស់នាងដើម្បីរីករាយនឹងអំពើសហាយស្មន់របស់នាង ជាមួយសត្វពស់។ ក្នុងនាមជាស្មោកគ្រោកអេវ៉ា លែងសមធ្វើជាប្រពន្ធរបស់អ័ដាមទៀតហើយ។ អ័ដាមដឹងថា គាត់នឹងបាត់បង់អេវ៉ាជារៀងរហូតនៅពេលដែលព្រះគួរតែកាត់សេចក្តីលើនាង។ ដូច្នេះដើម្បី"លោះអេវ៉ា" អ័ដាមត្រូវកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយអេវ៉ា នៅពេលដែលនាង មិនទាន់មានបាបនៅឡើយ (*"ប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺសេចក្តីស្លាប់"* រ៉ូម ៦: ២៣) ។ អ័ដាមត្រូវចូលរួមជាមួយខ្លួននាងអេវ៉ាដែលជាផ្នែកមួយនៃខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ដើម្បី ដឹងពីចំណង់ផ្លូវភេទរបស់នាង ទោះបីជាគាត់ដឹងថានាងជាមនុស្សស្មោកគ្រោកក៏ដោយ។ ទោះយ៉ាងណា *"មិនមែនលោកអ័ដាំទេដែលចាញ់បោក គឺនាងអេវ៉ា*

វិញទេតើ ដែលចាញ់បោក ទាំងរំលោភលើបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៀតផង។" (១ ធី ២: ១៤) ស្ត្រីនោះត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតឲ្យ ទៅទទួលផ្លែ នៃដើមឈើនៃចំណេះដឹងល្អ និងអាក្រក់ដែលក្រោយមកនាងបានឲ្យទៅបុរស។ អ័ដាមពិតជាបន្ទោសប្រពន្ធរបស់គាត់។

ចំណាំ: ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបុរសទី ២ ដែលដូចអ័ដាមនៅពេលដែលទ្រង់បានមកដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយយើង។ ត្បិត *"គឺព្រះគ្រិស្តបានសោយទិវង្គតសំរាប់យើង ក្នុងពេលដែលយើងនៅជាមនុស្សជាប់បាបនៅឡើយ"* (រ៉ូម៥:៨)។ *"គាត់បានមកដោយចាត់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឲ្យមកមានរូបអង្គបែបដូចជាសាច់ឈាម ដែលតែងតែមានបាបហើយដោយព្រោះអំពើបាបក៏កាត់ទោសអំពើបាបនៅក្នុងសាច់ឈាម"*(រ៉ូម៨:៣)។ *"យើងមិនដែលមានសង្ឃជាន់ខ្ពស់ណាម្នាក់ ដែលមិនអាចប៉ះពាល់ អារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់យើងបានឡើយ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានល្បួងដូចយើងដែរតែមិនទាន់មានបាបទេ"*(ហេ ៤: ១៥ អេសាយ ៥៣: ៥)។

> នៅពេលដែលអ័ដាមនិងប្រពន្ធរបស់គាត់បានទទួលទាន*មែកធាងនៃចំណេះដឹងនៃសេចក្តីល្អនិងអំពើអាក្រក់នោះ* **អំពើបាបត្រូវបានដាក់**លើពួកគេ ហើយ**លទ្ធផលគឺ ស្លាប់**។ ដោយសារពួកគេបានជ្រើសរើសមែកធាងនៃចំណេះដឹងដែលត្រូវបានហាមឃាត់នេះ ពួកគេត្រូវច្រូតយកផលរបស់វាហើយធឹកពេងជូរចត់។ [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ១៤]

ដូច្នេះដើម*ឈើជីវិត*ដ៏អស្ចារ្យ (ច្បាប់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះ) ដែល*គ្រប់គ្រងគោលបំណងល្អឥតខ្ចោះនៃទំនាក់ទំនង* នៃជីវិតនៅក្នុងផែនការដ៏អស្ចារ្យ នៃព្រះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបង្ហាញទេ។ ព្រះបានរក្សាទុកវា (លោកុប្បត្តិ ៣: ២២-២៤) ប៉ុន្តែបាននាំវាចេញប្រហែលជា ៤០០០ ឆ្នាំក្រោយមកនៅក្នុងបុគ្គលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវគឺជាបុគ្គលិក**លក្ខណៈសំខាន់**បំផុតនៃជីវិតនិងគោលបំណងរបស់ព្រះ។

មាគ៌ាសេចក្តីពិតនិងជីវិត។ ទ្រង់គឺជា**ប្រាជ្ញាពិត** (១ កូរិនថូស ១: ២៤ គ សុភា ៣:១៣ ១៨,១៩)។ អ្នកណាដែល*បរិភោគ (ទទួលទាន)* ពីទ្រង់នោះនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច (យ៉ូហាន ៦:៤៧-៥៨)។ បើគ្មានទំនាក់ទំនងជាមួយទ្រង់ដូចជាដើមឈើនៃជីវិតនោះគ្មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទេ។

គ្របដណ្តប់

*"ពេលនោះ ស្រាប់តែ**ភ្នែក**របស់អ្នកទាំងពីរបាន**ភ្លឺឡើង** ហើយ**ដឹងថា** គេនៅខ្លួន**ទទេ**;អ្នកទាំងពីរក៏បេះស្លឹកល្វាមកខ្ទាស់ធ្វើជាបឹងបិទបាំងកាយ"។*

- លោកុប្បត្តិ ៣: ៧

ហេតុអ្វី? ព្រោះភ្នែករបស់ពួកគេត្រូវបានបើកឱ្យឃើញកំហុស,របស់ពួកគេហើយ ពួកគេបានដឹងថាពួកគេនៅអាក្រាត។ ដូច្នេះ ពួកគេព្យាយាមបិទបាំង ផ្នែកផ្លូវភេទរបស់ពួកគេ! ពួកគេ ខ្មាស់អៀនណាស់! (ប្រសិនបើការបរិភោគផ្លែប៉ោមផ្លែល្ពៅឬផ្លែឈើធម្មជាតិណាដែលធ្វើឱ្យគូស្វាមីភរិយាដំបូងដឹងថាពួកគេអាក្រាតនោះ ផ្លែឈើទាំងនេះគួរតែត្រូវបានចែកទៅក្នុងចំណោមស្ត្រីអាក្រាតពាក់កណ្តាលនៅតាមដងផ្លូវនិងឆ្នេរខ្សាច់នៅថ្ងៃនេះ។) សំណួរ របស់ព្រះទៅអ័ដាមថា *"តើអ្នកណា បាននិយាយថា អ្នកអាក្រាតមែនទេ?"* បានបង្ហាញថាអ័ដាមកំពុងតែ**លាក់បាំងនូវកំហុសដែលបានប្រព្រឹត្ត ដោយសារការផ្លូវភេទរបស់គាត់។** (សូមអានម៉ាថាយ៥:២៩-៣០)ប្រសិនបើវាជាមាត់អ័ដាមនឹងគ្របបាំងវាហើយប្រហែលជាព្រះ បានសួរគាត់ដូច្នេះថា"តើអ្នកណាបានស្នើសុំអ្នក ឲ្យ *"បិទមាត់អ្នក?"* "តើមានបញ្ហាអ្វី?" *"តើអ្នកបានញុំាឬញ៉ាំផ្លែឈើដែលត្រូវហាមឃាត់ឬអត់?"*(អ្នកប្រហែលជាធ្លាប់ឃើញមនុស្សដែលចេតនានិយាយពាក្យមិនពិតថាពួកគេបានទៅ *"Oophs!"*ហើយ គ្របមាត់របស់ពួកគេដោយដៃរបស់ពួកគេ។)

សំគាល់:ពាក្យ *"អាក្រាត"*ដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ២:២៥ គឺខុសគ្នាពីពាក្យដែលមាននៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣: ៧-១១។ ក្រោយមកទៀតត្រូវបានបកប្រែពីភាសាហេប្រឺ *"eyrom"* ដែលបានមកពីពាក្យជាដើម *"aram"*ដែលត្រូវបានប្រើតែក្នុងន័យមើលងាយ។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយវាមិនល្អសម្រាប់អ័ដាមនិងអេវ៉ាគ្រាន់តែគ្របដណ្តប់ដោយស្លឹក បន្លែទេ។ អ្វីដែលពួកគេត្រូវការគឺដង្វាយធួន។ ឈាមបានពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើបាបរបស់អេវ៉ា។ ឈាមរបស់មនុស្សជាតិត្រូវបានជ្រៀតចូលដោយសារធាតុបរទេសដែលបណ្តាលឱ្យមានការផលិតកូនកាត់មួយ។ - សត្វដែលមានលក្ខណៈអាក់អន់ចិត្ត - កាអ៊ីន។ (សូមចាំថាអ័ដាម (បុរស) គឺជាការបង្កើតខ្ពស់បំផុតរបស់ព្រះ។ គាត់ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបនិងអង្គរបស់ព្រះ។ រូបនោះ *"ប្រឡាក់"*ដោយអំពើបាបនៅពេលគាត់ដួល។ ទោះយ៉ាងណារូបភាពនិងភាពដូចរបស់ព្រះ បាន

ពូជពស់

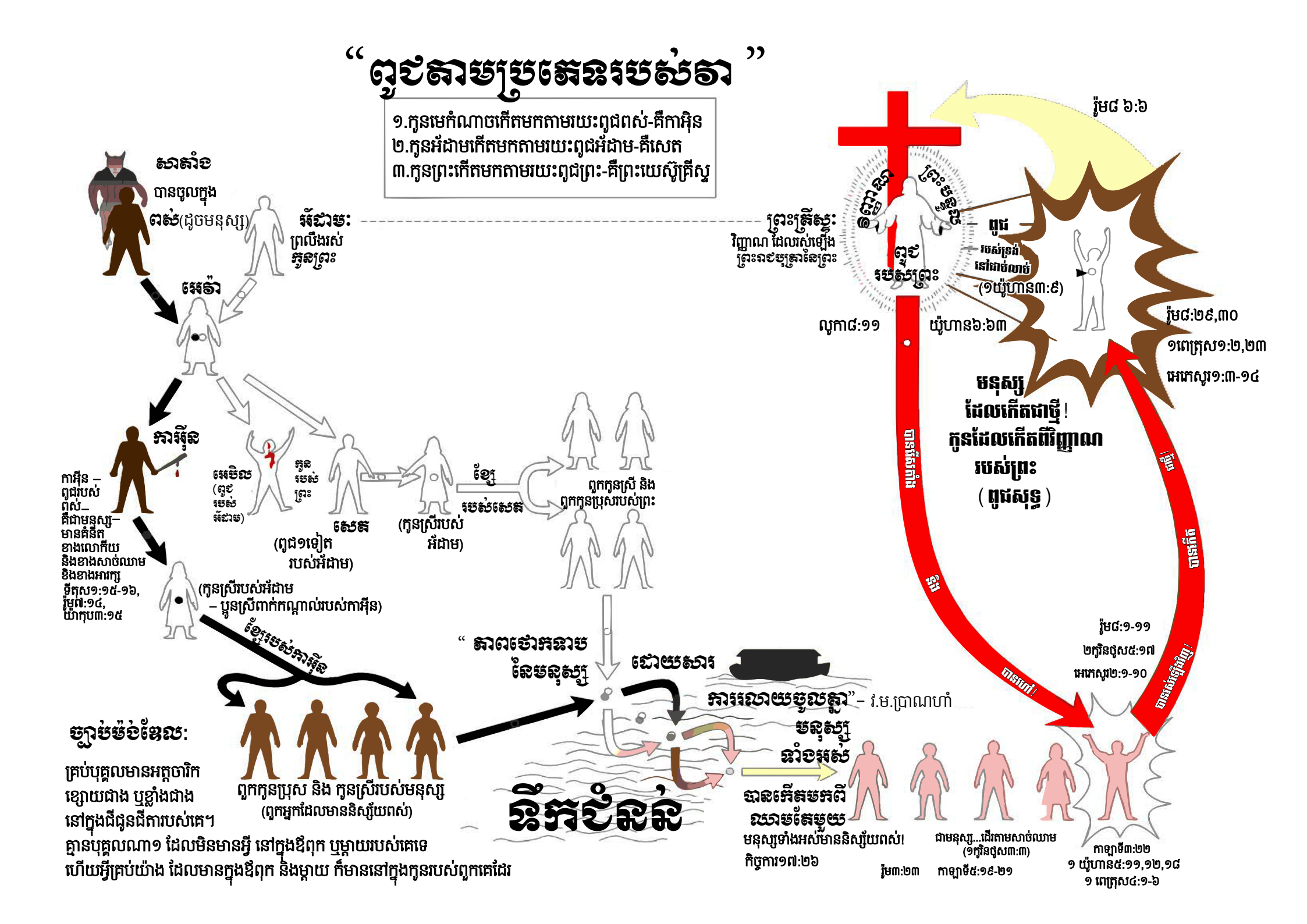
ត្រូវបំផ្លាញនៅពេលដែលកូនចៅរបស់អ័ដាមធ្វើអន្តរាយជាមួយកូនចៅ ពីការអ៊ីនបន្ទាប់មកមនុស្ស ជាតិបានក្លាយជាចំណែក នៃចំណែកនៃរាជាណាចក្រសត្វ)

ព្រះត្រូវសំលាប់សត្វស្លូតត្រង់ដើម្បីធ្វើអាវស្បែក ដើម្បីពាក់បុរស និងស្ត្រីហើយនៅពេលនោះ ឈាមក៏ត្រូវបានបង្ហូរចេញ (លោកុប្បត្តិ ៣:២១)។ (សូមអានលេវីវិន័យ ៤; ហេ ៩:២២; ២ កូ ៥:២១) សូមមើល,វាមិនមែនជាផ្លែនៃដើមឈើដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ាបានបរិភោគទេ។ ប្រសិនបើវាជាផ្លែឈើមែនទែន ដែលពួកគេបានទទួលទាន អ័ដាមនិងអេវ៉ាគួរតែគ្របមាត់របស់ពួកគេជាជាងអាក្រាតកាយរបស់ពួកគេ។ សូម្បី តែនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់លោក ជាមួយអាប្រាហាំ ក៏ដោយក៏ តម្រូវការរបស់ព្រះគឺ។ នៅតែមានឈាម—**ពីស្បែកគ្រប**

ក្បាលលិង្គ! (ពិចារណាលើសំណួរទាំងនេះ១ តើកន្លែងណា អំពើបាបចាប់ផ្តើម?២ ហេតុអ្វីការកាត់ស្បែកនៅក្នុងបេះដូងនៃកតិកាសញ្ញាថ្មី?)

វាជាការពិតដែលអ័ដាមនិងអេវ៉ា បានបាត់បង់សេចក្តីសុចរិត របស់ពួកគេ ហើយបានអាក្រាតខាងវិញ្ញាណ នៅចំពោះមុខព្រះ។ ទោះយ៉ាងណា ក៏ដោយវាជាភាពអាក្រាតកាយរបស់ពួកគេដែលបណ្តាលឱ្យពួកគេខ្មាស់អៀន ពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ ហើយគ្របដណ្តប់លើសរីរាង្គប្រដាប់បន្តពូជរបស់ពួកគេជាមួយស្លឹកល្វានិងដើម្បីលាក់ខ្លួនពីព្រះ។

“ពូជតាមប្រភេទរបស់វា”

១.កូនមេកំណាចកើតមកតាមរយៈពូជពស់-គឺកាអ៊ីន
២.កូនអ័ដាមកើតមកតាមរយៈពូជអ័ដាម-គឺសេត
៣.កូនព្រះកើតមកតាមរយៈពូជព្រះ-គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ
សាតាំង
បានចូលក្នុង
ពស់(ដូចមនុស្ស)
អ័ដាម:
ព្រលឹងរស់
ក្នុងព្រះ
ព្រះគ្រីស្ទ:
វិញ្ញាណ ដែលរស់ឡើង
ព្រះឆន្ទបុត្រាសែព្រះ
រ៉ូម៨ ៦:៦
ពូជ
របស់ទ្រង់
នៅដាច់លាច់
(១យ៉ូហាន៣:៩)
ពូជ
របស់ព្រះ
លូកា៨:១១
យ៉ូហាន៦:៦៣
រ៉ូម៨:២៩,៣០
១ពេត្រុស១:២,២៣
អេភេសូរ១:៣-១៤
អេវ៉ា
កាអ៊ីន
កាអ៊ីន –
ពូជរបស់
ពស់–
គឺជាមនុស្ស–
មានគំនឹត
ខាងលោកីយ
និងខាងសាច់ឈាម
ខឹងខាងអារក្ស
ទីតុស១:១៥-១៦,
រ៉ូម៧:១៤,
យ៉ាកុប៣:១៥
អេបិល
(ពូជ
របស់
អ័ដាម)
កូន
របស់
ព្រះ
សេត
(ពូជ១ទៀត
របស់អ័ដាម)
(កូនស្រីរបស់
អ័ដាម)
ខ្មៅ
របស់សេត
ពួកកូនស្រី និង
ពួកកូនប្រុសរបស់ព្រះ
(កូនស្រីរបស់អ័ដាម
– ប្អូនស្រីពាក់កណ្តាលរបស់កាអ៊ីន)
ខ្មៅរបស់កាអ៊ីន
“ តាពថោកទាប
នៃមនុស្ស
ដោយសារ
ការអាណិតចូលស្តាប់”– វ.ម.ប្រាណាហាំ
មនុស្ស
ទាំងអស់
ដែលកើតជាថ្មី!
កូនដែលកើតពីវិញ្ញាណ
របស់ព្រះ
(ពូជសុទ្ធ)
ជាប់
ជាប់
ជាប់

យុត្តិធម៌និងការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ។

ប៉ុន្តែ បើស្ត្រីនោះមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ អ្នកបង្កគ្រោះថ្នាក់ត្រូវតែទទួលទោសសងជីវិត : ជីវិតដោយ ភ្នែកសងដោយភ្នែក ធ្មេញសងដោយធ្មេញ ដៃសងដោយដៃ ជើងសងដោយជើង ស្នាមរលាកសងដោយស្នាមរលាក ស្នាមរបួសសងដោយស្នាមរបួស ស្នាមជាំសងដោយស្នាមជាំ។ និក្ខមនំ ២១:២៣-២៥

"...ហើយបើអ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនិងមិនស្តាប់តាមបានទទួលទោសយ៉ាងហ្នឹងទៅហើយ"

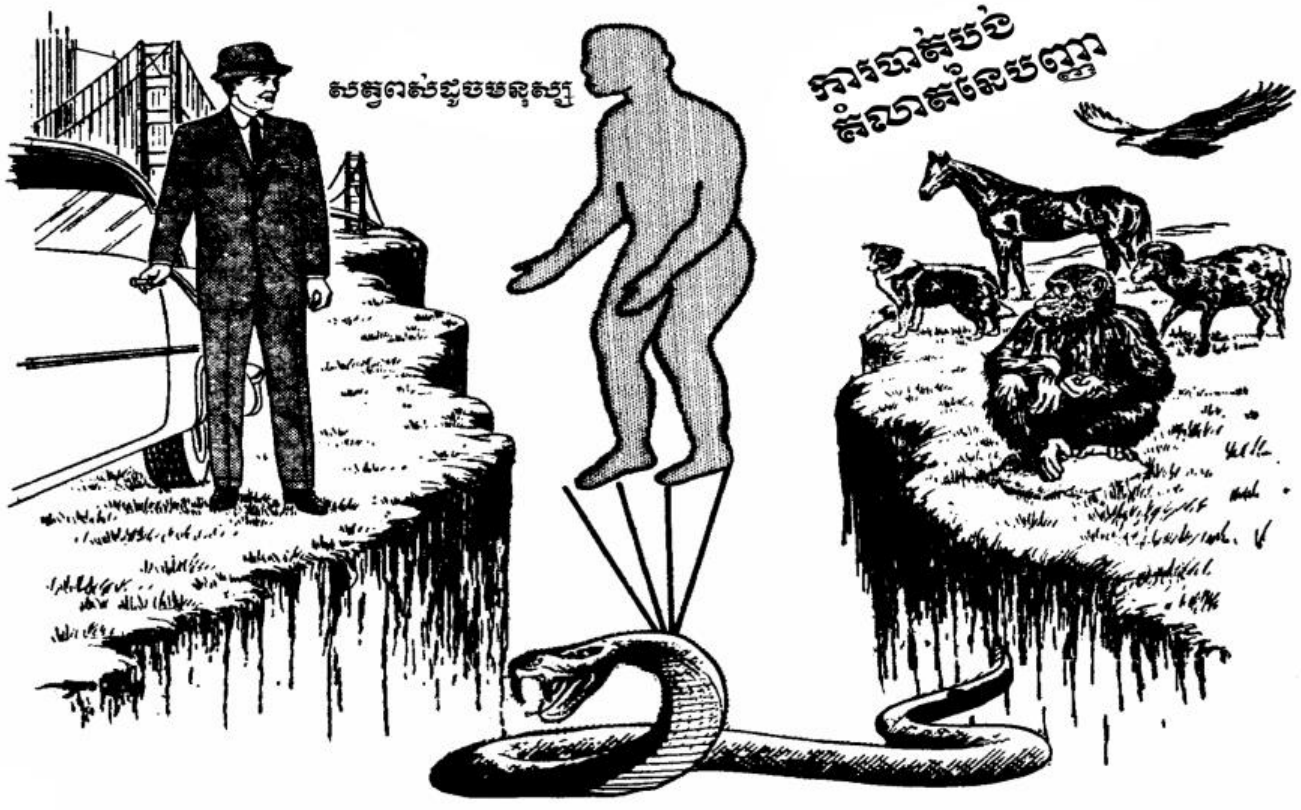
ហេប្រឺ ២:២ខ

(សូមមើលទៅ វិវរណៈ ១៣:១០)

ពីស៊ើពើនទៅជាសត្វពស់

នៅក្នុងការឆ្លងកាត់ការជំនុំជំរះ,របស់ទ្រង់ព្រះមិនបានបំផ្លាញសត្វពស់,ដែលមាន**ក្បាល**ជា**អារក្សទេ**។ផ្ទុយទៅវិញព្រះបានដាក់**បណ្តាសា**វាយ៉ាងខ្ពស់ជាងសត្វទាំងអស់នៅលើវាល។

អ្នកបំរើក្នុងផ្ទះ។

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង
ស៊ីប៊ុនត្រូវបានព្រះដាក់បណ្តាសាហើយបាន**ប្រែក្លាយ**ពីសត្វមួយទៀងទៅជាសត្វលូនវារ
ដោយ**ពោះ—ជាពស់**! បើគ្មានអវយវៈរបស់វាទេធូលីនឹងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃរបបអាហាររបស់
វារាល់ពេលដែលវាស៊ីខ្លួនឯង—"*ឯងនឹងស៊ីធូលីដីពេញមួយថ្ងៃនៃជីវិតឯង*"។ បណ្តាសានៃ
អំពើបាបនៅលើពស់បានធ្វើឱ្យពស់ទាំងអស់មានឈ្មោះរបស់វាគឺ**ស៊ីប៊ុន**! សូមចាំថា,វាបាន
ឡើងទៅលើពោះបន្ទាប់ពីបណ្តាសាហើយមិនមែនពីមុនទេ![សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ១៥]

នៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ៣:១៥ ព្រះព្យាករណ៍ "*យើងនឹងធ្វើអោយឯង និងស្ត្រីព្រមទាំង**ពូជ
ឯង** និង**ពូជស្ត្រី**ៗ* **នេះបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់**ថាសត្វពស់នឹងមានពូជរបស់វាហើយស្ត្រីនឹងមាន
កូន។

បណ្តាសារបស់ស្ត្រី

*ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកស្ត្រីថា"នៅពេលនាង**មានផ្ទៃពោះយើងនឹងធ្វើអោយនាងរងទុក្ខ
លំបាក** យ៉ាងខ្លាំង**នាងនឹងសំរាលកូន**ទាំងឈឺចុកចាប់។ តណ្ហាជំរុញ**នាងអោយត្រូវការប្តី**តែ
ប្តីនឹងធ្វើជាម្ចាស់លើនាង"ៗ* (លោកុប្បត្តិ ៣:១៦)

ផ្នែកដំបូងនៃខគម្ពីរនេះក៏គួរតែធ្វើឱ្យយើងយល់ថា សរីរាង្គផ្លូវភេទគឺ ជាសមាជិកដែលមាន
កំហុសនៃរាងកាយក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ វាគឺ ជាផ្នែកមួយនៃស្ត្រី ដែលព្រះបានដាក់បណ្តា
សា។ គាត់ក៏បានបង្កើនចំនួន ការយល់ឃើញរបស់នាងផងដែរ។ (ការសិក្សាអំពីសត្វបាន
បង្ហាញថាសត្វដែលខ្ពស់ជាងនេះតិចជាងនេះ គឺ ជាចំនួននៃការយល់ឃើញរបស់វា។ **ទស្សនៈ
និងភាពសោកសៅរបស់ស្ត្រីគឺ ច្រើនក្រៃលែង**)។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកស្ត្រីគ្រប់រូបមានរយៈ
ពេលនៃការមានគភ៌របស់នាងប្រហែលជារៀងរាល់ ២៨ ថ្ងៃឬ ១៣ ដងក្នុងមួយឆ្នាំ។ ហើយគួប
ផ្សំ នឹងរយៈពេលនីមួយៗមានភាពទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំងនៃភាពតានតឹងខាងរាងកាយនិងអារម្ម
ណ៍។ ពិតណាស់ "*ហើយបើអ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្មើស និង មិនស្តាប់តាម បានទទួល
ទោសយ៉ាងហ្នឹងទៅហើយ*" ហេប្រឺ ២:២ខ។

អ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបានជៀសវាងប្រសិនបើអេវ៉ាបានចូលរួមក្នុងដើមឈើជីវិត**ដ៏ទេវ
ភាព**នៅកណ្តាលសួនច្បារជំនួសដើមឈើដែល**វង្វេងបាត់**និង**រីករាយនៃ**ចំណេះដឹងនៃសេចក្តី
ល្អនិងអាក្រក់ដែលស្ថិតនៅកណ្តាលសួនច្បារដដែល។ ទុក្ខសោកនិងការមានគភ៌របស់ស្ត្រី
ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយលទ្ធផលនៃការរួមភេទដែលរីករាយដែល**ផ្ទុយ**នឹងឆន្ទៈនិងគោលបំណង

របស់ព្រះ។ [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ១៨]។ឃ្លាថា *"តណ្ហាជំរុញនាងអោយត្រូវការប្តី"* ច្បាស់ណាស់ដែលសំដៅទៅលើការពិតដែលថាអេវ៉ាច្បាស់ជាបានចុះចាញ់បំណងប្រាថ្នារបស់នាងចំពោះនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត។ វាមិនងាយស្រួលទេដែលអេវ៉ាបានចុះចាញ់នឹងសត្វពស់ជាលើកដំបូងនៅពេលនាង *"ស្ត្រីមើលទៅដើមឈើ ឃើញថាមានរសជាតិឆ្ងាញ់ពិសា គួរអោយគយគន់ ហើយថែមទាំងអាចធ្វើអោយមានប្រាជ្ញាទៀតផង នាងក៏បេះផ្លែមកបរិភោគ ព្រមទាំងចែកអោយប្តីដែលនៅជាមួយ ហើយប្តីក៏បរិភោគដែរ..."(លោកុប្បត្តិ ៣:៦)* នៅក្នុងការបង្រៀនរបស់លោកប៉ូលទាក់ទងនឹងស្ថានភាព **ព្រហ្មចារី** នៃសាសនាព្រះវិហាបានលើកឡើងពី**ការល្បួង**អេវ៉ាដោយសត្វពស់នៅពេលគាត់បាននិយាយនៅក្នុង ២កូរិនថូសទី ១១: ២-៣

> *"ព្រោះខ្ញុំប្រច័ណ្ឌបងប្អូនដោយចិត្តប្រច័ណ្ឌមកពីព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតខ្ញុំបានដណ្តឹងបងប្អូនអោយធ្វើជាគូដណ្តឹងនឹងស្វាមីតែមួយគត់ គឺខ្ញុំនាំបងប្អូនមក ដូចជានាំក្រមុំព្រហ្មចារីយកទៅថ្វាយព្រះគ្រិស្ត*។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំក៏បារម្ភថា ពស់បានល្បួងនាងអេវ៉ា ដោយកលល្បិចរបស់វាយ៉ាងណា ចិត្តគំនិតរបស់បងប្អូនបែរទៅជាសៅហ្មង លះបង់ចិត្តស្មោះសរ និងចិត្តបរិសុទ្ធ* ចំពោះព្រះគ្រិស្តយ៉ាងនោះដែរ (ភាសាក្រិក: exapatao [មិនមែន apatao]*

ត្រូវហើយភរិយារបស់អ័ដាមត្រូវបានបោកបញ្ឆោតនិងល្បួងដោយពស់។ នាងបានលក់ស្ត្រីទាំងនោះទៅក្នុងទឹកទន្លេដើម្បីនិយាយដោយការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់នាង។ សូម្បីតែឥឡូវនេះអស់អ្នកដែលបានកើតពី ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ត្រូវតែចុះចូលចំពោះស្វាមី ដូចជាព្រះអម្ចាស់ដែរ ដ្បិតបុរសជាប្រមុខរបស់ស្ត្រីដូចជាព្រះគ្រីស្ទគឺ ជាសិរសានៃសាសនាវិហារបស់ទ្រង់ (អេភេសូរ ៥:២២-២៤)។ ភរិយាទាំងនោះដែលមើលងាយនិងមិនគោរពស្វាមីរបស់ពួកគេនិងគ្រប់គ្រងលើពួកគេកំពុងបំពានលើច្បាប់របស់ព្រះ។

បណ្តាសារបស់អ័ដាម

ការវិនិច្ឆ័យ ដែលព្រះបានប្រកាសលើអ័ដាម គឺជាបណ្តាសានៅលើដី (លោកុប្បត្តិ ៣:១៧-១៩) ហើយមិនមែនលើសរីរាង្គបន្តពូជរបស់គាត់ទេពីព្រោះអ័ដាមមិនត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោត ឲ្យ បំពានច្បាប់ទេ។ អេវ៉ាគឺ (១ ធី ២:១៤) ។ ប៉ុន្តែអ័ដាមបានស្តាប់តាមនាងហើយបានចូលរួមជាមួយនាងនៅក្នុងអំពើបាបរបស់នាង។

អ័ដាម ដឹងពីអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើនៅពេលគាត់ស្តាប់ប្រពន្ធរបស់គាត់។ ត្រូវបានយកចេញពីចំហៀងរបស់គាត់នាង គឺ ជាផ្នែកមួយរបស់គាត់។ គាត់ដឹងថានាងនឹងត្រូវបាត់បង់ដោយសារតែអំពើបាបរបស់នាង។ ដូច្នេះដើម្បីលោះនាងគាត់ត្រូវស្គាល់ខ្លួននាងពីអំពើបាបរបស់នាង។ ដូច្នេះអ័ដាមបានចូលរួមជាមួយអេវ៉ានៅក្នុងអំពើបាបរបស់នាង។ ហើយទង្វើរបស់គាត់បាននាំសេចក្តី**ស្លាប់**ចូលក្នុងពិភពលោក។

*"តាមរយៈមនុស្សតែម្នាក់ បាប*បានចូលមកក្នុងពិភពលោក ហើយតាមរយៈបាប សេចក្តីស្លាប់ក៏ចូលមកដែរ។ ហេតុនេះហើយបានជាសេចក្តីស្លាប់រាលដាលដល់មនុស្សគ្រប់ៗរូប ព្រោះគ្រប់គ្នាសុទ្ធតែបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ មុនពេលមានក្រឹត្យវិន័យ បាបមាននៅក្នុងលោកនេះរួចស្រេចទៅហើយ តែព្រះជាម្ចាស់ពុំបានប្រកាន់ទោសមនុស្សលោកទេ ព្រោះគ្រានោះមិនទាន់មានក្រឹត្យវិន័យនៅឡើយ។ **ក៏ប៉ុន្តែ តាំងពីសម័យលោកអដាំ មកទល់នឹងសម័យលោកម៉ូសេ មច្ចុរាជបានសោយរាជ្យលើមនុស្សលោកួចស្រេចទៅហើយ ទោះបីគេពុំបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដូចលោកអដាំ ជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រិស្តដែលត្រូវយាងមកនោះក៏ដោយ។*** *(រ៉ូម ៥:១២-១៤)*

អ័ដាមគឺជាការបាញ់ប្រហាររបស់ទ្រង់នឹងមក។ តើតាមរបៀបណា? អ័ដាមបាន**លោះ**ប្រពន្ធរបស់គាត់អោយត្រលប់មកខ្លួនគាត់វិញដោយ**កំណត់**ខ្លួនគាត់ជាមួយនឹងការផ្លាស់ប្តូររបស់

គាត់។ សូមចាំថាអ័ដាមគ្មានតណ្ហានិងមិនស្គាល់បាប។ **ស្រដៀង**គ្នានេះដែរព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាអ័ដាមចុងក្រោយបាន**កំណត់**អង្គទ្រង់ជាមួយនឹងកូនក្រមុំដែលបាន**ដួល**ហើយបានធ្វើបាបសំរាប់នាងដែលនាងអាចនឹងក្លាយជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងការកំណត់**អត្តសញ្ញាណ**អង្គទ្រង់ជាមួយនឹងមនុស្សដែលបានធ្លាក់ចុះសកម្មភាពនៃការ**ប្រោសលោះ**របស់អ័ដាមចុងក្រោយ (ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ) បាននាំជីវិតមកមនុស្សវិញ។ជាមួយនឹងទឹកនិងព្រះលោហិតដែលហូរចេញពីចំហៀង នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅកាល់វ៉ារីព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតកូនក្រមុំសម្រាប់ទ្រង់។ (សូមអានរ៉ូម ៥: ១២-២១ និង ១ កូ ១៥: ២១-២២, ៤៥) អាម៉ែន!

(**ប្រភេទនិងភាពប្រាកដប្រជា**-គ្មានអ្វីដែលច្បាស់ជាងនេះទេ!) យើងបានផ្សះផ្សាជាមួយនឹង**មែកធាងនៃជីវិត**មិនមែនដើមឈើហូបផ្លែទេតែជា**ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់និងជាព្រះដែលមានប្រាជ្ញា**!

បន្ទាប់មកបុរសនិងប្រពន្ធរបស់គាត់ត្រូវបានព្រះដេញចេញពីសួនច្បារអេដែន។ សួនអេដែនគឺជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។ អ្វីៗដែលមិនស្របតាមច្បាប់របស់ព្រះ - ភាព**សុខដុមរបស់ព្រះ**មិនអាចកើតនៅទីនោះបានទេ។ ដូច្នេះក្នុងនាមជា***កូនកាត់*** មួយត្រូវបាន**មានផ្ទៃពោះ**នៅក្នុងស្បូនអេវ៉ាប្តីប្រពន្ធនេះត្រូវបានជំរុញឱ្យចេញពីសួនច្បារ។ កូនកាត់គឺជាពូជរបស់ពស់ដែលជា**គ្រាប់ពូជនៃភាពខុសគ្នា។**

ចាប់តាំងពីរធ្លាក់ចូលក្នុងអំពើបាបមកមនុស្សបានខំធ្វើការដោយនឿយហត់ជាមួយដែនដីនិងដកបន្លានិងអញ្ចាញដើម្បីទទួលបានអាហាររបស់ពួកគេ។ គាត់បានបាត់បង់អ្នកបម្រើក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ឈ្មោះពស់ដែល**ជាអ្នកជាន់ដី**។

ម្តាយនៃការរស់នៅទាំងអស់

លោកុប្បត្តិ ៣:២០ គឺជាខគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍មួយដែលគ្រីស្ទបរិស័ទភាគច្រើនមើលរំលង។ សេចក្តីថ្លែងការណ៍ខ្លីមួយដូចនេះនឹងផ្តល់ឱ្យមានការយល់ដឹងជាច្រើនអំពីគោលលទ្ធិ*ពូជពស់* ប្រសិនបើពួកគេបានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះវាហើយរំពឹងគិតលើវា។ ជាអកុសលមនុស្សជាច្រើនបានឆ្លងកាត់វា។

"ហើយអ័ដាមបានដាក់ឈ្មោះប្រពន្ធគាត់ថាអេវ៉ា..."

ឈ្មោះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យតែ*បន្ទាប់* ពីការដាក់បណ្តាសាត្រូវបានប្រកាស។ មុនពេលនោះ នាងត្រូវបានគេហៅថា**ស្ត្រី** (លោកុប្បត្តិ ២:២៣) ។ **អេវ៉ា**មានន័យថាអ្នក*អោយជីវិត*។ ការផ្តល់ជីវិត; "ពីព្រោះនាងជាម្តាយនៃមនុស្សទាំងអស់ដែលរស់នៅ" (លោកុប្បត្តិ ៣: ២០ ខ) ។ **នាងជាម្តាយរបស់កាអ៊ីននិងអេបិល**ដែលជាកូនប្រុសពីរនាក់ដំបូងរបស់នាង។ **ប៉ុន្តែមានតែពួកគេម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលជារបស់អ័ដាម។** ប្រសិនបើពួកគេទាំងពីរជារបស់អ័ដាម,អ័ដាមនឹងមិនដាក់ឈ្មោះប្រពន្ធរបស់គាត់ថាអេវ៉ាទេ។ *មូលហេតុ ពូជកើតចេញពីបុរស,* ត្រូវហើយ អ័ដាមគួរតែត្រូវបានគេហៅថាជា*ឪពុកនៃការរស់នៅទាំងអស់។* ប៉ុន្តែកាអ៊ីនមិនមែនជាកូនចៅរបស់គាត់ទេ។ អ័ដាមមិនមែនជាឪពុកវាទេ។ ពស់ជាអ្នកបានធ្វើ។ ដូច្នេះអ័ដាមមិនមែនជាឪពុកនៃការរស់នៅទាំងអស់ទេ!

លោកុប្បត្តិ៤

ខគម្ពីរមួយ**ដែលបញ្ជាក់**ពីគ្រីស្ទបរិស័ទជាច្រើនគឺលោកុប្បត្តិ ៤: ១ ។ *"លោកអ័ដាំរួមរស់ជាមួយនាងអេវ៉ាជាភរិយា នាងមានផ្ទៃពោះសំរាលបានកូនមួយ ឈ្មោះកាអ៊ីន នាងពោលថា ខ្ញុំបានបង្កើតមនុស្សម្នាក់ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ប្រទានអោយ។"* វាបង្ហាញដល់ពួកគេថាកាអ៊ីនគឺជាកូន ប្រុសរបស់ អ័ដាម។ ប៉ុន្តែការសិក្សាស៊ីជម្រៅនៃជំពូកផ្តល់ឱ្យយើងនូវពន្លឺកាន់តែប្រសើរឡើងចំពោះខ។ ពាក្យ*"ស្គាល់"* នៅក្នុងខ ១ និង ២៥ មានន័យថាមានចំណេះដឹងវិជ្ជមាននៃការមានគភ៌។ អ័ដាម" ស្គាល់" អេវ៉ាពីរដងគត់ (ខ ១ និង ២៥) ប៉ុន្តែបានបង្កើតកូនប្រុស ៣ នាក់។ ប៉ុន្តែពេលយើងសិក្សាជំពូកទី ៤ យើងដឹងថា**ចរិត**របស់កាអ៊ីននិងអេបិលគឺខុសគ្នាឆ្ងាយណាស់។ដូច្នេះម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេមិនអាចជាកូនប្រុសរបស់អ័ដាមទេ។

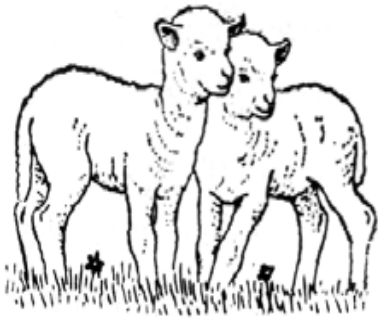
ជីវិតទាំងអស់,ទោះល្អឬអាក្រក់សុទ្ធតែមកពីព្រះ អេ៤៥:៧; កិច្ចការ ១៧:២៨ ហើយអេវ៉ានិយាយបានទៀតទេ នៅពេលដែលនាងនិយាយថា *"បានបង្កើតមនុស្សម្នាក់ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ប្រទានអោយ" [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី១]*

ពូជពស់

ជាតិសាសរបស់កាអ៊ីននិងអេបិល

*"លុះដល់ពេលប្រមូលផលហើយ លោកកាអ៊ីនក៏យកភោគ**ផលពីស្រែចំការ**របស់គាត់មក ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ។ លោកអេបិលក៏បាននាំយកកូនសត្វ ដែល**កើតមុនគេបង្អស់ក្នុងហ្វូង សត្វ**របស់គាត់ ព្រមទាំងខ្លាញ់របស់វាមកថ្វាយដែរ"។* លោកុប្បត្តិ ៤: ៣-៤ ក

អេបិលបានទទួល**កាបង្ហាញ** (ពីព្រះ) អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងសួនច្បារអេដែន ដែលនាំឱ្យមានការធ្លាក់ចុះនៃមនុស្សជាតិនៅពេលគាត់បានសម្លាប់កូន**នសត្វច្បងរបស់ហ្វូងគាត់**ហើយថ្វាយពួកគេដល់ព្រះ។ ព្រះទ្រង់បានធ្វើដូចគ្នា ដែរនៅពេលដែលទ្រង់បានបង្ហូរ**ឈាម**របស់សត្វពីរមក**គ្របបាំងលើ**អំពើ**បាប**និង**ទោស**របស់ឪពុកម្តាយរបស់គាត់ គឺអ័ដាមនិងអេវ៉ា។ ដង្វាយរបស់អេបិលគឺជា**សេចក្តីសុចរិត** ជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។

ម៉្យាងទៀតកាអ៊ីន,ដែលជាកូនប្រុសរបស់សត្វពស់មិនមានការបង្ហាញបែបនេះទេ។ ទោះបីជាគាត់បានធំឡើងរួមគ្នាជាមួយអេបិលហើយបានបង្រៀនសេចក្តីពិតនិងចំណេះដឹងអំពីព្រះដូចគ្នា ដោយអ័ដាមនិងអេវ៉ាក៏ដោយគាត់មិនដែលមានសិទ្ធិពេញលេញក្នុងការបើកសម្តែងទេ។ (ការបើកសម្តែងដ៏ពិតនៃសេចក្តីពិតរបស់ព្រះអាចត្រូវបានទទួលតែដោយបុត្រានិងបុត្រីនៃព្រះ។) ដូចឪពុករបស់គាត់កាអ៊ីនជាអ្នកធ្វើចំការ ហើយគាត់បានយកផលមកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ **ផលផ្លែ**ដែលបានមកពីដីដែលត្រូវបណ្តាសាគឺជារបស់គាត់ គឺជា**សមិទ្ធផលនិងមោទនភាព។** នៅ

ក្នុងញើសនៃថ្ងាសនិងដោយដៃរបស់គាត់ផ្ទាល់គាត់បានចាក់ដីដើម្បីទទួលបានអ្វីដែលគាត់គិតថានឹងពេញចិត្តព្រះ។ ស្នាដៃរបស់គាត់គឺអាក្រក់ដែលពួកគេ**សុចរិតដោយខ្លួនឯង** (១ យ៉ោ ស ៣:១២ អេសា ៦៤: ៦)។ កាអ៊ីនមិនមែនខាងវិញ្ញាណទេតែគាត់ពិតជាអ្នកកាន់សាសនា។

សាសនាដែលមិនសព្វថ្ងៃនេះកំពុងបង្ហាញការថ្វាយបង្គំព្រះ ដែលអនុវត្តការថ្វាយផ្លែឈើនៅ

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង
លើដីដូចជាផ្លែឈើផ្កាឬបន្លែត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីកាអ៊ីនជា**ស្ថាបនិក។**
បិលបានអនុវត្តសាសនាពិត (ពីការចងខ្សែឡើងវិញ - ដើម្បីចងត្រឡប់មកវិញ) ។ គាត់បានដឹងតាមរយៈ ការបើកសម្តែងថាតើព្រះជានរណាហើយអ្វីដែលព្រះរំពឹងពីគាត់។ ***អ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ពិតថ្វាយបង្គំព្រះ ដោយការបើកសម្តែងដោយ វិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត*** (យូហាន ៤: ២២-២៤) ។

ចរិតលក្ខណៈទូទៅរបស់សាតាំងនៅក្នុងកាអ៊ីន

ក្នុងការសម្លាប់អេបិលលក្ខណៈសាតាំងរបស់អារក្សត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងកាអ៊ីនជាកូនរបស់ពស់។ សូមអានលោកុប្បត្តិ ៤: ៨-៩ ។ ធម្មជាតិឃាតកម្មឬនិយាយកុហកមិនចេញមកពីព្រះទេ។ វាមកពីសាតាំង (យូហាន ១០:១០; ១១:២៥, ជន ២៣:១៩) ។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថាសាតាំង"ជាឃាតករតាំងពីដើមមក" ហើយថា"វាជាអ្នកភូតភរហើយជាឪពុកនៃវា"(យូហាន ៨,៤៤) ធម្មជាតិបះបោររបស់វាដូចបានបង្ហាញនៅក្នុងកាអ៊ីននៅពេលគាត់ (កាអ៊ីន) បានស្រែកប្រឆាំងនឹងព្រះដោយពោលថា "*តើខ្ញុំជាអ្នកថែរក្សាប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំឬ?*"

ចរិតទាំងនេះគ្រាន់តែជាភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដែលកាអ៊ីនមិនមែនជាកូនប្រុសរបស់អ័ដាមដែលជាកូនរបស់ព្រះទេ។

ពូជពង្សរបស់កាអ៊ីន

លោកុប្បត្តិ ៤: ១៦-២៤ គឺជាកំណត់ត្រាពង្សាវតារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កាអ៊ីន។ គាត់គឺជាមនុស្សពូកែម្នាក់ដែលពោរពេញទៅដោយចំណេះដឹងបញ្ញា។ ពួកគេបានសាងសង់ទីក្រុង, ពួកគេបានផលិតអាវុធហើយពួកគេជាអ្នកច្នៃប្រឌិតដ៏អស្ចារ្យ។ នៅសម័យពួកគេ ជាមនុស្សល្បីឈ្មោះ - យក្សទាំងផ្លូវចិត្តនិងរាងកាយ។ កំណត់ត្រានេះក៏មានអំពើឃាតកម្មរបស់ឡាមេកដែលជាចៅប្រុសអស្ចារ្យរបស់កាអ៊ីនផងដែរ។ គាត់ជាមនុស្សទីមួយដែល ប្រឆាំងនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ បុរសម្នាក់ប្រពន្ធម្នាក់ (លោកុប្បត្តិ ២: ២៣-២៤) ។ គាត់បានរៀបការ

ជាមួយប្រពន្ធពីរនាក់។ ការមានប្រពន្ធច្រើនត្រូវបានអនុញ្ញាតពីព្រះ បន្ទាប់ពីទឹកជំនន់នៅពេលដែលគ្រាប់ពូជរបស់អ័ដាម (តាមរយៈសេត) និងកាអ៊ីន ត្រូវបានលាយបញ្ចូលគ្នារួចហើយ។ នៅក្រោមព្រះគុណយុគសម័យបច្ចុប្បន្ននេះអ្នកជឿព្រះគម្ពីរដែលអនុវត្តពហុពន្ធភាពមានពិរុទ្ធពីបទធិតក្បត់សូមអានម៉ាថាយ១៩:៩,លូកា១៦:18)។

ពូជពង្សរបស់សេត

កូនចៅរបស់សេតពីអេណុសរហូតដល់ណូអេដូចដែលបានកត់ទុកនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៥: ៦-៣២ គឺខុសគ្នាពីកាអ៊ីន។ ពួកគេជាមនុស្ស**សាមញ្ញ**ជាពិសេស**អ្នកគង្វាល**និង**អ្នកប្រមូលសត្វ**។ ក្នុងចំណោមពួកគេមិនមានអ្នកកុហក ឃាតករឬ អ្នកមានប្រពន្ធច្រើនទេក្នុងចំណោមពួកគេទេ។

អន្តរកម្មនៃគ្រាប់ពូជ

> *"សម័យនោះ មានមនុស្សមា**ឌធំៗ**រស់នៅលើផែនដី ហើយក្រោយមកក៏នៅតែមានដែរ។ អ្នកទាំងនោះកើតនៅជំនាន់ដែលកូនប្រុស**ៗរបស់ព្រះជាម្ចាស់** នាំគ្នាមកយក**កូនស្រីៗរបស់មនុស្ស**ធ្វើជាប្រពន្ធ គឺអ្នកទាំងនោះហើយដែលជាវីរជនដ៏មានឈ្មោះល្បីនៅសម័យបុរាណ។"* - លោកុប្បត្តិ ៦: ៤

នៅពេលចំនួនប្រជាជននៃប្រជាជនទាំងពីរកើនឡើង**កូនប្រុសរបស់ព្រះ** (បុរសសេត) ត្រូវបានល្បួងដោយភាពស្រស់ស្អាតនៃ**កូនស្រីរបស់បុរស** (ស្ត្រីកាអ៊ីន) ដែលពួកគេបានយកស្ត្រីកាអ៊ីនទាំងនេះតាមដែលពួកគេចង់បាននិង**រួមរស់**ជាមួយពួកគេ (លោកុប្បត្តិ ៦ :១-២)

ដោយសារតែការរំខានខាង**ហ្សែនដែលបណ្តាល**មកពីការ**ប្រទាក់គ្នារវាង**កូន របស់ព្រះនិងកូនចៅមនុស្ស ,កូនចៅធំ ជាច្រើនបានកើតមក។ [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ៤ ។] ពាក្យថា *"យក្ស"* មិនមានន័យថាប្រជាជនមានកម្ពស់និងធំនោះទេ។ មនុស្សជាច្រើន គឺជាមនុស្សយក្សនៅក្នុងគំនិតនិងបញ្ញា។ ដូច្នេះ ពួកគេត្រូវបានគេហៅថា *"បុរសខ្លាំង" "បុរសល្បីល្បាញ"*។ ប៉ុន្តែ *"គាល់គំនិតដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់គឺអាក្រក់ជានិច្ច"* (លោកុប្បត្តិ ៦: ៥) ។ **ពួកគេអាក្រក់ណាស់ ហើយពុករលួយ** ហើយ *"ផែនដីពោរពេញដោយអំពើឃោរឃៅដោយសារពួកគេ"* (លោកុប្បត្តិ ៦:១៣)។ ម្យ៉ាងទៀតនាមរបស់**ព្រះយេហូវ៉ា**ច្បាស់ជាបាន

បង្អាប់ដល់ការគោរពបូជារូបព្រះរបស់ពួកគេច្រើនជាងនៅជំនាន់អេណុសទៅទៀត។ ហើយ ហេណុកជាមនុស្សទីប្រាំពីរ ពីអ័ដាមត្រូវបានលើកឡើង ដើម្បីទាយប្រឆាំងនឹងភាពមិនស្របច្បាប់ (យូដាស ១៤, ១៥) ។

ឈាមមួយ- មនុស្សពីរនាក់

ការ**ឆ្លងកាត់**របស់មនុស្សពីរជួរពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ពីជំនាន់ហេណុករហូតដល់ណូអេជាធម្មជាតិធ្វើ**ឱ្យចរន្តឈាមនៃកូន**របស់**ព្រះត្រូវបានបង្វែរចេញពីលក្ខណៈអាក្រក់នៃពូជពស់។ គុណភាពខាងវិញ្ញាណនៃ ការបើបង្ហើញបានបែងចាកនៅក្នុងពួកគេបន្តិចម្តង ៗ បានស្រកចុះ។ ចរិតលក្ខណៈអាក្រក់ត្រូវបានបង្កាត់ពូជ (កើនឡើង) ខណៈពេលដែលចរិតលក្ខណៈសុចរិតថយចុះ (ថយចុះ) នៅជំនាន់ទាំងនោះរហូតដល់មនុស្សទាំងពីរបានក្លាយជាសាច់ឈាមតែមួយ។** ការ**បន្តពូជ**នៃគ្រាប់ត្រូវបានចប់សព្វគ្រប់នៅក្នុងជំនាន់មុននៃទឹកជំនន់ដែលប្រជាជនទាំងអស់នៅលើផែនដីបាន**ចូលរួម។** ណូអេដែលជាកូនច្បងដ៏សុចរិតចុងក្រោយនៃត្រកូលសេត (លោ៥: ២៨-២៩) ក៏បានយកប្រពន្ធការ៉ុនឬស្ត្រីដែលមានពូជចម្រុះផងដែរ។

ពូជសុទ្ធរបស់សត្វពស់ត្រូវបំផ្លាញក្នុងទឹកជំនន់

ពូជសត្វពស់សុទ្ធទាំងអស់ (កាអ៊ីនសុទ្ធ) ត្រូវបានបំផ្លាញនៅក្នុងទឹកជំនន់រួមជាមួយពូជកូនកាត់ដែរ។ មានតែក្រុមគ្រួសាររបស់ណូអេប៉ុណ្ណោះដែលបានទទួលការសង្គ្រោះពីព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់មកលើលោកណូអេ (លោកុប្បត្តិ ៦: ៨, ១៨) ។

វត្តមានធម្មជាតិរបស់សត្វពស់មាននៅក្នុងសាច់ឈាមទាំងអស់

មិនយូរប៉ុន្មានបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់, **ធម្មជាតិសត្វពស់**បានចាប់ផ្តើម**បង្ហាញខ្លួនវា**។ ហើយក្នុងចំណោមកូនប្រុសទាំងបីរបស់ណូអេវាត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់បំផុត**នៅក្នុងហាម**ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើ**ញុះញង់** (អំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ)ជាមួយ**ម្តាយ**របស់គាត់។ នៅពេលនោះលោកណូអេបានស្រវឹងហើយដេកអាក្រាតនៅក្នុងតង់របស់គាត់។ សូមអានលោកុប្បត្តិ ៩: ២០-២៣ លេវីវិន័យជំពូក ១៨ និង ២០ ហើយយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសដល់ ១៨: ៦-៨;២០:១១, ១៧ [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ៦]
ណូអេមិនបានបង្កើតគ្រាប់ពូជណាមួយក្រៅពីយ៉ាផាត់,ហាំនិងសិមហើយ *"ក្នុងចំណោមពួកគេគឺពាសពេញលើផែនដីទាំងមូល"*(លោកុប្បត្តិ ៩: ១៨-១៩) ។ ដូច្នេះមនុស្សគ្រប់រូបដែល

ពូជពស់

កើតក្នុងលោកនេះតាំងពីពេលនោះមកត្រូវបាន គេតាមដាននូវអ្នកទាំងបីនាក់នេះសំរាប់**មរតករបស់សត្វពស់។** [សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធទី ៣]

មនុស្ស**គ្រប់រូបមាន**ចំណែកនៃអ័ដាមដែលជាព្រះ និងជាផ្នែកមួយនៃ**ធម្មជាតិសត្វពស់**ដែលជាសត្វនិងអាក្រក់។ **មនុស្សគ្រប់**គ្នាគឺជា**កូនកាត់។** យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ**ឈាមតែមួយ** (កិច្ចការ ១៧:២៦) ។ ហើយ *"គ្រប់គ្នាបានធ្វើបាបហើយ ខ្វះមិនដល់សិរីល្អនៃព្រះ"* (រ៉ូម ៣:២៣) ។ សម្រាប់បុព្វហេតុនេះព្រះតម្រូវឱ្យសត្វដែលគ្មានទោសជាការលះបង់សម្រាប់ដង្វាយធួននៃព្រលឹងរបស់មនុស្សពេញមួយជំនាន់សញ្ញាចាស់។ (សូមអានលេវីនិយ១៧:១១;ហេព្រើរ៩:២២)

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ *"ព្រោះឈាមគោបា និងឈាមរបស់ពពែឈ្មោលពុំអាចដកបាបបានឡើយ។"* (ហេ ១០: ៤) ពីព្រោះពួកគេមិនអាចធ្វើឱ្យល្អឥតខ្ចោះដល់អ្នកដែលបានផ្តល់ឱ្យពួកគេ (ហេ ១០: ១-៣)។ ជីវិតរបស់សត្វដែលបានលះបង់មិនអាចវិលត្រឡប់ទៅរកអ្នកជឿដែលលះបង់បានល្អឥតខ្ចោះទេ។ ដូច្នេះ

មានការលះបង់ប្រសើរជាងមុន! ជាពូជសន្យារបស់ស្ត្រីនៅក្នុង លោកុប្បត្តិ ៣ : ១៥ បានមកដល់ហើយ។ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានប្រសូតមកកិនក្បាលសត្វពស់ ដែលមិនមែនជាមេកំណាច។ សាតាំង ដែលជាសត្រូវ របស់ព្រះអាចត្រឹមតែខាំកែងជើងរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដើម្បីរារាំងកិច្ចការរបស់ទ្រង់ តែមិនអាចបំផ្លាញទ្រង់បានឡើយ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដែលប្រសូតពីស្ត្រីព្រហ្មចារី, ម៉ារីគឺ ជាព្រះបានលេចមកជាសាច់ឈាម។ ទ្រង់បានចៀសផុតពីធម្មជាតិ របស់សត្វពស់ដែលមាននៅ ក្នុងឈាម របស់ម៉ារី ដែលជាមនុស្សមានបាប។ មុននេះព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ គឺបរិសុទ្ធនិងគ្មានបាប ឡើយ។

ការលះបង់ប្រសើរជាងមុនគឺចាំបាច់។*ទ្រង់ "ជាអ្នកសម្រុះសម្រួលរបស់កិច្ចព្រមព្រៀងប្រសើរជាង (ហេ ៨: ៦)"ដែលយើងនឹងត្រូវបានរាប់ជាបរិសុទ្ធតាមរយៈការថ្វាយរូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តម្តងជាសូរេច "(ហេ១០:១០) ដោយដង្វាយតែមួយ,ដែលព្រះបានល្អឥតខ្ចោះជារៀងរហូត។ បានរាប់ជាបរិសុទ្ធ" (ហេ ១០:១៤)* ។

ប៉ុន្តែយើងមិនអាចត្រូវបានរាប់ជា**បរិសុទ្ធ**បានទេរហូតទាល់តែយើងបាន***កើតជាថ្មីដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ*** (យ៉ូហាន ៣: ៣-៨; ១១:២៥, ២៦; ពេត្រុសទី ១ ១: ២; រ៉ូម ៣:២៦; យ៉ូហានទី ១ ១: ៩)។ បើគ្មាន**បុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ**ដែលជាការ**កើតជាថ្មី**នោះយើងមិនអាចចូលទៅក្នុងនគរព្រះហើយមើលឃើញ**ជីវិត**បានឡើយពីព្រោះយើងបាន

ពូជពស់

កើតមកជាមនុស្សមានបាបហើយចូលមកក្នុងលោកីយនិយាយកុហកស្អប់សេចក្តីលោភចង់បានសេចក្តីត្រេកត្រអាលនិងការធ្វើ រាល់កិច្ចការអាក្រក់។

"អ្នកត្រូវតែកើតជាថ្មី"

ដូច្នេះយើងចាំបាច់ត្រូវកើតជាថ្មីពី**ព្រះវិញ្ញាណ**របស់**អ័ដាមចុងក្រោយ**(**ជាពូជរបស់ព្រះ**) ហើយអនុញ្ញាតឱ្យពូជរបស់គាត់(វិញ្ញាណ)"**ពន្លូតកូន**"ពី**ធម្មជាតិរបស់ពស់**ចេញពីយើងដោយ**ព្រះបន្ទូល**របស់ទ្រង់។ សូមអានយ៉ូហាន ៦:៦៣; កូរិនថូសទី ១ ១៥:៤៥; យ៉ូហានទី ១ ៣: ៩បន្ទាប់មក**ជីវិត**របស់កូនចៀមនៃព្រះនឹង**ត្រឡប់**មកលើអ្នកជឿដើម្បីធ្វើឱ្យយើង**ល្អឥតខ្ចោះ**។ ដូច្នេះ *"ប្រសិនបើព្រះគ្រិស្តគង់នៅក្នុងបងប្អូន ទោះបីរូបកាយរបស់បងប្អូនស្លាប់ ព្រោះតែបាបក៏ដោយ ក៏ព្រះវិញ្ញាណនៅតែផ្តល់ជីវិតអោយបងប្អូនដែរ មកពីព្រះជាម្ចាស់ប្រោសបងប្អូនអោយបានសុចរិត។"* (រ៉ូម ៨:១០)

> *"ចំពោះបងប្អូន បងប្អូនបានស្លាប់ ព្រោះតែកំហុស និងអំពើបាបរបស់បងប្អូនរួចផុតទៅហើយ។ ពីដើម បងប្អូនបានរស់នៅតាមរបៀបលោកីយ៍នេះ គឺតាមវត្ថុស័ក្តិសិទ្ធិដែលគ្រប់គ្រងពិភពលោកនេះ ជាវិញ្ញាណដែលមានឥទ្ធិពលនៅក្នុងអស់អ្នកប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់នៅបច្ចុប្បន្នកាលនេះ។ រីឯយើងទាំងអស់គ្នាវិញ ពីដើមយើងក៏ដូចពួកគេដែរ យើងបានបណ្តោយខ្លួនទៅតាមតណ្ហាលោភលន់នៃនិស្ស័យលោកីយ៍របស់យើងយើងប្រព្រឹត្តអំពើផ្សេងៗតាមបំណងចិត្តគំនិតរបស់លោកីយ៍។ ពីកំណើតមកយើងជាមនុស្ស ដែលត្រូវតែទទួលទោសពីព្រះជាម្ចាស់ ដូចមនុស្សឯទៀតៗដែរ ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ដែលតែងតែមានព្រះហឫទ័យអាណិតមេត្តាដ៏ច្រើនពន់ប្រមាណនោះ ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់យើងខ្លាំងបំផុត គឺទោះបីយើងស្លាប់ដោយសារអំពើបាបរបស់យើងហើយក៏ដោយ ក៏ព្រះអង្គបានប្រោសប្រទានអោយយើងមានជីវិតរស់ រួមជាមួយព្រះគ្រិស្តវិញដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះបងប្អូនដោយសារព្រះគុណ..."*
>
> អេភេសូរ២:១-៥

ឧបសម្ព័ន្ធ

១. រូបវិទ្យាពីរ និង ពូជធម្មជាតិនៃលោកុប្បត្តិ ៣:១៥

ពាក្យថា "ពូជ" មកពីពាក្យហេប្រឺថា "*zera*" ដែលមានន័យថា "*ពូជផ្លែឈើរុក្ខជាតិពូជពង្ស*មកពី "zera" មានន័យថា "ខ្លាឃ្មុំមានផ្ទៃពោះ"។ ពាក្យដូចគ្នានៅក្នុងភាសាក្រិកគឺ "*sperma*" ដែលមានន័យថា "*ដែលត្រូវបានសាបព្រោះពូជអ្វីទាំងអស់ដល់កូន,កូនចៅ,កូនចៅជំនាន់ក្រោយ,ពូជពង្ស*"។ ពាក្យថា "zera" ត្រូវបានបកប្រែជា "*កូនចៅ*" នៅក្នុងការបកប្រែភាសាឡាមសានិង "*ពូជពង្ស*"ការបកប្រែពង្រីកនិងកំណែថ្មីបែកឡឹ។

អ្នកសិក្សាខាងសាសនាសម័យថ្មីអាចអះអាងថាស្ត្រីមិនមានគ្រាប់ពូជទេហើយវាមិនអាចទៅរួចទេ ខាងជីវសាស្ត្រសម្រាប់ស្ត្រីនៅលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ ដើម្បីមានគ្រាប់ពូជណាមួយ។ បាទវាគឺជាការពិតវិទ្យាសាស្ត្រដែលស្ត្រីមិនមានគ្រាប់ពូជ។ ទោះយ៉ាងណា "*ពូជ*"នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ សំដៅទៅលើពូជដែលស្ត្រីបានត្រូវអ័ដាមបញ្ចូលទៅក្នុងពូជផ្ទុយពីពូជដែលពស់ដាក់ក្នុងខ្លួននាងដោយសត្វពស់។ ដោយសារតែអេវ៉ាបានចេញមកពីអ័ដាមដូច្នេះនាងគឺជាផ្នែកមួយរបស់អ័ដាម។ ដូច្នេះគ្រាប់ពូជដែលជារបស់អ័ដាមគឺជាគ្រាប់ពូជរបស់អេវ៉ាគឺអេបិល។ ហើយកាអ៊ីនដែលមិនមែនជារបស់អ័ដាមមិនមែនជាពូជរបស់នាងទេ។ ដូច្នេះអេវ៉ាគ្រាន់តែអាចនិយាយបានថានាងបាន "*ខ្ញុំបានបង្កើតមនុស្សម្នាក់ ព្រោះព្រះអម្ចាស់ប្រទានអោយ*"(លោកុប្បត្តិ ៤: ១)។ កាអ៊ីនគឺជាគ្រាប់ពូជរបស់សត្វពស់។ សត្វពស់ដែលលួងលោមអេវ៉ាបានលុកលុយសួនច្បាររបស់អ័ដាម (បទចំរៀងសាឡូម៉ូន ៤: ១២,១៦ ៥: ១ ៦: ២) ហើយបានបង្កាត់ពូជគ្រាប់ពូជនោះ។ នៅក្នុងការបរិភោគដើមឈើនៃ ចំណេះដឹងនៃសេចក្តីល្អនិងអាក្រក់បានបង្កើតផលនៃសេចក្តីស្លាប់ចេញពីស្បូនរបស់នាង។

សម្គាល់: ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមិនមែនមកពី ម៉ារីនិងយ៉ូសែបទេ។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រសូតពីស្ត្រីព្រហ្មចារីម៉ារីមិនមែនជាកំណើតរបស់ម៉ារីទេ (ម៉ាថាយ ១:១៦) ។ ទ្រង់ត្រូវបានគេសន្មតថាជាកូនប្រុសរបស់យ៉ូសែប (លូកា ៣:២៣) ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រសូតមកដោយព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុតគឺព្រះវរបិតាសួគ៌យើង

(យ៉ូហាន ១:១៤;កិច្ចការ១៣:៣៣)។ ដូច្នេះការបើកសម្តែងថា អូរ៉ែរបស់ម៉ារីត្រូវបានជៀសអោយ ឆ្ងាយ ដើម្បីនាំយករូបកាយដែលគ្មានបាបរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើព្រហ្មចារីយ៍កំណើតគឺ ជាការពិត។ ពន្ធុវិទ្យាទាំងមូលជារបស់ព្រះតែមួយ មិនមែនបន្តិចបន្តួចទេគឺជាការធ្លាក់ចុះរបស់ម៉ារី។

ប្រធានបទនៃគ្រាប់ពូជទាំងពីរនៃលោកុប្បត្តិ ៣ មិនអាចត្រូវបានគេលុបបំបាត់បានទេ ហើយទំនាក់ទំនងរបស់អេវ៉ានិងការជាប់ទាក់ទង នឹងសត្វពស់មិនអាចគេចផុតបានឡើយ។ សម្រាប់វា,យើងត្រូវបានបំភ្លឺ នៅលើគោលលទ្ធិពិតនៃ អំពើបាបដើម–ដែលបាននាំមកនូវការធ្លាក់ចុះរបស់មនុស្ស។ យើងមិនអាចនឹកចាំអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបានសរសេរទាក់ទងនឹងភាពទុក្ខព្រួយរបស់ស្ត្រីក្នុងការមានគភ៌និងពេលសម្រាលកូននោះទេ។ ហើយបំណងប្រាថ្នារបស់នាងគឺចំពោះប្តីរបស់នាងដែលនឹងគ្រប់គ្រងលើនាងចាប់ពីពេលនេះតទៅ។ នៅក្នុងការជំនុំជំរះដ៏អស្ចារ្យ របស់ព្រះ។ ព្រះបានដាក់ទណ្ឌកម្មដើម្បីឱ្យសមនឹងឧក្រិដ្ឋកម្ម។ ហេតុអ្វីព្រះប្រើការឈឺចាប់ពេលសម្រាលកូន? តើអ្វីទៅជាគោលបំណងនៃការប្រើប្រាស់ពាក្យ *"ទស្សនៈ"?* តើពាក្យ *"បំណងប្រាថ្នា"* មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? អ្នកណាដែលមានស្មារតីចេះវែកញែកនឹងអាចមើលឃើញនិងយល់ពីអ្វីដែលបានចែងនៅក្នុងជំពូក ៣ ទាំងមូល។

មានភាពខ្វាក់ខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យ ក្នុងចំណោមអ្នកវិទូសម័យថ្មី។ ទោះបីជាពួកគេប្រកាសថា *"ពូជរបស់ស្ត្រី"* (ដែលជាគ្រាប់ពូជនៃសេចក្តីសន្យា) សំដៅទៅលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតាមទំនាយក៏ដោយក៏ពួកគេបានច្រានចោលពូជណាមួយចេញពីសត្វពស់ដែរ។ (ពួកគេមិនស្តិតស្តេរ!) តើពួកគេអាចបដិសេធ យ៉ាងដូចម្តេចបានថា សត្វពស់មានគ្រាប់ពូជនៅពេលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ទាំងស្ត្រី និង សត្វពស់មានគ្រាប់ពូជរៀងៗខ្លួន?

២ ការភ្ជួររាស់ដី

បើសួនច្បារអេដែន គឺជាស្ថានបរមសុខ ហេតុអ្វីបានត្រូវភ្ជួរដី? សំនួរនេះហាក់ដូចជាមាននៅក្នុងគំនិតនៃមនុស្សន្លះ។

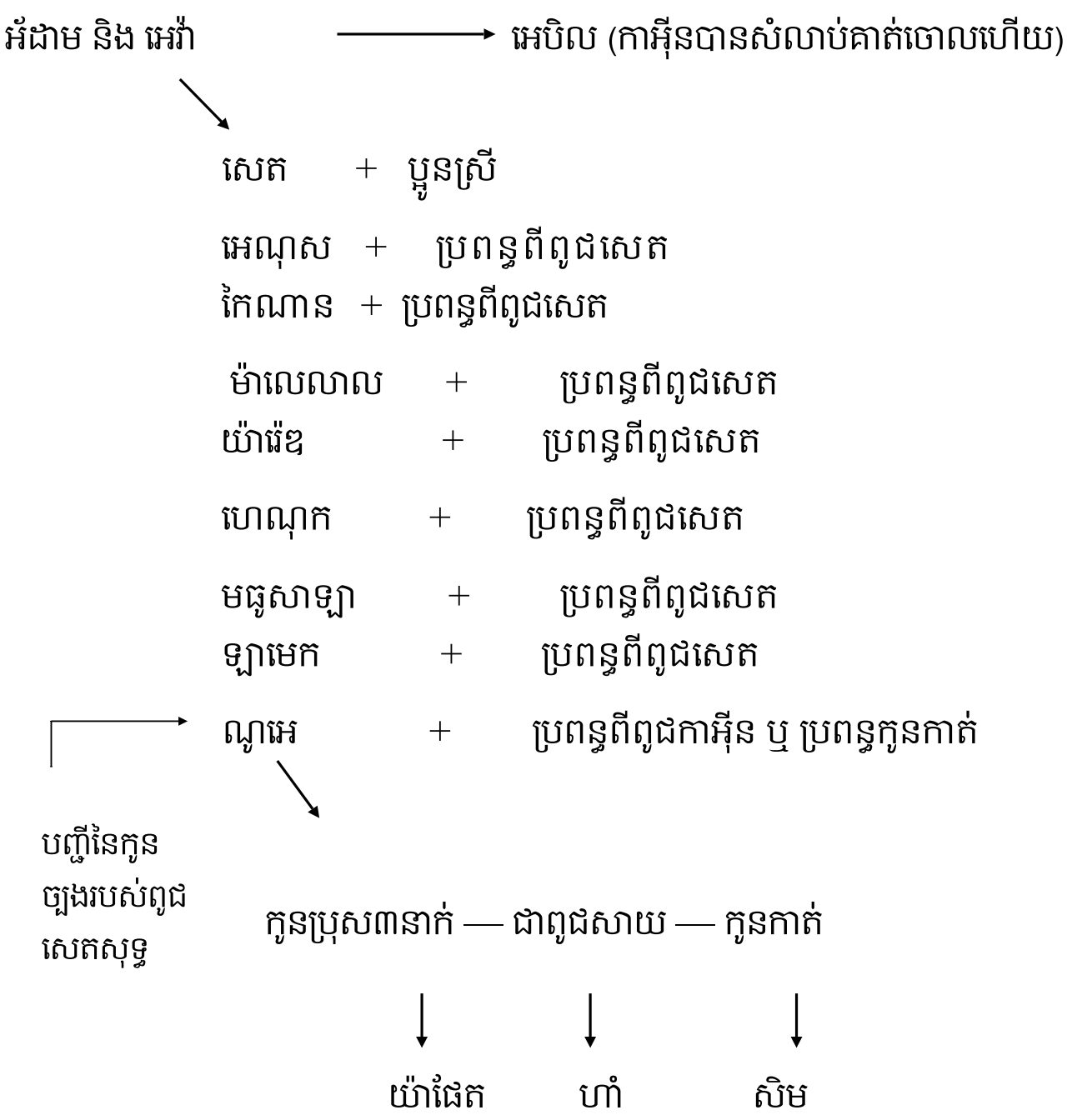
ឧបសម្ព័ន្ធ

គម្ពីរមិនបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញរូបភាពនៃផែនដីដ៏ ល្អឥតខ្ចោះ ដែលមានសួនច្បារនៃស្ថានបរមសុខ ដៃអ័ដាម និងប្រពន្ធរបស់គាត់ បានចំណាយពេលត្រាច់ចរកំសាន្តនៅជុំវិញវា ហើយមិនធ្វើអ្វីសោះ ប៉ុន្តែធ្វើឲ្យប្រណិតដ៏អស់កល្បជា និច្ចនោះទេ។ ទោះបីជាមនុស្សមិនត្រូវបានដាក់ឲ្យធ្វើការធ្ងន់ ក៏គេត្រូវតែធ្វើការដែរ គឺដូចជាព្រះបានធ្វើ (ហើយនៅតែកំពុងធ្វើទៀត) គេបានទទួលបង្គាប់មក *"ចូរ បង្កើនកូនឲ្យចំរើនជាច្រើនឡើង ឲ្យមានពេញពាសផែនដីចុះ ត្រូវបង្ក្រាបផែនដី ហើយឲ្យមានអំណាចលើ* សត្វទាំងអស់។

យើងអាននៅក្នុងបទគម្ពីរដែលព្រះបានសម្រាកនៅថ្ងៃទីប្រាំពីរពីកិច្ចការទាំងអស់របស់ទ្រង់។ សៀវភៅសាស្តាជំពូកទី ៣ ប្រាប់យើងថាមានពេលវេលាសំរាប់អ្វីៗទាំងអស់។ រាងកាយនៃពន្លឺនៅស្ថានសួគ៌គឺជាអ្នកកំណត់រដូវសម្រាប់ផែនដី។ នៅក្នុងរជ្ជកាលសហស្សវត្សរ៍នៃព្រះមហាក្សត្ររបស់យើងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នឹងមានការងារសម្រាប់កូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ (ភរិយា) ដែលជាអ្នករើសតាំង។ វាក៏នឹងមានការងារសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាធ្វើនៅក្នុងឋានសួគ៌ថ្មីនិងផែនដីថ្មី។ ការងារតែងតែជាផ្នែកមួយនៃផែនការបង្កើតរបស់ព្រះ។

អ័ដាមត្រូវបានបញ្ជា ឲ្យ ធ្វើផែនដីនេះ។ ផែនដីត្រូវតែត្រូវបានជីក (ឬដាំដុះ) មុនពេលវាអាចត្រូវបានបង្ក្រាប។ អ័ដាមជាកូនរបស់ព្រះមានសិទ្ធិអំណាចលើសត្វទាំងអស់នៅលើផែនដី។ អ័ដាមមិនត្រូវបានគេបង្កើតមកធ្វើជាអ្នកចាក់ដីទេ។ បង្កើតមកឲ្យធ្វើការធ្ងន់នោះទេ គឺគាត់ធ្វើជាកូនរបស់ព្រះ។ ប្រភេទសត្វពស់ពីដើម(ដូចមនុស្ស)ត្រូវបានបង្កើតមក ឲ្យចុះចូលនឹងអ័ដាម ដើម្បីធ្វើការភ្ជួររាស់ដី។ ប៉ុន្តែនៅពេលអំពើបាបបានធ្លាក់មកលើអ័ដាម គាត់ក៏បានបាត់បង់សិទ្ធិអំណាច និងឯកសិទ្ធិរបស់គាត់គ្រប់យ៉ាង។ ហើយគាត់ក៏បានបាត់បង់អ្នកបំរើជាសត្វពស់(ដូចមនុស្ស)របស់គាត់ដែរ។ ដើម្បីបានអាហារ អ័ដាមមិនត្រឹមតែត្រូវភ្ជួររាស់ដីដោយខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែគាត់ក៏ត្រូវធ្វើការនឿយហត់នឹងបន្លានិងអញ្ចាញដែលដីបានផុសចេញមកពីការដាក់បណ្តាសារបស់ព្រះលើវាដែរ។

៣. បញ្ជីនៃកូនច្បងរបស់ពូជសេតសុទ្ធ

បន្ទាប់ពីទឹកជំនន់, ព្រះ *"...បានបង្កើតមនុស្សគ្រប់សាសន៍**ពីឈាមតែ១**(នោះគឺ ២០ជាខ្សែ**ឈាមតែ**១ (សាច់ញាតិ, ពូជពង្ស) ពីណូអេ និងប្រពន្ធរបស់គាត់) ឲ្យបានពេញនៅលើផែនដី..."* - កិច្ចការ ១៧:២៦

ឧបសម្ព័ន្ធ

នៅក្នុងផែនដីការណ៍ដ៏ធំរបស់ទ្រង់ ព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ដែលទ្រង់បានតំរូវទុកពី មុន កំណើតលោកីយ៍ត្រូវបានសំដែងចេញយ៉ាងដូច្នេះ" *ដ្បិតអ្វីៗទាំងអស់នោះបែរទៅជាឥតន័យ តែមិនមែនដោយចិត្តឯងទេ គឺព្រះជាម្ចាស់បានតំរូវដូច្នេះ។ ពិភពលោកនៅតែមានសង្ឃឹមថា ព្រះអង្គនឹងលោះអោយរួចផុតពីវិនាសអន្តរាយ ដើម្បីអោយមានសេរីភាព និងសិរីរុងរឿងនៃបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។*"(រ៉ូម ៨:២០-២១)។

៤. យក្ស – (ហេព្រើ: *Nephilim*) – លោកុប្បត្តិ ៦

មានពួកទេវវិទូល្បីល្បាញជាច្រើនបានឃោសនាថា ពួកមនុស្សរូប***ធំសំបើម*** គឺជា ពូជ តំណ(នៃការរួមដំណេក)របស់ *ទេវតាដួលដុះ* និង *ពួកស្ត្រីនៅផែនដី*។ គេបាន បង្រៀនថា ទេវតាដួលចុះនោះ បានចូលទៅក្នុងបុរសខ្លះៗ ឬបានប្រែរូបទៅជាមនុស្សដើម្បី *រួមសង្វាស* ជាមួយនឹងពួកស្ត្រី។ ប៉ុន្តែគ្មានបទគម្ពីរ ណាមួយត្រូវបានដកស្រង់សម្តីទ្រទ្រង់ទ្រឹស្តីនេះទេ ដែលអាចបញ្ជាក់បានថាវាមានសុពលភាព។ ពាក្យថា "***កូនរបស់ព្រះ***" នៅក្នុងបទគម្ពីរ **មិន បាន** សំដៅទៅ*លើពួកទេវតាទេ*។ ដូចជាពួកជឿព្រះត្រៃឯក ដែលប្រើ ខ តែ១គត់ គឺម៉ាថាយ ២៨:១៩ ដើម្បីគាំទ្រទ្រឹស្តី និងរូបមន្តរបស់គេ ដើម្បីធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឲ្យពួកអ្នកប្រែចិត្ត នៅ ក្នុងព្រះនាមត្រៃឯក គឺក្នុងព្រះនាម ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរ ឯពួក ទេវវិទូដោយប្រើខតែ១គត់គឺ យ៉ូប១:៦ (យ៉ូប២:១ដូចគ្នា) ដើម្បីគាំទ្រ ទ្រឹស្តីនោះថា ពាក្យ "***កូនរបស់ព្រះ***" សំដៅទៅលើពួកទេវតា។ មនុស្សជាច្រើនបានបកស្រាយខនេះខុស ហើយ សន្និដ្ឋានថាថ្ងៃ១(ភ្លាមនោះ)ពួកទេវតាបានមកឈរនៅចំពោះ*បល្ល័ង្កនៃព្រះ* នៅ*ស្ថានសួគ៌*។ ត្រូវការអានលើសពីតាមធម្មតាទៅទៀត ដើម្បីឲ្យអាចយល់ យ៉ូប ១:៦,២:១ បានច្បាស់ លាស់។ ចូរប្រៀបធៀប យ៉ូប ៣៨:៧ ។

ពួកទេវវិទូភាគច្រើនបង្រៀនថា **ទឹកជំនន់** ជាមធ្យោយសំរាប់បំផ្លាញ ពួកមនុស្សរួ**បធំសំ បើមទាំងអស់** ដែលជាកូនចៅនៃពួកទេវតាធ្លាក់ចុះ(ដួលចុះ) ដោយសារស្ត្រីធម្មតានៅផែន ដី។ ហើយដោយព្រោះអំពើបាបរបស់ពួកគេ ដែលបានបង្កើតមនុស្សរួបធំសំបើម ចូលមក ក្នុងលោកីយ៍នេះហើយ បានជាពួក*ទេវតាធ្លាក់ចុះ* "*ដែលបានបង្ខូចខាងផ្លូវភេទ*" ទាំងនេះត្រូវ បានព្រះដាក់ក្នុងគុក ហើយបំរុងទុកសំរាប់ជំនុំជំរះ(យូដាស៦,២ ពេត្រុស ២:៤)។អញ្ចឹងបើ ទ្រឹស្តីនេះពិត **ហេតុម្តេចបានជាមានមនុស្សរួបធំសំបើមនៅលើផែនដី បន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ទៀត?**

ពាក្យ "*កូនរបស់ព្រះ*" ពិតជាចង្អុលប្រាប់ពីទំនាក់ទំនងពិសេសនៃមនុស្ស ទៅព្រះជាកូនរបស់ព្រះ។ ហើយពួកកូនចៅសេត គឺមនុស្សបែបនោះហើយ លើសពីនេះទៅទៀត ពាក្យថា "***ខ្ចីពុក***" និង "***កូនប្រុស***" មិនគ្រាន់តែបង្ហាញពីភាពមាននៅនៃ***ទំនាក់ទំនង*** ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏បង្ហាញនូវសមត្ថភាពដើម្បី***បង្កើត*** ផងដែរ "*ចូរបង្កើតកូនឲ្យចំរើនជាច្រើនឡើង..*" ប៉ុន្តែពួកទេវតាមិនត្រូវបានបង្កើតអ្វីទេ។ ដោយពួកគេជាវិញ្ញាណ *ពួកគេមិនមានភេទទេ* (ម៉ាកុស ១២:២៥)។ នៅក្នុងបទគម្ពីរ ពួកគេជារឿយៗ ត្រូវបានហៅថា " ពួកផ្កាយ "(យ៉ូប ៣៨:៧,ដានីយ៉ែល ៨:១,វិវរណៈ ១:១៦ សូមមើល វិវរណៈ ១:២០,៨:១២,៩:១)។

៥. មិនមានសេរីរាង្គសុទ្ធរបស់សត្វពស់ទៀតទេបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់

មានអ្នកដែលតាំងខ្លួនជាហោរាខ្លះ បានបង្រៀនគេថា បន្ទាប់ពីទឹកជំនន់មក មានមនុស្ស*ច្រើនជាង* ៨នាក់បានចេញពីទូកធំ។ គ្រូអធិប្បាយ "*ប្រាជ្ញា*" បែបនេះ ស្រគៀរត្រចៀកធ្វេសប្រហែសនឹង**ព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ** ហើយបានទាត់ចោលព្រះបន្ទូល ដោយការបើកសំដែង មានតែឈ្មោះរបស់ពួកគេ។ ទោះបីជាគ្រួសាររបស់លោក ណូអេ បាននៅក្នុងទូក អស់រយៈពេល ១ឆ្នាំ១០ថ្ងៃ ក៏ដោយ(លោកុ៧:១១,៨:១៤)លោកុ៨:១៨ បានចែងយ៉ាងច្បាស់ថា មិនលើសពីព្រលឹង៨ នាក់ដដែលទេ ដែលបានចូលក្នុងទូកធំនោះ បានចេញពីទូកមកដល់ទឹក ដីស្ងួត។ នៅខណៈដែលគេបង្កើតសេចក្តីបង្រៀន១ថា អ្នកស្រីណូអេ បានប្រព្រឹត្ត ការសាហាយស្មន់ ជាមួយកូនកាត់កាអ៊ីន ដែលធ្វើឲ្យអ្នកស្រីមានគភ៌ ដោយពូជរបស់វា មុននឹងចូលទៅក្នុងទូកនោះ ស្រាប់តែមានគេបង្រៀនថា ណូអេមានប្រពន្ធចុង (ប្រពន្ធទី២ ដែលបានលាក់ទុកក្នុងទូកនៅទីកន្លែងណា១) ដែលមានគភ៌ ដោយសារកូនរបស់កាអ៊ីន។ អ្នកខ្លះទៀត បានបង្រៀនថា ប្រពន្ធនៃកូនទាំង៣ របស់ណូអេ បានមានគភ៌ដោយសារសាហាយស្មន់ជាមួយពួកកូនប្រុសរបស់កាអ៊ីន។ ហេតុនេះ តាមការបើកសំដែងរបស់ពួកគេនោះ ពួកគេជឿថា ពូជពស់សុទ្ធ) បានចង្អុលទៅពួកស្បែកខ្មៅ ឬសាសន៍យូដា (ជ្វីហ្វ) ថាជាពូជសុទ្ធ (កូនចៅ) របស់ពស់ រីឯអ្នកខ្លះទៀតក៏ទុកឲ្យខ្យល់បក់ទៅតាមចិត្ត។ បទគម្ពីរនៃយ៉ូហាន ៨:៣៧-៤៤ និង ម៉ាថាយ ១៣:៣៨-៣៩ ត្រូវបានយកមកប្រើដើម្បី គាំទ្រការបង្រៀនរបស់ពួកគេ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ នៅក្នុងរឿង នៃបទគម្ពីរនោះ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ បាននិយាយសំដៅទៅអាកប្បកិរិយារបស់ពួក កាន់សាសនា យូដាមកចំ

ពោះទ្រង់ និសគោលលទ្ធិរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់មិនបានមានបន្ទូលថា ពួកគេជាពូជពស់មែន មែទទេ។ ដូចជាកាអ៊ីន ដែលគាត់មានការបើកសំដែង ផ្ទុយពី ការបើកសំដែងរបស់អេបិល ដែលគាត់បានស្វែងរក និងបានសំលាប់អេបិល ឯពួកយូដាក៏ ស្វែងរកសំលាប់ព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូដែរ។

ដូចជាព្រះបានមានបន្ទូលជាមុន នៅក្នុងលោកុ៣:១៥ ហើយ បទគម្ពីរ (យ៉ូហាន ៨:៣៧-៤៤,និងម៉ាថាយ ១៣:៣៨-៣៩) ចែងអំពីសេចក្តីខ្មាំង រវាង " ខ្សែពូជ " ២ ពេលខ្លះគេស្គាល់ថា ជាស្រូវនិងស្រងែ។ តើព្រះយេស៊ូចង់មានបន្ទូលសំដៅទៅអ្វី នៅពេលដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "*ខ្ញុំបាននិយាយសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានឃើញជាមួយព្រះវរបិតាខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាធ្វើអ្វី ដែលអ្នកបានឃើញជាមួយឪពុករបស់អ្នក?*" (ហើយនៅក្នុង យ៉ូហាន ៨:២៣ " *អ្នករាល់គ្នាមកពីស្ថានក្រោម ឯខ្ញុំមកពីស្ថានលើវិញ អ្នករាល់គ្នាកើតពីលោកីយ៍នេះ តែខ្ញុំមិនកើតពីលោកីយ៍នេះទេ*"?)ចំពេលដែទ្រង់កំពុងតែមានបន្ទូលទៅ ខ្មាំងសត្រូវ របស់ទ្រង់ គឺពួកយូដាកាន់សាសនាដែលតាំងខ្លួនជាសុចរិត ជាការពិត គឺទ្រង់កំពុងចង្អុលទៅអ្វី ដែលទ្រង់បានរៀន និងបានយល់មកពីព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់-គឺព្រះ ហើយសេចក្តី ដែលពួកគេបានទទួលពីខ្មាំងសត្រូវ ដែលជាព្រះ នៃលោកីយ៍ដ៏អាក្រក់នេះ មិនគ្រាន់តែប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេថែមទាំងតាំងខ្លួនឡើងជាខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ដូច្នេះសេចក្តីយោងសំរាប់ពួកគេគឺជាពួកកូនចៅរបស់មេកំណាចឬអ្នករាល់គ្នាមានឪពុកជាអារក្ស។ ចូរចាំ ពស់មិនមែន ជាមេកំណាចទេ វាជាឧបករណ៍ របស់មេកំណាច ដែលបានធ្វើជាឪពុកកាអ៊ីនជំនួសសត្វពស់។

សំគាល់: ការការពារនៃពួក "*កូនចៅរបស់មេកំណាច*" នៅក្នុង យ៉ូហាន ៨:៤១ "*យើងខ្ញុំជាកូនពេញច្បាប់ យើងមានឪពុកតែមួយគត់ គឺព្រះជាម្ចាស់។*" ការនេះបានប្រាប់ដល់យើងយ៉ាងច្បាស់ថា ពួកយូដាបានដឹងពី ការសហាយស្មន់ រវាងអេវ៉ា និង សត្វពស់ដែរដែលបានកើតឡើងនៅ ក្នុងសួនច្បារ អេដែនដែលជា លទ្ធផលធ្វើឲ្យកាអ៊ីនកើតមក ដែលគោលលទ្ធិសាសនារបស់វា គឺមានភាពដោយ ឡែក ពីការបើកសំដែងពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកនៅក្នុងគ្រប់យុគសម័យ អារក្សមានអ្នកកាន់សាសនា " **ពូជពស់** " ដែលបាននាំចេញគ្រប់សេចក្តីបង្រៀន ដែលផ្ទុយនឹង សេចក្តីពិតរបស់ព្រះ។ អ្នកកាន់

សាសនា " **ពួកពស់វែក** " បែបនេះ **(ដែលមានដៃ២ ជើង២ ប៉ុន្តែគ្មានកន្ទុយ)** ដូចជាព្រះយេស៊ូ បានហៅពួកគេ មិនគ្រាន់តែមាននៅសម័យសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏មាននៅសម័យយើងដែរ។ យើងអាចឃើញពួកគេនៅក្នុង និងចំណោមសាសនាអង្គការនៃសាសនាគ្រីស្ទ (មានតែឈ្មោះ)។ " **ពួកពស់** " កាន់សាសនា ដែលមានសញ្ញប័ត្រ ខាងទេវវិទ្យាទាំងនេះ ដែលរកបានតំណែងស្រមើលស្រមៃ ដូចជា ទេសាភិបាល (Archbishop) អ្នកបរិសុទ្ធគួរគោរព (Holy Reverend) អ្នកដែលគួរផ្តល់កិត្តិយល (Right Honorable) អ្នកឧត្តមភាព ឬ ការឌីណាល (Cardinal) អ្នកគួរឲ្យគោរព (Very Reverend) ។ល។ ពួកគេកំពុងតែកាន់សេចក្តីពិត ដោយសេចក្តីទុច្ចរិត។ ដ្បិតគេបង្រៀនគោលលទ្ធិជាទំលាប់របស់មនុស្ស លិទ្ធិផ្សេងៗ និងសិទ្ធាន្ត(ជំនឿខុសឆ្គង) កំពុងបញ្ឆោត ពួកអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះជាច្រើន ឲ្យប្រព្រឹត្តការសហាយស្មន់ខាងវិញ្ញាណទាស់នឹង ព្រះបន្ទូលពិតនៃព្រះ ដែលពួកគេអះអាងថាជឿនោះ! ព្រះយេស៊ូបានបន្ទោសពួកគេ ដោយមានបន្ទូលថា " .. *ព្រោះអ្នករាល់គ្នាធ្វើដំណើរតាមផ្លូវទឹក និងតាមផ្លូវគោក ស្វែងរកបញ្ចុះបញ្ចូលគេ អោយចូលសាសនារបស់អ្នករាល់គ្នា យ៉ាងហោចណាស់អោយបានមនុស្សម្នាក់ដែរ។ លុះគេចូលសាសនាហើយ អ្នករាល់គ្នាធ្វើអោយគេវឹតតែអាក្រក់ជួជាតិជាងអ្នករាល់គ្នាមួយទ្វេជាពីរ* " (ម៉ាថាយ ២៣:១៥)។ យើញទេ អ្នកដឹកនាំគ្រីស្ទសាសនាអង្គការកំពុង "***ផលិត*** " កូននៃនរក (**កូនសាតាំង កូនអារក្ស**) ដែលគួរធ្លាក់នរកជាងខ្លួនគេ ១ជា២ដង។ តើអ្នកមិនដឹងថា អារក្សវាជឿថា មានព្រះតែ១ទេឬអី ហើយថាវាក៏ព្រឺខ្លាដែរ? សូមអាន យ៉ាកុប ២:១៩។ មាន "***ពួកអារក្ស***" ជាច្រើនដែលកំពុងដើរជើង២ នៅក្នុងលោកីយ៍នេះ អះអាងថា ជឿព្រះនៃគម្ពីរ ប៉ុន្តែព្រឺខ្លាច នៅពេលដែលពួកគេមកប្រឈម មុខនឹងព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត។ ពួកគេ ជាអ្នកល្បួងបញ្ឆោតគេ! ជារឿយៗ ពួកគេសម្តែងការមិនពេញចិត្តចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដោយថ្នាំពុលរបស់ពួកគេ!

តាមរបៀបនេះមេកំណាច បានព្យាយាមបោកបញ្ឆោតនិងបំផ្លាញបុត្រារបស់ព្រះគ្រប់ជំនាន់ដូចអ្វីដែលបានទាយដោយព្រះដ៏មានព្រះចេស្តាបំផុតនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៣:១៥ ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយព្រះយេស៊ូវបានសន្យាថាអ្នកដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើសនឹងមិនមានបញ្ហាក្នុងការដោះស្រាយពួកគេនិងការពុលរបស់ពួកគេឡើយ (ម៉ាកុស ១៦:១៨) ។

លោកុប្បត្តិ ៩:២០-២៤ ចែងអំពីបាបរបស់ហាំ

អស់រយៈពេលជាយូរមកហើយ ដែលខគម្ពីរពីរបីទាំងនេះ បាននៅជាសេចក្តីអាថ៌កំបាំងដល់សិស្សាសាលាគម្ពីរជាច្រើន។ ដូចជា មានទស្សនៈខុសគ្នាចំនួន៣ ដែលទាក់ទងទៅនឹងបាបរបស់ហាំ ទស្សនៈ ២ ដែលគេទទួលស្គាល់ជាច្រើន គឺ ទី១. ហាំគ្រាន់តែបានមើល រូបកាយអាក្រាតរបស់ណូអេ និង ទី២. ហាំបានប្រព្រឹត្តការរួមភេទដូចគ្នាជាមួយឪពុក ដែលស្រេរឹងងុបរបស់គាត់។

ចំណាំៈ អ្នកនិពន្ធនេះរកឃើញថា គួរឲ្យអស់សំណើចមែនទែន ដែលជឿថា វាជាបាប១បើកូនប្រុសទៅមើលរូបកាយអាក្រាតរបស់ឪពុកខ្លួន (ឬ ប្រហែល បើកូនស្រីមើលរូបកាយអាក្រាតរបស់ម្តាយរបស់នាង) លើកលែងតែមានដំរេកនៅក្នុងគំនិត។ នៅក្នុងករណីនៃការរួមភេទដូចគ្នា តើវាអាចមានមនុស្សប្រព្រឹត្តការនេះជាមួយមនុស្សម្នាក់ទៀតដែលស្រេរឹងស្រាដូចស្លាប់(មិនមែនជាការស្រេរឹងធម្មតាទេ)

ដូចម្តេចបាន ហើយដែលអវៈយវៈនៃរូបកាយរបស់គាត់ បានទន់ល្វន់នោះ? បើធ្វើអញ្ចឹងមែននោះគេហៅថា ការចាប់រំលោភវិញ។

ទស្សនៈ១ ដែលជាទូទៅគេច្រានចោល និងមានតិចតួចបានយល់ គឺថាហាំ បានរួមដំណេក ជាមួយម្តាយរបស់គាត់ គឺអ្នកស្រីណូអេ។ ប៉ុន្តែនេះមិនគ្រាន់តែជាការបកស្រាយពិតប៉ុណ្ណោះទេ វាក៏បង្ហាញនូវការបន្តដ៏ឥតខ្ចោះនៃការបើកសំដែងអំពីគោលលទ្ធិនៃ អំពើបាបដើម ដែលត្រូវបានជំនួសដោយនិស្ស័យបាបរបស់មនុស្សដូលចុះ បន្ទាប់ពីទឹកជំនន់។

ចំណាំៈ មានពេល១ អ្នកនិពន្ធមានការភ្ញាក់ផ្អើល ដោយសារពាក្យឧទានដែលបន្លឺ ដោយនិស្សិតសាលាគម្ពីរ ដែលកំពុងតែប្រឆាំងនឹងសេចក្តីបង្រៀននេះ អំពីការរួមភេទ និងដែលជឿថា ហាំគ្រាន់តែបានមើលរូបកាយអាក្រាតរបស់ណូអេ។ គាត់បានដង្ហក់ " ថាម្តេច?សូមគិតមើលសិនទៅម៉ែចក៏អ្នកចោទប្រកាន់ប្រពន្ធនៃអ្នកសំណប់របស់ព្រះ ដូចជាណូអេ ថាបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបបែងនេះ? " មើលទៅឃើញថា ចំនេះដឹងនៃគម្ពីររបស់គាត់ត្រូវតែហូរហៀរពេញក្បាលគាត់ហើយ។ គាត់ត្រូវតែបានគិតថា មានតែបុរស និងស្ត្រីកំណាចប៉ុណ្ណោះ

ដែលប្រព្រឹត្តបាននោះ។ ចុះ តើការបង្រៀនរបស់ពួកនិកាយអក្សរអាក្រក់ ៣តួចំពោះគ្រីស្ទាន ជាច្រើន ដូចជាគាត់ ដូច្នេះពួកគេផ្សាំងមូលហេតុនៃការដួលចុះរបស់មនុស្ស និងបាបរបស់ ហាំ ទៅជាបែបនេះ " *វាគឺជាផ្លែប៉ោម ឬផ្លែឈើណា១ " និង* " ហាំគ្រាន់តែបានមើលរូបកាយ អាក្រាតរបស់ឪពុកគាត់ "។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកតិចតួច ដែលយល់ស្របថា ៥ ខ សំដៅទៅ ការរួមភេទ នៅតែអាចពិបាកផ្សះផ្សាខណា១ ជាមួយនឹងរឿងទាំងមូលដែរ។

ព្រះមានរបៀបដ៏អាថ៌កំបាំងរបស់ទ្រង់ ដើម្បីលាក់សេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ ពីពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងពួកឈ្លាសវៃ។ មានរបៀប១ គឺការប្រើរោហាស័ព្ទជាក់លាក់ផ្សេងៗ នៅក្នុងគម្ពីរ គឺមាន ភាសារហេព្រើរ អារ៉ាមែក និងក្រិច។ ទ្រង់ក៏ប្រើរបស់ធម្មជាតិមកធ្វើជាគំរូរបស់ខាងវិញ្ញាណ។ បើអ្នកបានដឹងការនេះ នោះអ្នកក៏អាចបង្កើតការយល់ដឹងរបស់អ្នក អំពី ល្បះប្លែកៗ នៅក្នុង បទគម្ពីរ។ ដូច្នេះ ចូលមើលទៅខគម្ពីរមែនទែន និងរកឲ្យឃើញនូវន័យដែលលាក់ទុក។

ឥឡូវ បើឆ្វេសប្រហែសនឹងអ្វី ដែលអ្នកជឿ នេះគឺជាចំនុចដាស់សតិតិចតួច ដើម្បីឲ្យអ្នក យកមកពិនិត្យមើល។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានប្រទានឲ្យអ្នកបានព្រះគុណ ដើម្បី ឃើញពន្លឺ។

ក) ចូរពិចារណាប្រយោគដ៏ច្បាស់នេះ " *ឯណូអេ គាត់ក៏ចាប់តាំងធ្វើចំការ ហើយដាំ ទំពាំងបាយជូរ ហើយគាត់បានផឹកស្រាទំពាំងបាយជូរនោះ ហើយក៏ស្រវឹងទៅ...*" ការនេះ បញ្ជាក់អំពីបណ្តាសា ដែលត្រូវធ្លាក់មកលើណូអេ ដោយយកពេលច្រើនក្នុង ការផលិតស្រា និងការផឹកស្រាក្រោយមក គាត់បានក្លាយទៅជា អ្នកប្រមឹក ហើយនៅថ្ងៃ១ ពេលដែលគាត់ " *..ស្រវឹងស្រា..*" កូនរបស់គាត់ម្នាក់ *បានឃើញ និង បក កេរខ្មាសរបស់គាត់។* " *ឯហាំ.. បានឃើញកេរខ្មាសរបស់ឪពុកគាត់.. "* (ពាក្យគន្លឹះ ដើម្បីយល់សេចក្តីអាថ៌កំបាំងនេះ មិន មែន " *កេរខ្មាស"* ដូចជាមនុស្សជាច្រើនស្មានទេ ប៉ុន្តែ គឺពាក្យ " *បក ឬ បើក "។)*

ខ) ចូរអានច្បាប់ ដែលបានចែងនៅក្នុង លេវីន័យ ១៨និង២០ ហើយចំនាំពាក្យ និងឃ្លា ដូចតទៅនេះ " *បើក...កេរខ្មាស"* (លេវីន័យ១៨:៦-៨) " *រួមដំណេកជាមួយ...បើក.កេរខ្មាស "* (លេវីន័យ ២០:១១) និង " *ឃើញ...កេរខ្មាស"* (លេវីន័យ ២០:១៧)។

ឧបសម្ព័ន្ធ

ចំណាំ: ម៉ូសេ គឺជាអ្នកនិពន្ធសៀវភៅលោកុប្បត្តិ និង សៀវភៅលេវីនិយ។ពាក្យ និងវោហារ

សព្ទជាច្រើន ដែលគាត់បានយកមកប្រើ នៅក្នុងសៀវភៅទាំង២នេះ គឺមិនខុសពីគ្នាទាល់តែសោះ នៅក្នុងអត្ថន័យនោះ។ ពីពាក្យ " បើក "និងវោហារសព្ទ "*ឃើញកេរខ្មាសឪពុករបស់គាត់* "យើងអាចយល់ច្បាស់ថា ***ហាំបានរួមដំណេកជាមួយប្រពន្ធរបស់ឪពុក។***

គ) អ្នកណាក៏ដោយ ដែលជឿថា ហាំទទួលបណ្តាសាពីឪពុករបស់គាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះគាត់បានយកឱកាសពីណូអេ ដោយរួមដំណេកនៅក្នុងត្រសាលរបស់គាត់ ហើយបន្ទាប់មក ក៏បានប្រាប់រឿងនេះដល់បងប្អូន ២ នាក់ដែរនោះ មានការយល់ដឹងថា វាអាក្រក់ជាងសេះកាត់លាទៀត សូមអាន ខ២៤។ ការនេះបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា ហាំ " ***បានធ្វើ*** " ***រឿងអ្វី ១*** ដល់ណូអេ ហើយ ***មិនគ្រាន់តែឃើញកេរខ្មាសរបស់គាត់ទេ។*** គាត់បាននាំឲ្យមានភាព***អាម៉ាស់*** ដល់ឪពុករបស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់ ***បានរួមដំណេកជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់។*** ការនេះហើយបានធ្វើឲ្យណូអេ ត្រូវដាក់***បណ្តាសា***កាណាន។

ជាពូជចេញពីចំឡកររបស់ហាំ (ខ២៥-២៧) បើសិន មិនមែនជាការរួមភេទអញ្ចឹង ហេតុអ្វី បានជាចំឡកររបស់ហាំ ត្រូវបណ្តាសា ដូចជាអេវ៉ាត្រូវបណ្តាសាដែរ? តើអ្នកមើលមិនឃើញភាពស្រដៀងគ្នានៃការបង្ខូចខាងផ្លូវភេទ ដោយការសហាស្មន់ ហើយក៏មានបណ្តាសាតាមមកជាមួយ ក្នុងករណីទាំង២នេះ:*រវាងអេវ៉ា និង សត្វពស់ ហើយរវាងហាំ និងម្តាយគាត់?* (ចូរចំណាំ ថាអ្នកស្រីណូអេ មិនបានកើតកូនទៀតទេ បន្ទាប់ពីនោះមក។) ជាការជាក់ស្តែង ហាំ និងម្តាយរបស់គាត់ បានរួមដំណេកជាមួយគ្នា នៅពេល ដែលណូអេបានស្រវឹងស្រាដូចស្លាប់ (ងុប) ហើយដេកអាក្រាតនៅក្នុងត្រសាលរបស់គាត់។ កុំឲ្យគិតថា អំពើខុសសីលធម៌នេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្ត " ការជំរុញចិត្តឲ្យចង់ធ្វើនោះ "។ ម្តាយនិងកូនប្រុសនោះត្រូវតែបានញ៉ែញ៉ងគ្នានៅពេលណា១ ពីមុនការនោះទៀត ។

ចំណាំ: គឺបានចែង នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្របុរាណថា ចៅរបស់ហាំ ឈ្មោះនីមរ៉ុឌ ក៏បានបង្ខូចដូចជាហាំដែរ។ គឺគាត់បានរៀបការជាមួយម្តាយរបស់គាត់គឺសេមីរ៉ាមីស។

តើអ្វីជាការចាប់អារម្មណ៍របស់ណូអេបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់? សូមមើលចំនុច ក)ខាងលើ ហើយសូមអានការកត់ត្រាផ្សេងទៀត ក្នុងបទគម្ពីរផងដែរ ដើម្បីឃើញអ្វី ដែលការស្រវឹងអាច

ធ្វើឲ្យមនុស្សទៅជាយ៉ាងណានោះ។ វាមិនគ្រាន់តែបន្ទោកមនុស្សនោះប៉ុណ្ណោះទេ វាក៏ធ្វើឲ្យមនុស្សនោះទៅជាក្រដែរ ក៏បង្ហូចវិញ្ញាណនៃសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់គាត់ នាំឲ្យមានអំពើអនាចារ ឈឺអស់កម្លាំងគ្មានសណ្តាប់ ធ្នាប់ ព្រមទាំងផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានជាច្រើនទៀតដល់ជីវិតគាត់ រួមទាំងទំនាក់ទំនងជាមួយប្រពន្ធដែរ។ ដោយមិនមែនជាកូនសេតសុទ្ធ និងដោយមាននិស្ស័យ សត្វពស់ អ្នកស្រីណូអេក៏ចាប់តាំងឈានជើងចេញពីចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់នាង។ ស្ថានភាពស្រវឹងស្រាងុបងុលរបស់លោកណូអេនៅថ្ងៃនោះ បានផ្តល់ឲ្យអ្នកស្រី និងហាំមានឱកាស ប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងអាម៉ាស់។

ឃ). ខ ២៣ គឺជា ខ ដែលពិបាកជាងគេ ដើម្បីផ្សះផ្សារឿងទាំងមូលនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ ៩:២០-២៤ ទាក់ទងនឹងការរួមភេទ។ *ពួកអ្នកដែលជឿថា ហាំគ្រាន់តែ ឃើញរូបកាយអាក្រាតនៃឪពុករបស់គាត់នោះ មុខជានឹងអាន ហើយនិយាយថា ឃើញទេ សិម និងយ៉ាផែត បានយកអាវវែងមកបិទបាំងណូអេ ហើយដែលធ្វើអញ្ចឹងបានជាពួកគេដើរថយក្រោយដើម្បីកុំឲ្យពួកគេបានឃើញរូបកាយអាក្រាតនៃឪពុករបស់ពួកគេ។*

បើសិនជាងាយយល់រ៉ោហារស័ព្ទបែបនេះ នៅក្នុងបទគម្ពីរ ដូចអ្នកបូកលេខ ១+២+៣ មែននោះមនុស្សនៅក្នុងគ្រីស្ទសាសនានឹងមិនមានភាពច្របូកច្របល់ដូចនៅសព្វថ្ងៃនេះទេ។

ព្រះបានជ្រើសរើសផ្លូវដ៏អាថ៌កំបាំង ដើម្បីឲ្យពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងពួកឈ្លាសវៃរកគិតមិនយល់ ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏បានសំដែងសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់ក្នុងភាពសាមញ្ញ ដល់កូនក្មេង ដែលទើបនឹងរៀនវិញ។

ពួកយូដា ដែលជារាស្ត្ររើសតាំងរបស់ព្រះ មិនអាចយល់សេចក្តីពិតនៃអ្វី ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ បានបង្ហាញដល់ពួកគេ ពេលដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល នៅក្នុង យ៉ូហាន ៦) ថា មនុស្សត្រូវតែបរិភោគ សាច់និងផឹក ឈាមរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យបានជីវិត។ ពួកគេបានកាត់ស្រាយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់តាមន័យនៃពាក្យ ហើយបានគិតថា ទ្រង់កំពុងតែជំរុញឲ្យពួកគេ ក្លាយជា អ្នកស៊ីសាច់មនុស្ស ឬខ្មោចឆៅ (ព្រោយជញ្ជក់ឈាម) ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួករ៉ូម៉ាំងកាតូលិក បានយកការប្រសិទ្ធិ ទុកជាសាច់ឈាមពិត។

ង) សូមឲ្យយើងពិនិត្យមើល ខ ២៣: " *នោះសិម និងយ៉ាផែតនាំគ្នាយក**អាវវែង** មកត្រដាងពីស្មាទាំង២នាក់...* "

ឧបសម្ព័ន្ធ

ឥឡូវ បើអ្នកបកស្រាយខនេះតាម***ន័យនៃពាក្យ*** ដោយមិនបានគិតពីអត្ថន័យ ខាងវិញ្ញាណដ៏លាក់ទុកខាងក្រោយវានោះ អញ្ចឹង អ្នកត្រូវប្រឈមមុខនឹងសំនួរនេះ គឺ " *ហេតុអ្វីបានជាសិម និងយ៉ាផែត យកក្រណាត់**អាវជែងធំ** ហើយ**ធ្វន់** មកជំនួស**អាវល្អម** ហើយស្រាល ដើម្បីគ្របបាំងរូបកាយអាក្រាតរបស់គាត់?* " ក្រណាត់***អាវជែង*** នោះពិតជា ***ធំ*** ហើយ***ធ្វន់ទៀតផង*** បើមិនអញ្ចឹងទេពួកគេ មិនចាំបាច់ប្រើ **ស្មាទាំង២របស់ពួកគេ** ដើម្បីអូសវាមកទេ។ បើសិនជាអ្នកចង់គ្របបាំងអ្នកណាម្នាក់ ដែលកំពុងតែដេក តើអ្នកនឹងប្រើ (សូមនិយាយថា) ក្រណាត់កំរាល**ព្រំដ៏ធំ** ដែលមានផ្ទៃ ៦ហ្វុតការ ឬ**ប្រើក្រណាត់ធម្មតា** ដែលមានទំហំដូចគ្នា?

ច) ម្តងទៀត ខ នោះចែងថា " ***អាវជែង*** " គឺមិនមែនក្រណាត់ធំទេ។ ***អាវជែង*** គឺជា***គ្រឿង*** ពាក់ដើម្បីបិទបាំងរូបកាយ។ (ការបកប្រែអារ៉ាមែកនៃពាក្យនេះ គឺMantle) ដូច្នេះ តើវា*ធំ* និង*ធ្វន់*ប៉ុណ្ណាទៅ ដែលអ្នកទាំង២នោះត្រូវយក***អាវជែង***នោះ មកដាក់*លើស្មាទាំង២នាក់?* តើវាជា*អាវជែងអមិនសមរម្យ* ដែលណូអេពាក់ ឬកូនរបស់គាត់ណា១ពាក់? បើមិនមែនទេ អញ្ចឹងវាត្រូវតែជា *ក្រណាត់អាវជែងធម្មតា-ជាអាវដណ្តប់គ្មានដៃ។* ហើយ*អាវជែង* ដែលមានទំងន់និង*ទំហំធម្មតា* នៅលើស្មារបស់អ្នកទាំង២ ដែលដើរថយក្រោយ មានន័យថា ពួកគេត្រូវតែជាក់ស្មាទល់គ្នា ហើយបើធ្វើអញ្ចឹងតើមិនមែនជារឿងភ្លើឆ្លើទេឬអី?(បើអ្នកជឿគម្ពីរគ្រាន់តែប្រើខួរក្បាលគិតនោះមុខជាមិនមានគ្រូអធិប្បាយនិងអ្នកជឿដែលមានសម្រែកសត្វលាច្រើនទេ

ឆ) នៅពេលដែលអ្នកណាម្នាក់ **បានដឹងអំពីរបៀប** ដែលព្រះបានប្រើវោហារ សព្វជាក់លាក់ពិតប្រាកដ ដើម្បីលាក់សេចក្តីពិត ហើយសំដែងវានោះ **អញ្ចឹង** វាមិនពីបាកនឹងឃើញរូបភាពពិតនៃសេចក្តីពិតទេ។

បន្ទាប់ពីបានមានទំនាក់ទំនងខាងសាច់ឈាមជាមួយម្តាយរបស់គាត់ហើយ ហាំ ក៏មានការ***ខ្មាស***នឹងប្រាប់បងប្អូនរបស់ខ្លួនអំពីការនោះដែរ។ គាត់ក៏ដូចជា***ស្ត្រីកំផិត*** ដែលបន្ទាប់ពីបានកំផិតរួច ហើយហ៊ានអួតខ្លួន និងនិយាយថា នាងមិនបានប្រព្រឹត្តអាក្រក់ទេ! (សុភាសិត ៣០:២០) គាត់មិនបានគិតពីសេចក្តី*អាម៉ាស់* ដែលគាត់បានធ្វើដល់ឪពុករបស់គាត់ ដែលនៅ ពេលនោះឯង កំពុងតែដេក*អាក្រាត* និងស្រវឹងងុបងុល នៅក្នុងត្រសាល

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង
របស់គាត់។ (តើអ្នកមិនអាមឃើញសេចក្តីវេទនា ដែលបានមកដល់ណូអេ ជាលទ្ធផលនៃ
ការស្រវឹង-ស្រារបស់គាត់ទេឬអី?)។ សិម និងយ៉ាផែត បានយក*អាវវែង* " *...ហើយដើរថយ
ក្រោយ**ទៅបាំងកេរខ្មាសឪពុក ទាំងមើលចំទៅខាងមុខ...**"។ ការគ្របបាំង នេះគឺពិតជាគ្រប
បាំងមែន,ពាក្យរសើបជាក់លាក់ ដែលប្រើនៅទីនេះ បានប្រាប់យើងថា បងប្អូនទាំង២នាក់
មានភាពអាម៉ាស់ នូវអ្វីដែលបានកើតឡើង "*ទាំងមើលចំទៅខាងមុខ* "

នៅពេលដែលពួកគេកំពុងតែបិទបាំងកេរខ្មាសឪពុក។

ជ) សូមឆែកមើលបទគម្ពីរទាំងនោះ ដែលទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ពាក្យ " *អាវវែង* "
និងពាក្យរសើប " *នៅលើស្មា* " ។ អ្នកនឹងសំគាល់ឃើញថា " *អាវវែង* " (មិនមែនជាដុំក្រ
ណាត់ទេ) គឺជា ប្រដាប់គ្របបាំង។ បទគម្ពីរបានបញ្ជាក់ថា បងប្អូននេះ " *នាំគ្នាយកអាវវែង
មកត្រដាងពីស្មាទាំង២នាក់* "។ មានន័យថា ពួកគេទាំង២ បានយករឿងនេះដាក់លើខ្លួន
ពួកគេ ដើម្បីទទួលនឹម និងបិទបាំងសេចក្តីអាម៉ាស់នោះ។ ប៉ុន្តែវាជាការទទួលខុសត្រូវមួយ
ដែលពិបាកនឹងទ្រាំទ្រមែន។ លុះកាលណូអេបានស្វាងពីស្រាឡើងហើយក៏បានដឹងពីការ
អាក្រក់ដែលហាំបានធ្វើ។

ឈ) " *...មិនឲ្យឃើញកេរខ្មាសរបស់គាត់ឡើយ* " *នេះគឺជាប្រយោគបញ្ជាក់ ដែល
បង្ហាញថា សិម និងយ៉ាផែត មិនមានការពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការអសីលធម៌នេះជាមួយម្តាយ
របស់ពួកគេទេ។ នៅពេលដែលឪពុករបស់ពួកគេកំពុងតែនៅក្រោមបណ្តាសានៃផឹកស្រា
ដល់ស្រវឹងនេះ។*

៧. ណូអេជាកូនចុងក្រោយបង្អស់របស់សេតដែលបរិសុទ្ធ

កំណត់ត្រាពង្សប្រវត្តិទាំងអស់នៅក្នុងបទគម្ពីរបរិសុទ្ធត្រូវបានរៀបចំតាមលំដាប់លំដោ
យ។ ព្រះជាម្ចាស់មិនបានសរសេរសៀវភៅរបស់ទ្រង់ដោយមិនរើសមុខឡើយ។ សេចក្តីជូន
ដំណឹងលោកុប្បត្តិ ៥ ***វាត្រូវបានគេហៅថា សៀវភៅនៃជំនាន់អ័ដាម*** *។* នៅក្នុងខ ៣ វាចែង
ថាអ័ដាម"*បង្កើតកូនប្រុសមួយ ឲ្យ មានរូបរាងដូចរូបអង្គរបស់ខ្លួន,ហើយបានដាក់ឈ្មោះថា
សេត* *។* ដូច្នេះដើម្បីឱ្យកូនច្បងត្រូវបានកត់ទុកនោះគាត់ត្រូវតែជាកូនចៅផ្ទាល់របស់សេត
ដែលមានរូបនិងរូបរាងដូចអ័ដាម។ (មានតែកូនច្បងទាំងអស់ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានគេកត់
ត្រាទុក) ហើយចាប់តាំងពីកំណត់ត្រាបានបញ្ចប់ដោយឈ្មោះរបស់ណូអេ,ណូអេត្រូវតែជា

កូនច្បងនៃកូនប្រុសច្បងសេតព្រោះ កូនប្រុសច្បងនិង កូនប្រុសពីរនាក់ទៀតជាកូនកាត់ដោយសារអាពាហ៍ពិពាហ៍ចម្រុះរបស់គាត់។ ទោះបីយ៉ាផែតជាកូនច្បងរបស់ណូអេក៏ដោយ ក៏គាត់មិនមានភាពដូចនិងរូបសម្បត្តិរបស់អ័ដាមដែរ ដូច្នេះឈ្មោះរបស់គាត់មិនត្រូវបានចុះក្នុងបញ្ជីពង្សាវតារបស់អ័ដាមទេ។ សូមកត់សម្គាល់ថាឈ្មោះរបស់គាត់ត្រូវបានដាក់បន្ទាប់ពីប្អូនប្រុសពីរនាក់របស់គាត់គឺសិមនិងហាំ (លោកុប្បត្តិ ៥:៣២) ។ ហេតុដូច្នេះហើយពង្សាវតានៃកូនប្រុសទាំងបីរបស់ណូអេត្រូវបានកត់ត្រាទុក។ "*ទាំងនេះគឺជារបស់កូនប្រុសបីនាក់របស់ណូអេហើយក្នុងនោះមានពាសពេញលើផែនដីទាំងមូល*" (លោកុប្បត្តិ ៩:១៩); "*ឥឡូវនេះជាជំនាន់របស់កូនលោកណូអេលោកសិមហាំនិងយ៉ាផែតហើយពួកគេបានកើតមកក្រោយទឹកជំនន់*" (លោកុប្បត្តិ ១0: ១) ។ មិនមានកំណត់ត្រាអំពីវង្សត្រកូលរបស់ណូអេទេ។ ហេតុអ្វី? ដោយសារតែគ្មានកូនប្រុសណាម្នាក់របស់គាត់មានរូបនិងរាងកាយដូចគាត់ (នៃពូជសេត) ។ ហើយទោះបីយ៉ាផែតបានធ្វើក៏ដោយក៏ឈ្មោះរបស់គាត់នឹងត្រូវបានកត់ត្រានៅក្នុងវង្សត្រកូលរបស់អ័ដាមដែរ។

សូមកត់សម្គាល់ថា កូនប្រុសដំបូងរបស់ណូអេ បានកើតនៅពេល គាត់មានអាយុ ៥00 ឆ្នាំ។ កូនច្បងផ្សេងទៀត (នៃពូជអ័ដាម) មុនពេលគាត់មានរបស់ពួកគេមុនពេលពួកគេមានអាយុ 190 ឆ្នាំ។ ហេតុអ្វីបានជាមានគម្លាតដ៏ធំនេះនៅក្នុងអាយុ? មូលហេតុគឺច្បាស់នៅពេលយើងដឹងថានៅពេលណូអេបាន កើតមកឥទ្ធិពលរបស់កាអ៊ីនទៅលើជនជាតិសេតគឺខ្លាំងណាស់ដែលមនុស្សទាំងអស់លើកលែងតែណូអេបានចូលក្នុងសំណាញ់នៃជីវិតរបស់កាអ៊ីន។ ប៉ុន្តែណូអេបានធំឡើងជាមនុស្សសុចរិតហើយគាត់បានដើរជាមួយព្រះហើយជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ក្នុងចំណោម ប្រជាជនរបស់គាត់ដែលបានរកឃើញព្រះគុណនៅចំពោះព្រះ។

នៅពេលណូអេមានអាយុគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីរកប្រពន្ធគាត់មិនអាចរកឃើញស្ត្រីសេតម្នាក់ក្នុងចំណោមចំនួនអ្នកដែលលង់លក់ដែលសុខចិត្តរស់នៅដោយសុចរិតហើយដើរតាមផ្លូវសេតជាមួយគាត់។ វិធីរបស់កាអ៊ីនគឺកាន់តែទាក់ទាញដល់ពួកគេដូចជាពន្លឺនៃទៀនគឺសំរាប់ខែឬពន្លឺរបស់ហូលីវូតចំពោះគ្រីស្ទបរិស័ទសព្វថ្ងៃនេះ។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងថាមនុស្សនៅជំនាន់របស់គាត់ពុករលួយហើយអាក្រក់ណាស់ដែលព្រះត្រូវបំផ្លាញពួកគេ។ សម័យកាល

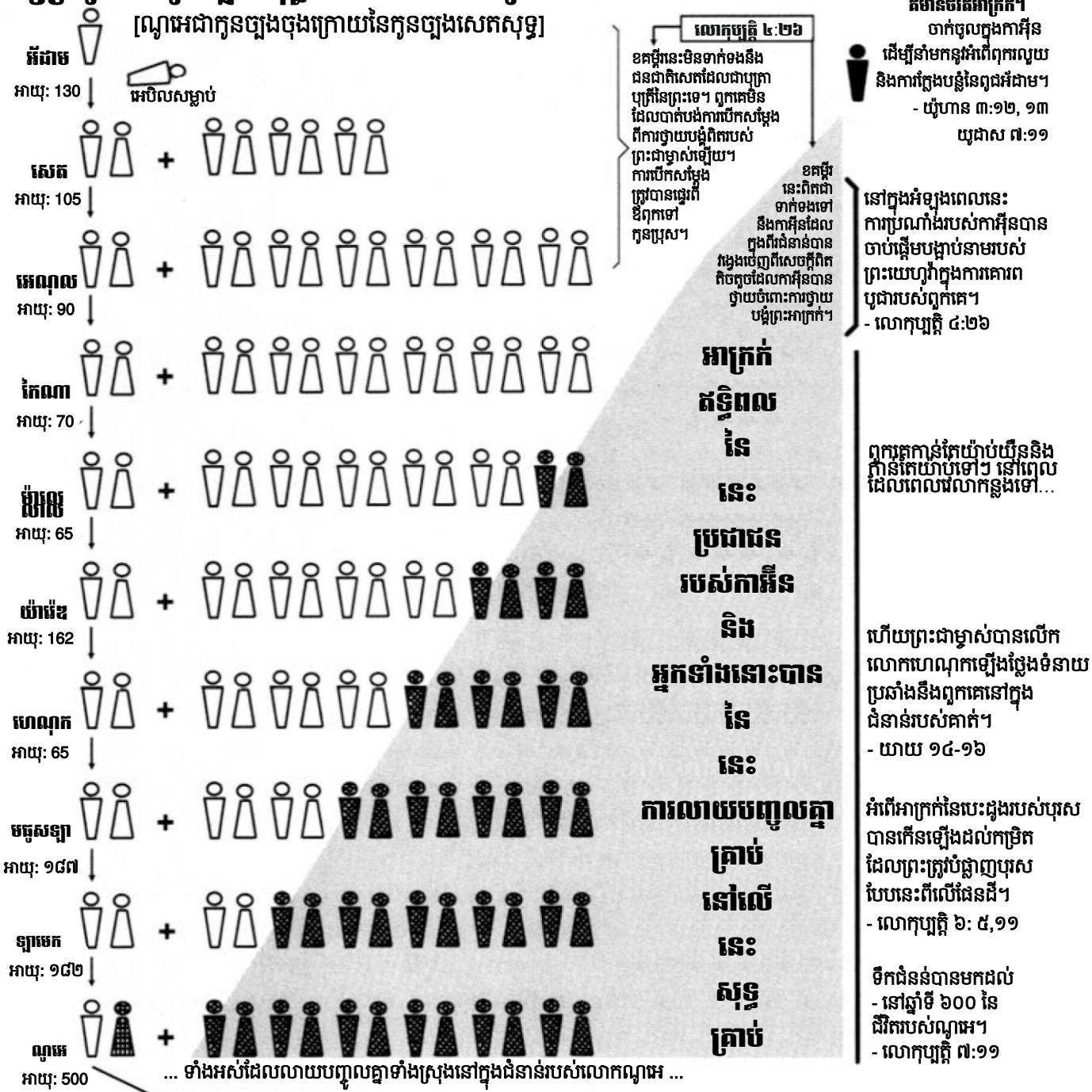
ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង
នៃអំពើអាក្រក់ដ៏អស្ចារ្យនេះបានចាប់ផ្តើមពីជំនាន់អេណុសដែលបានឃើញពូជរបស់កាអ៊ីន
ដំបូងនិងការបង្ខូចឈ្មោះរបស់ព្រះយេហូវ៉ានៅក្នុងការគោរពបូជារបស់ពួកគេ(លោកុប្បត្តិ ៤:
២៦)។ នៅពេលដែលជនជាតិសេតនិងកាអ៊ីនចាប់ផ្តើមលាយនិងរៀបការជាមួយគ្នាបន្តិច
ម្តង ។ កូនកាត់បានកើតមក។ ហើយកូនចៅនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ចម្រុះបែបនេះជាទូទៅ
កាន់តែអាក្រក់និងអាក្រក់។ នេះគឺជាកលល្បិចមួយក្នុងចំណោមល្បិចកលជាច្រើនរបស់
សាតាំងដើម្បីបំផ្លាញពូជរបស់អ័ដាម។យូរ ។ ទៅព្រះបានលើកលោកហេណុកឡើងថ្លែង
ទំនាយដល់ជំនាន់របស់គាត់អំពីការជំនុំជំរះរបស់ព្រះដែលជិតមកដល់លើអំពើពុករលួយនិង
អំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ (យូដាស ១៤-១៦) ។ បន្តិចម្តងៗអំពើអាក្រក់របស់មនុស្សបានក្លាយ
ទៅជាអស្ចារ្យដល់ម្ល៉េះដែលព្រះត្រូវហៅវា ឲ្យ ឈប់នៅជំនាន់ណូអេ (លោកុប្បត្តិ ៦: ៥,១១)
។

បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ណូអេពូនិងមីងបងប្អូនជីដូនមួយ និងសាច់ញាតិផ្សេងទៀតក៏
បានចុះចាញ់នឹងឥទ្ធិពលអាក្រក់និងអំពើអាក្រក់របស់ប្រជាជនកាអ៊ីនដែលពួកគេបានធ្វើខ្លួន
ដោយការថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយការធ្វើបាបនិងអំពើអាក្រក់ផ្សេងទៀត។ ទោះបីជាហ្សែនពួក
គេជាសេតសុទ្ធ ក៏ដោយពួកគេលែង មានភាពសុចរិតនៅចំពោះ ព្រះនេត្ររបស់ព្រះទៀត
ហើយ។ ពួកគេជាបុត្រានិងបុត្រីរបស់ព្រះដ្បិតពួកគេបានទៅជាសត្វពស់ដែលជាផ្លូវរបស់កា
អ៊ីន។ ពួកគេបានបោះបង់ចោលជំនឿរបស់អ័ដាមដែលជាបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះព្រះ
មិនចាំបាច់យកពួកគេចូលទៅក្នុងទូកទេ។

ទោះយ៉ាងណាមួយសន្ទុះ ក្រោយមកណូអេបានបន្តរស់នៅនិងដើរជាមួយព្រះរហូតដល់
គាត់មានអាយុជិត ៥០០ ឆ្នាំនៅពេលដែលគាត់ត្រូវដោះស្រាយហើយចាប់ផ្តើមបង្កើតគ្រួសារ
មួយដើម្បីទទួលបានត្រកូលគ្រួសាររបស់គាត់។ ឥឡូវនេះនៅក្នុងពូជ ណាមួយត្រូវតែមាន
មនុស្សដែលកោតខ្លាចព្រះ។ ដោយគ្មានករណីលើកលែង ត្រូវតែមានខ្លះក្នុងចំណោមកាអ៊ីន
និងគ្រាប់ពូជចម្រុះមួយចំនួន។ ប្រសិនបើមិនមានស្ត្រីសេតដែលសុខចិត្តដើរតាមផ្លូវសេត
ជាមួយគាត់ទេណូអេ ត្រូវរើសយកម្នាក់ពីមនុស្សផ្សេងទៀតដែលសុខចិត្តថ្វាយបង្គំព្រះរបស់
គាត់ហើយដើរតាមមាគ៌ានៃសេចក្តីពិតដែលបុព្វបុរសរបស់គាត់បានធ្វើ។

រង្វង្សត្រកូលនៃកូនច្បងសុទ្ធរបស់អាដាមនិងកូន។

[ណូអេជាកូនច្បងចុងក្រោយនៃកូនច្បងសេតសុទ្ធ]

សាតាំង
គឺមានចរិតអាក្រក់។
ចាក់ចូលក្នុងការ៉ីន ដើម្បីនាំមកនូវអំពើពុករលួយ និងការក្បែងបន្លំនៃពូជអ័ដាម។
- យ៉ូហាន ៣:១២, ១៣
យូដាស ៧:១១

នៅក្នុងអំឡុងពេលនេះ ការប្រណាំងរបស់ការ៉ីនបានចាប់ផ្តើមបង្អាប់នាមរបស់ព្រះយេហូវ៉ាក្នុងការគោរពបូជារបស់ពួកគេ។
- លោកុប្បត្តិ ៤:២៦

ពួកគេតែកាន់តែយ៉ាប់យ៉ីននិងតាន់តែយ៉ាបទៅៗ នៅពេលដែលពេលវេលាកន្លងទៅ...

ហើយព្រះជាម្ចាស់បានលើកលោកហេណុកឡើងថ្លែងទំនាយប្រឆាំងនឹងពួកគេនៅក្នុងជំនាន់របស់គាត់។
- យ៉ាយ ១៤-១៦

អំពើអាក្រក់នៃបេះដូងរបស់បុរសបានកើនឡើងដល់កម្រិតដែលព្រះត្រូវបំផ្លាញបុរសបែបនេះពីលើផែនដី។
- លោកុប្បត្តិ ៦: ៥,១១

ទឹកជំនន់បានមកដល់
- នៅឆ្នាំទី ៦០០ នៃជីវិតរបស់ណូអេ។
- លោកុប្បត្តិ ៧:១១

លើកលែងតែណូអេជាគ្រាប់ពូជសុទ្ធ រួមទាំងបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ណូអេបានធ្លាក់ពីព្រះគុណរបស់ព្រះនៅពេលពួកគេធ្វើដំណើរទៅការ៉ីន។ ពួកគេបានក្លាយជាកូនប្រុសស្រីហើយដូច្នេះពួកគេលែងមានភាពសុចរិតនៅចំពោះព្រះបើទោះបីជាហ្សែនសុទ្ធក៏ដោយ។

ទោះបីណូអេរៀបការជាមួយពូជពង្សការ៉ីនលាយចំរុះក៏ដោយគាត់មិនបានធ្វើឱ្យជីវិតគាត់ខូចឡើយ។ គាត់បានដើរជាមួយព្រះហើយបានឃ្លាតឆ្ងាយពីអំពើអាក្រក់ដែលកំពុងកើតមាននៅក្នុងជំនាន់របស់គាត់។ មានតែគាត់ម្នាក់ទេដែលបានសុចរិតនៅចំពោះព្រះនេត្ររបស់ព្រះ។ គ្មានពូជសុទ្ធផ្សេងទៀតនៅក្នុងជំនាន់របស់គាត់រស់នៅដូចដែលគាត់ធ្លាប់រស់នៅនោះទេ។ សូមមើលលោកុប្បត្តិ ៦: ៨,៩; ៧: ១

និមិត្តសញ្ញា

→ បុត្រានិងបុត្រីដែលបរិសុទ្ធ
បុត្រានិងបុត្រីដែលបានចូលរួមនិងបានចូលរួមជាមួយប្រជាជន
→ការ៉ីននិងពូជដែលចំរុះគ្នាក្នុងរបៀបរស់នៅខាងសាច់ឈាមដូចជាការថ្វាយបង្គំរូបព្រះរូបអាសអាភាសជាដើមពួកគេលែងមានភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ។
→អ្នកស្រី។ ណូអេជាការ៉ីនឬកូនកាត់។

ទោះយ៉ាងណានោះគឺជាឆន្ទៈដែលអាចអនុញ្ញាតបានពីព្រះ។

ទោះបីជាណូអេបានរៀបការជាមួយប្រពន្ធមិនមែនសេតក៏ដោយក៏គាត់មិនបានធ្វើឱ្យជីវិតគាត់ខូចដែរ។ គាត់បានដើរជាមួយព្រះដូចជាអេណុកដែរ។ គាត់បានរក្សាខ្លួនគាត់ឱ្យរួចផុតពីអំពើអាក្រក់និងអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ដែលមានពាសពេញ។ នៅក្នុងភាពងងឹតខាងសីលធម៌ជីវិតរបស់លោកណូអេបានពេញទៅដោយសេចក្តីសុចរិត(លោកុប្បត្តិ ៦: ៩; ៧: ១)

សម្គាល់៖ទោះបីជាព្រះគម្ពីរមិនបានចែងយ៉ាងច្បាស់ក៏ដោយណូអេត្រូវតែរៀបការជាមួយណាម៉ាដែលជាកូនស្រីរបស់កាអ៊ីនឡាមេក (លោកុប្បត្តិ៤:២២)។ ឈ្មោះនេះត្រូវបានលើកឡើងបានរៀបរាប់នៅក្នុងពង្សប្រវត្តិប្រសិនបើនាងមានតួនាទីសំខាន់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ (ម៉ា ១: ៥,១៦) ។

"ណូអេជាមនុស្សសុចរិតហើយល្អឥតខ្ចោះនៅជំនាន់របស់គាត់ហើយណូអេបានដើរជាមួយព្រះ"(លោកុប្បត្តិ ៦: ៩ ខ) ។ ខនេះប្រាប់យើងពីប្រភេទមនុស្សដែលណូអេជា,កុំឆ្ងល់ពីមូលហេតុដែល *"ណូអេមានព្រះគុណនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះអម្ចាស់"*(លោកុប្បត្តិ ៦: ៨) ។ [សូមពិគ្រោះជាមួយខមហ្វ្រេសរបស់ ២៥៨៨ សំរាប់ពាក្យព្រះគុណ។ ព្រះគុណ" ជាភាសាហេព្រើរគឺ *"chen"* មានន័យថាសន្តានចិត្តសប្បុរសការអនុគ្រោះការីករាយមានតម្លៃគួរឱ្យស្រឡាញ់រាប់អានពីលេខ ២៦០៣, ឈិន, ឱនចំពោះសេចក្តីសប្បុរសដល់មនុស្សទាប។ អនុគ្រោះ, ប្រទាន; ដើម្បីអង្វរ] មិនត្រឹមតែគាត់ជាមនុស្សសុចរិត (សុចរិត) ប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែគាត់ក៏ជាមនុស្សល្អឥតខ្ចោះផងដែរហើយគាត់បានដើរជាមួយព្រះ។ ពាក្យថា *"ល្អឥតខ្ចោះ"* ដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងខនេះត្រូវបានបកប្រែពីភាសាហេប្រឺថា"**tamim**" ដែលមានន័យថា"***គ្មានភាពឥតខ្ចោះ***" បើនិយាយពីពូជឬមេ។ ដូច្នេះបទគម្ពីរបង្ហាញយើងយ៉ាងច្បាស់ថាណូអេជា"**ពូជសុទ្ធ។សេតធី**"តមិនមែនកូនកាត់ទេ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ,ដោយសារអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់គាត់ជាមួយកាអ៊ីនឬស្ត្រីកូនកាត់ណូអេអាចមាន**កូនប្រុស**តែបីប៉ុណ្ណោះ។ កូនច្បងរបស់សេតទាំងអស់មុនពេលគាត់មាន**កូនប្រុសស្រី**ដោយសារតែពួកគេទាំងអស់បានរៀបការជាមួយស្ត្រី Sethic ។ នេះដោយសារតែហេតុផលពីរ។ ***ទីមួយការរៀបការបែបនេះតែងតែនាំឱ្យមានការរំខានដល់ប្អូន។*** ដូច្នេះណូអេមានកូនប្រុសនិងគ្មានកូនស្រី។ ***ទីពីរវាគឺជាផែនការរបស់ព្រះដើម្បីនាំបទបញ្ញត្តិតាមរយៈ***

ការជំនុំជំរះដោយទឹកជំនន់ថាកូនប្រុសទាំងបីរបស់លោកណូអេនឹងក្លាយជាបុព្វបុរសនៃពូជមនុស្ស (លោកុប្បត្តិ ៩: ១៩) ។

៨. ផលផ្លែនៃពស់, ពូជខាងវិញ្ញាណរបស់សាថាន

តាមពិតសាតាំងមិនអាចបង្កើតឬបង្កើតកូនបានទេ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយគាត់អាចក្លែងបន្លំនិងបង្វែរអ្វីដែលព្រះបានបង្កើត។ កាអ៊ីនគឺជាសត្វពស់។ គាត់ជារូបកាយរបស់កូនប្រុសពស់។ ប៉ុន្តែគាត់ជាកូនរបស់សាតាំង។ ឧទាហរណ៍ប៉ូលបានហៅបុរសនៃអំពើបាបដែលជា" *កូនប្រុសនៃសេចក្តីអន្តរាយ*" (២ ថែ២: ៣); ព្រះយេស៊ូវបានហៅយូដាសអ៊ីស្ការីយ៉ុតជា" *អារក្ស*" (យ៉ូហាន ៦:៧០); ហើយពីទ្រឹស្តីនៃសម័យរបស់ទ្រង់ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ពួកគេថា"*អ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅរបស់មារសាតាំង*" (យ៉ូហាន ៨:៤៤)។ មែនហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះច្បាស់ណាស់-ពួកគេជាកូនខាងវិញ្ញាណរបស់អារក្ស! ពួកគេមានហ្សែនខាងវិញ្ញាណរបស់ឪពុករបស់ពួកគេហើយបានទទួលគុណសម្បត្តិអាក្រក់របស់វា។

៩. "តំណាដែលបាត់"

"តំណាដែលបាត់" នេះពិតជាមិនត្រូវនឹងទ្រឹស្តីនៃការវិវត្តន៍របស់ឆាលដាវីនទេ។ សត្វមិនបានវិវត្តពីទម្រង់ជីវិតទាបជាងនេះទេហើយមនុស្សក៏មិនបានវិវត្តពីសត្វស្វាដែរ។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់ថាសត្វនិមួយៗត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយឡែកពីគ្នានិងប្លែកពីសត្វដទៃទៀត។ លើកលែងតែសត្វពស់សត្វដទៃទៀត ទាំងអស់មានសព្វថ្ងៃនៅក្នុងទម្រង់ដូចគ្នាដែលពួកវាត្រូវបានបង្កើតតាំងពីដើមមក។ បក្សីសាងសង់សំបុករបស់ពួកគេនិងចិញ្ចឹមជីវិតដូចដែលពួកគេតែងតែមាន។ ឃ្មុំសាងសង់ទឹកឃ្មុំរបស់ពួកគេដូចដែលពួកគេធ្លាប់ធ្វើ។ អ្នករត់តាក់ស៊ីសាងសង់ទំនប់របស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែមានតែបុរសម្នាក់គត់ដែលមានចេះបានមកពីមហាវិទ្យាល័យធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង។ យោងទៅតាមកំណត់ហេតុក្នុងសៀវភៅលោកុប្បត្តិ ព្រះបានបង្កើតភាវៈរស់ទាំងឡាយដែលចាប់ផ្តើមពីទីទាបបំផុតរហូតដល់ទំរង់ខ្ពស់បំផុត។ ឧទាហរណ៍គាត់បានបង្កើតកង្កែបមុនស្វា។ សត្វស្វាហ្ស៊ីហ្ស៊ីនៅមុខសត្វពស់ហើយចុងក្រោយទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សអោយមានអំណាចលើសត្វទាំងអស់។ ហើយដោយសារតែសត្វពស់លែងជាទំរង់ដើមរបស់វាដែលត្រូវបានបង្កើតមុនពេលដែលគាត់ត្រូវបណ្តាសាវាមាន "តំណាដែលបាត់" ។

១០.កូនកាត់-សេត-ស្លាប់

សូមចងចាំថាមានភាព*ខុសគ្នា*ខ្លាំងរវាងសត្វនិងមនុស្ស។ បុរសមាន ***"ព្រលឹងខាងវិញ្ញាណ"*** ប៉ុន្តែសត្វមិនមាន។ សត្វត្រូវបានបង្កើតដោយផ្ទាល់ពីធូលីដីរីឯមនុស្សត្រូវបានបង្កើតជាវិញ្ញាណជាមុនសិនដែលជារូប**សំណាករបស់ព្រះ**ជាម្ចាស់មុនពេលដែលគាត់ត្រូវបានគេដាក់ចូលទៅក្នុងធូលីដីដែល**មានលក្ខណៈដូចរូបធាតុនៃព្រះ** (លោកុប្បត្តិ:១ ២៦-២៧; ២: ៧) ។ ចំពោះសត្វកូនកាត់" **ការស្លាប់**" របស់ពួកគេគឺ**រាងកាយ** (ភាពគ្មានកូន - មិនមានផ្លែសួតហួតហែង) ។ ចំពោះមនុស្សវិញព្រះយកព្រះទ័យទុកដាក់នឹងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទ្រង់។ ព្រលឹងជាងធូលីដីរបស់គាត់, ដូច្នេះនៅពេលដែល" **សេចក្តីស្លាប់**" បានមកលើមនុស្សវាគឺជា**ការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ** (ភាពគ្មានកូនខាងវិញ្ញាណ - បង្កើតផលហើយសួតហួតហែង) វាត្រូវការព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះដើម្បីធ្វើឱ្យគាត់ទទួលបានផ្លែផ្កាតាមរយៈការធ្វើឱ្យគាត់មាន**ជីវិត**ឡើងវិញ (យ៉ូហាន ៦:៦៣; ១ ពេ ៣:១៨) ។ ទឹកនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងធ្វើឱ្យគាត់មានជីវិត "ហើយនាំឱ្យគាត់បង្កើតផលខាងវិញ្ញាណនៃព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិត" ។ តើព្រះយេស៊ូវមិនបានមានបន្ទូលទេថា"*ប្រសិនបើមនុស្សមិនកើតពីទឹក និងពីព្រះវិញ្ញាណទេ គេពុំអាចចូលក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ?*"(យ៉ូហាន ៣: ៥) ។

១១.ការសហាយស្មន់

នៅពេលសត្វពស់ត្រូវបានប្រើដោយ អារក្សបានចូលមកកាន់នាងអេវ៉ាដើម្បីល្បួងនាង នោះវាបានធ្វើអោយមានការងឿងឆ្ងល់ចំពោះនាងដោយសួរថា" *មែនហើយព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលទេ?*" (លោកុប្បត្តិ ៣: ១)។ ការពិតដូចដែលយើងដឹងគឺថា**ព្រះបានមានបន្ទូល។** *ដោយបំផ្លាយ*ពាក្យមួយហើយដាក់វាខុសកន្លែងសាតាំងអាចបង្ហាញការ*បកស្រាយខុស*ឬផ្តល់នូវការបកស្រាយខុស នៃសេចក្តីពិតដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ដំបូង។ *សេចក្តីថ្លែងការណ៍ឬពាក្យបញ្ជាបញ្ជាក់អះអាងបានក្លាយជាសំណួរគួរឱ្យសង្ស័យ។* នៅពេលដែលអេវ៉ាត្រូវបានយល់ដោយសត្វពស់យ៉ាងខ្លាំងដើម្បីជឿពាក្យរបស់វា -"*ទេ! អ្នកទាំងពីរនឹងមិនស្លាប់ទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះជាម្ចាស់ជ្រាបថា ថ្ងៃណាអ្នកបរិភោគផ្លែឈើនោះ ភ្នែកអ្នកនឹងបានភ្លឺ ហើយអ្នកនឹងបានដូចព្រះ ដែលស្គាល់ល្អស្គាល់អាក្រក់ជាមិនខាន*"(លោកុប្បត្តិ ៣: ៤ខ-៥)

ហើយនាង**យក**វាមកដាក់ក្នុងគំនិត(ចិត្តរបស់នាង)ហើយមាន**ទំនាក់ទំនង**ជាមួយវានាងបាន**ប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ**ដោយបញ្ចូលសេចក្តីកុហកជាមួយបទបញ្ញត្តិដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះដែលជា បានផ្តល់ទៅឱ្យនាង។ **បន្ទាប់មក**ការប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌**ខាងផ្លូវភេទ**ជាមួយសត្វពស់ត្រូវបានប្រព្រឹត្តហើយ **សេចក្តីស្លាប់**ត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងពិភពលោក។

អេវ៉ាបានប្រព្រឹត្តអំពើសហាយស្មន់ខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ:**១)** នៅពេលដែលនាងបានលុបចោលផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទាក់ទងនឹងផ្លែឈើដែលត្រូវបានហាមឃាត់ពី" *ដើមឈើ*" -" *ចំណេះដឹងអំពីអំពើល្អនិងអាក្រក់*" **២)** នៅពេលដែលនាងបានបន្ថែមទៅព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ -" ហើយអ្នកក៏មិនត្រូវប៉ះវាដែរ" ទី **៣)** នៅពេលដែលនាងផ្លាស់ប្តូរចំណែកនៃអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលថា"*អ្នកនឹងត្រូវស្លាប់*" ទៅជា "*ក្រែងលោអ្នកត្រូវស្លាប់*" ដោយធ្វើឱ្យបទបញ្ញត្តិច្បាស់លាស់របស់ព្រះមានលក្ខខណ្ឌ។តាមមើលទៅអ្វីដែលនាងអេវ៉ាបានធ្វើគឺដូចគ្នានឹងពួកគ្រីស្ទានជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះ ដែរ។អ្នកដឹកនាំសាសនាកំពុងតែ*បន្ថែម*គាលលទ្ធិនិងឆ្កែចៀមរបស់ពួកគេទៅនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហើយក៏មានការ*ផ្លាស់ប្តូរ*ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយបង្វែរបទគម្ពីរអោយត្រូវនឹងការបកស្រាយនិងការបកស្រាយរបស់ពួកគេ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេប្រឈមមុខនឹងសេចក្តីពិតដែលមិនស្របតាមការបង្រៀនរបស់ពួកគេពួកគេគ្រាន់តែលុបផ្នែកខ្លះនៃបទគម្ពីរឬមិនអើពើនឹងវាទាំងស្រុង។

១២. ច្បាប់មិនមែនជាបុគ្គល

ដោយសារពួកគេ**ខ្វះការយល់ដឹង** ខាងវិញ្ញាណអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងការបង្រៀនរបស់កម្មវិធីផ្ញើសារ*យុគសម័យឡៅឌីសេ*អ្នកនាំសារឌុអូវីលលៀមប្រាហាំអ្នកជឿសារបញ្ចប់ម៉ោងបានទទូចថា*"ដើមឈើទាំង" ពីរនៅកណ្តាលសួនច្បារ*គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនិង សាតាំងឬព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនិងសត្វពស់ឈរក្បែរគ្នានៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។ បន្ទាប់មកមានអ្នកខ្លះដែលជំទាស់ថា" *ដើមឈើ*" គឺអេវ៉ានិងពស់ឬអេវ៉ានិងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការបង្រៀនដែលមានការភាន់ច្រឡំគឺផ្អែកលើការយល់ច្រឡំ នៃពាក្យមួយចំនួនដែលត្រូវបានប្រើនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ដូចនេះភាពមិនស៊ីចង្វាក់គ្នានៅក្នុងការបកស្រាយរបស់ពួកគេ។

*"លោកុប្បត្តិ ២: ៩ខ មិនបាននិយាយថាដើមឈើទាំងពីរ**ឈរ**ក្បែរគ្នានៅកណ្តាលសួនច្បារអេដែន។ ដូចគ្នានេះផងដែរព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមិនអាចនៅទីនោះក្នុងសួនច្បារអេដែនដូចដែលគាត់មិនទាន់បានកើតនៅឡើយទេ។ លោកុប្បត្តិ ២: ៩ខ គ្រាន់តែនិយាយថា"នៅកណ្តាលសួនឧទ្យានក៏មានដើមឈើដែលផ្តល់ជីវិត និងដើមឈើដែលនាំអោយស្គាល់ល្អស្គាល់អាក្រក់ដែរ។ ដើមជីវិតគឺជាមាគ៌ាដ៏ទេវភាពឬច្បាប់នៃជីវិត។ វាគឺជាសេចក្តីពិតដ៏ទេវភាពដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានសម្រាប់ជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ សុភាសិត*

*៣:១៨ ចែងថា" នាង (នោះគឺជាប្រាជ្ញាខ ១៣ និង ១៩ ដែលជាលក្ខណៈពិសេសនៃព្រះបន្ទូល **ដ៏ទេវភាពនៃជីវិត)** គឺជាដើមឈើនៃជីវិតដល់អ្នកដែលចាប់នាងហើយសុភមង្គលគឺគ្រប់គ្នា រក្សានាង" ។*

១៣.វិវរណៈ-វិវរណៈ

លោកុប្បត្តិ ៣: ៦ ចែងថាដើមឈើនេះ*"វិវរណៈដល់ភ្នែកហើយជាដើមឈើដែលគួរ ឲ្យ ប្រាជ្ញាតែ១...។* តើការបរិភោគផ្លែឈើនៃដើមឈើហាមឃាត់អាចធ្វើឱ្យអ្នកមាន**ប្រាជ្ញា**បាន តាមរបៀបណា? ពាក្យថា" មានប្រាជ្ញា" ត្រូវបានកំណត់ថា*មានអំណាចនៃសមត្ថភាពវែក ញែកនិងវិនិច្ឆ័យ។* ការប្រើពាក្យនេះ មានចម្ងាយឆ្ងាយឈានដល់ការជាប់ទាក់ទង**សាសនាបាកាន**ដែលទាំងអស់មកពីស្រុកបាប៊ីឡូនមានគំនិតពុះកញ្ជ្រោលក្នុងចំណោមអ្នកដើរតាម ពួកគេថាបញ្ញាអាចកើតឡើងតាមរយៈអំណាចនៃការចូល***រួមខាងផ្លូវភេទនៅខាងក្រៅច្បាប់ដ៏ ទេវភាពនៃទំនាក់ទំនងបុរស - ស្ត្រី។*** ដូច្នេះការគោរពបូជាភេទនៅក្នុងសាសនាមិនពិតដែល រួមបញ្ចូលពេស្យាចារ។ តើប៉ូលមិនបាននិយាយទេនៅក្នុងរ៉ូមជំពូក ១ ថាមនុស្សបានគោរព បូជាសត្វជាជាង*ព្រះអាទិកវ*។ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះការកុហករបស់*សត្វពស់*ដែល**ប្រាជ្ញា** អាចត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុង*ផ្លូវភេទ។*

បទពិសោធនៅតែមានឥទ្ធិពលលើបុរសនិងស្ត្រីមនុស្សពេញវ័យនិងក្មេងជំទង់។

ពាក្យថា"**វិវរណៈ**" (ភាសាហេព្រើរ:"taavah") មានន័យថា*ការចង់បានការវិវរណៈការចង់ បានការលោភលន់ការលោភលន់។* ពាក្យនេះ ត្រូវបានភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ទៅ នឹងពាក្យ "*អាហារ*" "*សេចក្តីប្រាថ្នា*" និង" *មានប្រាជ្ញា*" ។ នៅពេលអេវ៉ា"*ឃើញថាដើមឈើល្អសម្រាប់ អាហារហើយវាវិវរណៈចំពោះភ្នែកនិងដើមឈើដែលចង់ធ្វើឱ្យមានប្រាជ្ញាមួយ ...* "វាទាក់ទង

នឹងអំពើបាបដ៏សំខាន់នៃ"*តណ្ហាខាងសាច់ឈាមនិងតណ្ហា អំពីភ្នែក និងអំនួតនៃជីវិត*" (១យ៉ូហាន ២:១៦) ។

១៤សហភា.ពផ្លូវភេទ

វាជាការពិតដែលថា" អាពាហ៍ពិពាហ៍មានកិត្តិយសសំរាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាហើយគ្រែដែលនៅ មិនទាន់ស្អាត" (ហេព្រើរ ១៣។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតបុរសនិងស្ត្រីដែលមានរូបរាង (៤ : ខុសពីគ្នាប៉ុន្តែបំពេញគ្នាទៅវិញទៅមក។ ពួកគេត្រូវបានបង្កើតភាពខុសគ្នាខាងផ្លូវភេទដូច្នេះ ពួកគេអាចត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយអង្គការរូបវិទ្យា។ ចូលចិត្តរុក្ខជាតិនិងសត្វគ្រប់ ប្រភេទ ដែលមានប្រុសនិងស្រីវាជាបំណងរបស់ព្រះដែលពួកគេនឹងបង្កើត "*ពូជតាមពូជរបស់វា*"

ដោយសហភាពរាងកាយ។ *សម្ព័ន្ធភាពផ្លូវភេទ*មានគោលបំណងថាអ្នកទាំងពីរនឹងក្លាយជាសាច់តែមួយដែលជាលទ្ធផលបង្កើតកំណើតកូនចៅរបស់ពួកគេ (លោកុប្បត្តិ ២:២៤)។ នៅដើមដំបូង នៅពេលដែល ព្រះបានចូលរួមជាមួយស្ត្រីជាមួយបុរសក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដ៏បរិសុទ្ធការបង្កើតកូនគឺ **ជាគោលបំណងចម្បងរបស់ទ្រង់មិនមែនជាការរីករាយខាងផ្លូវភេទទេ។** អ័ដាមនិងអេវ៉ាត្រូវបានគេសន្មត់ថាបានរួមគ្នានៅក្នុង**សម្ព័ន្ធភាពផ្លូវ**ភេទតែនៅក្នុងរដូវកាលនៃជីវិតដើម្បីទទួលទាន*មែកធាងនៃជីវិត*ដែលនឹងនាំកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះដែលព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ។ ពីព្រោះអេវ៉ាបានស្តាប់ការឱ្យឹបខ្សៀវរបស់សត្វពស់ហើយបានវាងវៃនឹងមែកធាងនៃចំនេះដឹងនៃសេចក្តីល្អនិងអាក្រក់ *(ចំណេះវាងវៃ)* ហើយ *"ឃើញថាដើមឈើនោះល្អសំរាប់អាហារ ហើយរីករាយនឹងភ្នែកនិងដើមឈើ ដើម្បីត្រូវបានគេចង់ធ្វើឱ្យមានប្រាជ្ញាមួយនាងបានយកដើមឈើនោះហើយបានបរិភោគ" ។* នាងបាន*លោភលន់*ចង់បាន*ចំណេះដឹង*នោះដោយសារអ្វីដែលនាងបានឃើញ *(យល់)* ហើយមិនដឹងថានាងត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោតនាងបានធ្វើបាបជាមួយសត្វពស់។

បន្ទាប់ពីការដួលរលំមនុស្សបានក្លាយជាអ្វីដែលពួកគេសព្វថ្ងៃនេះ - ***ស្រឡាញ់ការសប្បាយ!*** តើអ្នកធ្លាប់ឃើញសត្វមកជាមួយគ្នាគ្រាន់តែដើម្បីភាពរីករាយខាងផ្លូវភេទទេ? ពួកវាចម្លងតែក្នុងគោលបំណង តែមួយគត់នៃការផ្សព្វផ្សាយប្រភេទសត្វរបស់ពួកគេ។ តែក្រឡេកមើលមនុស្សជាតិសព្វថ្ងៃនេះ។ គេតែងនិយាយថា ពួកគេប្រព្រឹត្តកាន់តែច្រើនដូចជាសត្វ។ នោះជាការយល់ឃើញអាក្រក់។

១៥.មិត្តសំលាញ់របស់ស៊ើប៉ិន

យើងដឹងថាព្រះបានបង្កើតសត្វទាំងអស់ជាគូ។ តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះគូរបស់វានៅពេលសត្វពស់ត្រូវបានព្រះដាក់បណ្តាសាថាជាពស់ក្នុងចំណោមគ្រួសារសត្វល្មូន?គូរបស់វាត្រូវបានបណ្តាសារួមគ្នាជាមួយគាត់ដើម្បីពួកគេអាចបង្កើតពូជរបស់ពួកគេនៅក្នុងគ្រួសារពស់។ នៅពេលដែលព្រះបានបំផ្លាញកូរ៉ាដាថាននិងអ័ប៊ីរ៉ាមពីការបះបោរប្រឆាំងនឹងម៉ូសេនិងភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់គាត់ក៏បានបំផ្លាញប្រពន្ធរបស់ពួកគេរួមគ្នាជាមួយពួកគេ ជនគណនា) ១៦: ២៧,៣១,៣២) ។ សូមអានផងដែរដានីយ៉ែល ៦:២៤ ។

កូនភ្លោះអស្ចារ្យជាមួយ ឪពុកពីរ ខុសៗគ្នា

ម្តាយមានសេចក្តីរីករាយនៅពេល ប្រាប់ថានាងនឹងមានកូនភ្លោះ។ ប៉ុន្តែ នាងមិនពេញចិត្តទេនៅពេលដែលពួកគេកើតមកពីព្រោះមួយគឺពណ៌សហើយមួយទៀតគឺខ្មៅ។

វាបានកើតឡើងនៅអាឡាម៉ង់ខាងលិចដែលជាករណីដ៏កម្រមួយនៃកូនភ្លោះដែលមានឪពុកខុសៗគ្នា។ មានតែកំណើតឪពុកពីរដងប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវបាន គេកត់ត្រាទុកក្នុងរយៈពេល ១៥០ ឆ្នាំចុងក្រោយ។

មួយគឺនៅប្រទេសអង់គ្លេសកាលពី១៣ ឆ្នាំមុនហើយក្រុមគ្រួសារដែលមកពីទីក្រុងឡុង បានប្រយុទ្ធ ដើម្បីរក្សាអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួនជាការសម្ងាត់។ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវតែលះបង់

ម្តាយបានរស់នៅជាមួយឪពុកម្នាក់ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានជ្រើសរើសមិនរៀបការ ព្រោះពួកគេប្រហែលជាត្រូវ បង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់កូនភ្លោះទាំងពីរ។

ប្តីមុន

ឪពុករបស់កូនភ្លោះគឺ ជាប្តីមុនរបស់ស្ត្រីនិងជាគូស្នេហ៍របស់នាងដែលនាងសព្វថ្ងៃរស់នៅជាមួយ។ ពួកគេត្រូវបានមានផ្ទៃពោះនៅពេលដែលនាងបានធ្វើ ឱ្យបុរសទាំងពីរស្រឡាញ់គ្នានៅថ្ងៃតែមួយ។

ប៉ុន្តែបើយោងតាមវេជ្ជបណ្ឌិត Paul Terasaki ដែលត្រូវបានគេហៅថាជាសាក្សីជំនាញក្នុងករណីកូនជាង ២៥០ នាក់កូនភ្លោះដែលមានឪពុកខុសៗគ្នាអាចមានផ្ទៃពោះរហូតដល់មួយខែ។

គាត់បានបង្កើតរបកគំហើញដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងវិស័យដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់នេះនៅពេលដែលស្ត្រីម្នាក់បានប្តឹងឪពក វេជ្ជបណ្ឌិត Terasaki សាស្ត្រាចារ្យផ្នែកវះកាត់នៅសាលាវេជ្ជសាស្ត្រនៃសាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋត្រូវបានកោះ ហៅនៅពេលដែលបុរសនោះបដិសេធការចោទប្រកាន់នេះ។ដែលបានចោទប្រកាន់ពីកូនភ្លោះរបស់នាងនៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ាកាលពីឆ្នាំមុន។

វេជ្ជបណ្ឌិតបានបដិសេធការធ្វើតេស្តឈាមក្រហមតាមស្តង់ដារដោយប្រើវិធីសាស្ត្រមួយហៅថាការវាយជាលិកា។ ហើយគាត់បានរកឃើញថាកូនភ្លោះមានឪពុកពីរនាក់។ គាត់បានប្រាប់ម្តាយនៃការរកឃើញរបស់គាត់ ហើយនាងបានដាក់ឈ្មោះបុរសទី ២ ដែលត្រូវបានគេរកឃើញថាជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។

ភាពខុសគ្នាដូចម្រាមដៃ

ដូច្នេះនាងបានទម្លាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅនឹងអតីតគូស្នេហ៍របស់នាងហើយរៀបការជាមួយបុរសម្នាក់ទៀតក្នុងជីវិតរបស់នាង។ វេជ្ជបណ្ឌិតTerasakiនិយាយថា"គាត់ដឹងថាក្មេងម្នាក់មិនមែនជាកូនរបស់គាត់ទេប៉ុន្តែគាត់កំពុងតែគាំទ្រវា" ។

ករណីនេះត្រូវបានដោះស្រាយព្រោះវេជ្ជបណ្ឌិត Terasaki បានវិភាគអំពីសារធាតុប្រឆាំងនឹងមេរោគនៅក្នុងកោសិកាឈាមស។ មានការអនុញ្ញាតជាច្រើនរាប់មិនអស់នៃថ្នាំអាប្រ៊ីនហ្សីនដែលជម្រុញការផលិតប្រឆាំងនឹងរាងកាយ ហើយលំនាំរបស់អ្នករាល់គ្នាគឺ - ខុសគ្នាដូចស្នាមម្រាមដៃ។ កូនទទួលមរតកពាក់កណ្តាលនៃគំរូរបស់ឪពុកម្តាយនីមួយៗដូច្នេះអត្តសញ្ញាណឪពុកអាចបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់។

ប៉ុន្តែវេជ្ជបណ្ឌិត Terasaki មិនរំពឹងថាវិធីសាស្ត្រនេះនឹងបង្ហាញកូនភ្លោះជាមួយឪពុកផ្សេងគ្នាម្តងទៀតនាពេលអនាគតដ៏ខ្លីខាងមុខនេះ។ លោកមានប្រសាសន៍ថាឱកាសរាប់លាននឹងមួយទល់នឹង។

ធីតប៉ូល(Arkansas),នៅថ្ងៃចន្ទ - ម្តាយម្នាក់ដែលបានដាក់ពាក្យបណ្តឹង បិតភាពប្រឆាំង នឹងមិត្តប្រុសនៅមហាវិទ្យាល័យ ដើម្បីទទួលបានការគាំទ្រដល់កូនប្រុសភ្លោះ របស់នាងបានធ្វើឱ្យ មានការភ្ញាក់ផ្អើលនៅពេលលទ្ធផលនៃ ការធ្វើតេស្តឈាម បានត្រឡប់មកវិញ-គាត់បានបង្កើតកូន ភ្លោះមួយប៉ុន្តែ មិនមានម្នាក់ទៀតទេ។

វេជ្ជបណ្ឌិត SterlingRoaf ដែលជាគ្រូពេទ្យឯកទេសខាងសម្ភពបានមានប្រសាសន៍ថា វាជាលើកទី១ហើយដែលការធ្វើ តេស្តឈាមបាន បង្ហាញថា កូនភ្លោះត្រូវបានមានផ្ទៃពោះក្នុងពេលដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។លោកវេជ្ជបណ្ឌិត Roaf បាននិយាយថាគាត់បានសង្ស័យថា កូនភ្លោះនេះ ត្រូវបានចាប់កំណើត ក្នុងឱកាសដាច់ដោយឡែកពីគ្នាមុនពេលភាពជា ឪពុកដាច់ដោយឡែករបស់ពួកគេត្រូវ បានបង្កើតឡើង ដោយលោកវេជ្ជបណ្ឌិតG.LRyalsដែលបានធ្វើតេស្តនៅមន្ទីរពិសោធន៍មួយក្នុងទីក្រុងBurlingtonរដ្ឋ NorthCarolina។ វេជ្ជបណ្ឌិតបានដឹងអស់រយៈ ពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយថា ស្ត្រីម្នាក់ដែលមានផ្ទៃពោះអាចនៅ តែមានគភ៌ រហូតដល់ ៦០ ថ្ងៃបន្ទាប់ពីការមករដូវចុងក្រោយរបស់នាង។ ដូច្នេះ តាមទ្រឹស្តីកូនភ្លោះអាចនឹងមានគភ៌រហូតដល់ ៦០ថ្ងៃដាច់ពីគ្នា - បាតុភូតមួយដែលគេហៅថា ការបង្កើតអោយមានភាពទំនើប។ វេជ្ជបណ្ឌិត រ៉ូហ្វបាននិយាយថា" ជាមួយនឹងកូនភ្លោះដែលមិនដូចគ្នាគឺមានពង ២ និងកោសិកាមេជីវិត ឈ្មោលពីរដែលបង្កឱ្យមានគភ៌ ដូចក្មេងប្រុសទាំងនេះដែរ" ។

"អ្វីដែលមនុស្សភាគច្រើនមិនបានដឹងគឺ ថាប្រហែលជាញឹកញាប់ជាងអ្វីដែល យើងគិតទៅទៀត កូនភ្លោះទាំងពីរនេះមិនមានគភ៌ក្នុងពេលតែមួយទេ"

លោកវេជ្ជបណ្ឌិត Ryals បានផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងតុលាការនៅទីនេះ កាលពីសប្តាហ៍មុនថា ការធ្វើតេស្តឹ របស់គាត់បានបង្ហាញថាលោក Larry Joe Turntine អាយុ ២៣ ឆ្នាំត្រូវជាឪពុករបស់កូនប្រុសរបស់អ្នកស្រី Irene Foote គឺលោក Dedrick ។

ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថាវាស្ទើរ តែគ្មានឱកាសដែលថា Turntine ជាឪពុករបស់ កូនភ្លោះ ផ្សេងទៀតគឺ Cedrick ។

ចៅក្រម Fred Davis បានតាមដានការរកឃើញរបស់វេជ្ជបណ្ឌិតក្នុងសេចក្តីសម្រេចថា Turntine ត្រូវបង់ប្រាក់ឱ្យអ្នកស្រី Foote ចំនួន ៤.៣០០ ដុល្លារ (៨ ៨៨៧ ដុល្លារអាមេរិក) ក្នុងការឧបត្ថម្ភកុមារនិង ៣២ ដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍សម្រាប់ Dedrick តែម្នាក់ឯង។ - UPI ។

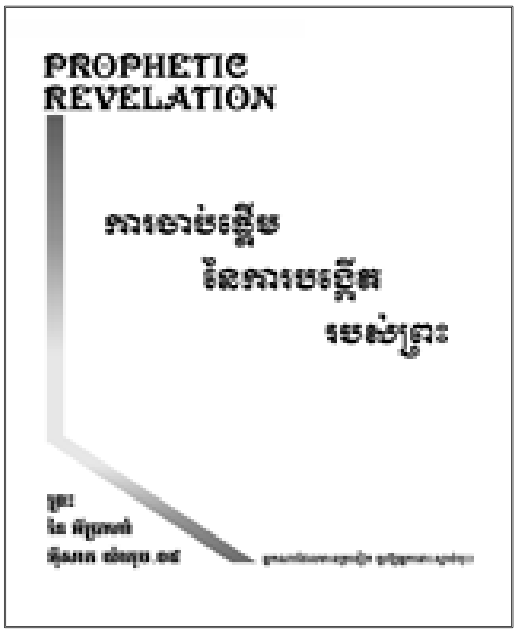
"នេះជាសារដែលយើងបានលឺពីទ្រង់ហើយប្រកាសប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់ជាពន្លឺ គ្មានសេចក្តីងងឹតនៅក្នុងព្រះអង្គទាល់តែសោះ

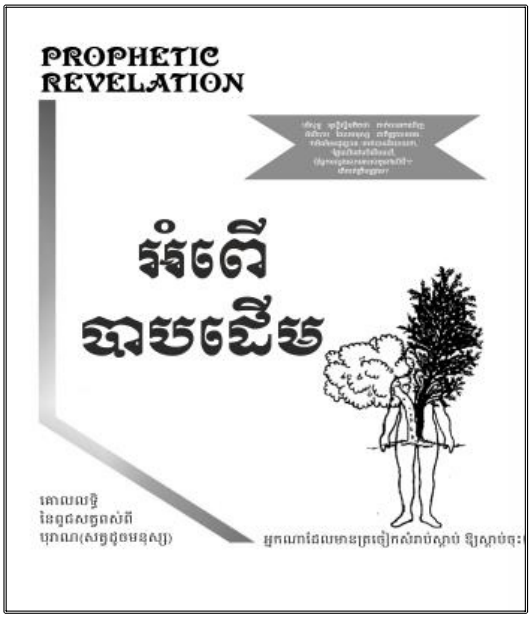
(ខ គ្មានការរើសអើង) នៅទាំងអស់" *— ១ យ៉ូហាន ១: ៥*

ឧបសម្ព័ន្ធ

សៀវភៅទាំងនេះផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការបើកសម្តែងពិតប្រាកដនៃគោលលទ្ធិសំខាន់ៗពីរនៅក្នុងបទគម្ពីរពិសិដ្ឋ - គឺក្រុមជំនុំនៃព្រះនិងអំពើបាបដំបូង។

<u>ការព្រមាន:</u> សៀវភៅទាំងនេះអាចធ្វើអោយអ្នកឃ្លាតឆ្ងាយពីការបង្រៀនតាមប្រពៃណីនៃព្រះវិហាររបស់អ្នកហើយជំរុញអោយអ្នកតស៊ូដើម្បីជំនឿដែលត្រូវបានប្រគល់អោយប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធ។

សត្វតន្ត្រីស្រែក...

...សត្វព្រាបនាំ

PROPHETIC*REVELATION
Ghim Moh Estate Post Office Box 333
Republic of Singapore 912742